

கடவுள் தனே.

தாயுமான சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

திருத்தணிகை

சாவணப்பெருமானையர் அவர்கள்

பிரதிக்கணங்க

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

சென்னை

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரஜோற்பத்தினுட

உ

சிவமயம்.

நூ லி னு ட் பி ரி வு

பக்கம்.	பக்கம்.	பதிசம்.	பக்கம்.
திருவருள்விலாசப்	க	சிவன்செயல்	க௨௭
பரசிவவணக்கம்		தன்னையொருவர்	க௩௦
பரிபூரணந்தம்	௩	ஆகசெயலும்	க௩௨
பொருள்வணக்கம்	௬௦	எனக்கெனச்செயல்	க௩௧
சின்மயானந்தகுரு	௧௪	மண்டலத்தின்	௧௪௬
மௌனகுருவணக்கம்	௨௨	பாயப்புலி	௧௪௮
கருணாகரக்கடவுள்	௨௮	உடல்பொய்யுறவு	௧௫௧
சித்தர்கணம்	௩௫	ஏசற்றவந்தலை	௧௭௩
ஆனந்தமானபரம்	௪௨	காடுங்கனாயும்	௧௭௫
சுகவாரி	௪௧	எடுத்ததேகம்	௭௬
எங்குநிறைகின்ற	௫௭	முகமெலாம்	௧௭௬
பொருள்		தி-முறவே	௧௭௭
சச்சிதானந்தசிவம்	௬௪	தன்னை	௧௭௯
தேசோமயானந்தம்	௭௧	ஆக்குவை	௧௭௯
சிற்குகோதயவிலாசம்	௭௧	கற்புறுசிந்தை	௧௭௯
ஆகாரபுவனம்	௮௬	மலைவளர்காதலி	௧௮௦
தேன்முகம்	௯௭	அகிலாண்டநாயகி	௧௮௬
பன்மலை	௯௯	பெரியநாயகி	௧௮௭
நினைவொன்று	௧௦௨	தந்தைதாய்	௧௮௮
பொன்னைமாதரை	௧௦௫	பெற்றவட்டே	௧௮௯
ஆரணம்	௧௨௦	கல்லாலின்	௧௯௧
சொல்லற்கரிய	௧௨௩	பராபரக்கண்ணி	௧௯௬
வம்பனேன்	௧௨௫	பைங்கிளிக்கண்ணி	௨௩௧

பத்கம்.	பக்கம்.	பதிகம்.	பக்கம்.
எந்நாட்கண்ணியில்		நிலைபிரிந்தோர்கூ	
தேய்வவணக்கம்	உரு௭	திதற்குபாயம்	உருஅ
குருமரபின்		காண்பேனோவெ	
வணக்கம்	உருஅ	ன்கண்ணி	உரு௦
அடியார்வணக்கம்	உரு௦	ஆகாதோவென்	
யாக்கையைப்		கண்ணி	உரு௩
பழித்தல்	உரு௦	இல்லையோவென்	
மாதரைப்பழித்தல்	உரு௨	கண்ணி	உரு௩
தத்தவழுறைமை	உரு௩	வேண்டாவோ	
தன்னுண்மை	உரு௬	வென்கண்ணி	உரு௬
அருளியல்பு	உரு௬	நல்லறிவேயென்	
பொருளியல்பு	உரு௮	கண்ணி	உரு௬
ஆனந்தவியல்பு	உரு௦	பலவகைக்கண்ணி	உரு௭
அன்புகிலைமை	உரு௧	நின்றநிலை	உரு௧
அன்பர்நெறி	உரு௧	பாடுகின்றபனுவல்	உரு௦
அறிஞருரை	உரு௪	ஆனந்தக்களிப்பு	உரு௦
நிற்குநிலை	உரு௩	அகவல்	உரு௩
		வண்ணம்	உரு௭

நாயுமானசுவாமிகளது

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னுகள் பலவற்றினும் சிறந்து விளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலே உள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப்பெயரையுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக்குறைய - ௧௮0 வருஷத்துக்கு முன்பாக வேளாண்குலதிலகராயும், குருவிங்கசங்கமபத்தியிலே சிறந்தவராயும், கேடிலியப்பப் பிள்ளையென்பவரொருவர் இருந்தார். அவராலே அந்தச் சிவஸ்தலவிசாரணை நடத்தப்பட்டிக்கொண்டிருந்தது. அக்காலத்திலே திரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்த விஜயரகுநாத சொக்கலிங்கநாயகரென்பவர் கேடிலியப்பப்பிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்குவல்லமையையும் சிலர் சொல்லக்கேட்டு அவரை அழைப்பித்துப் பரீக்ஷித்து அவருக்குப் பெரிய சம்பிரதியுத்தியோகம்கொடுத்துத் தம்மீடத்தே வைத்துக்கொ

ண்டார். அந்தக் கேடிலியப்பப்பிள்ளையானவர் சந்ததியில்லாதவரா யிருந்த தமையனருக்குத் தம்முடைய ஒரோ பேருகிய சிவசிதம்பரபிள்ளையென்னும் குமாரனைக் கொடுத்துவிட்டிருந்ததினால் தமக்குச் சந்ததி உண்டாக அருள்செய்யும் படிக்கு அந்தத் திரிசிரபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தாயுமானேசுரனாத் தெரிசித்துக் கொண்டுவந்தார். அக்கடவுளது திருவருளினாலே ஓராண்பிள்ளை பிறந்தது. அதுகண்டு தகப்பனார் மகிழ்கூர்ந்து அக்கடவுளுக்குக் காணிக்கைமுதலானவை செலுத்திக் குமாரனுக்குத் தாயுமானவரென்கிற அக்கடவுளது பெயரைக்கொடுத்தார். அந்தத்தாயுமானவர் தந்தகப்பனருக்கு மிகவும் மனமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய்ய முயற்சியளவிற்கு அதிகமான கீர்வாணம் தமிழ்முதலிய கல்விப்பயிற்சியிலே சிறந்தவரானார். உண்மை, அன்பு, பொறுமை, அடக்கம், இரக்கம் இவைமுதலிய நற்குணங்களெல்லாம் அவரோடுகூடவே வளர்ந்தன. ஓர் அஞ்ஞானியினது மனமானது நிலையில்லாத செல்வப்பொருளை எப்படி விரும்புமோ அப்படியே இவரது மனமானது தத்துவப்பொருளையே விரும்பினி

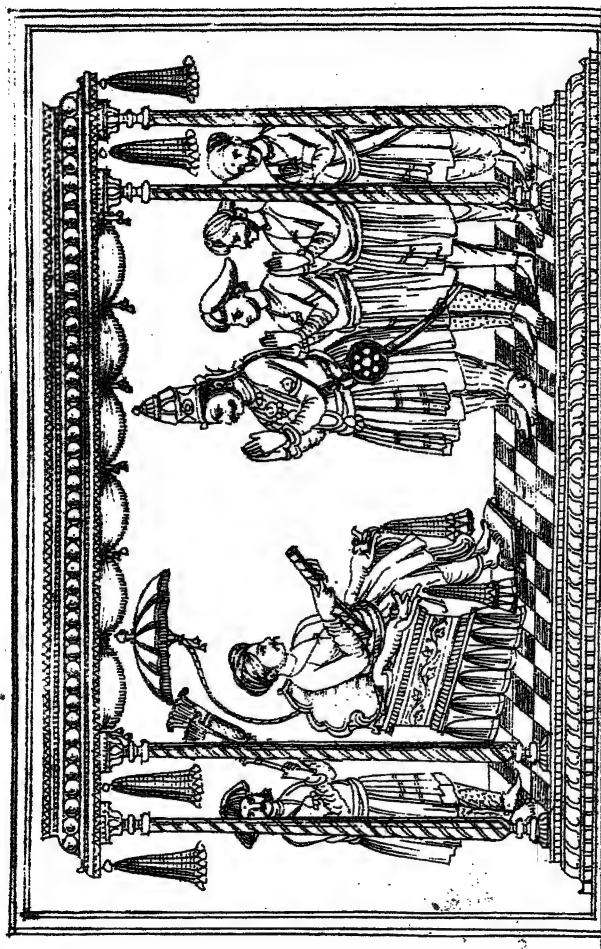

றது. அப்படி யிருக்கையில் திருமூலநாயனார்
மரபிலே எழுந்தருளிய மௌனதேசிகர் தாயுமா
னவரைச் சந்தித்து அவரது அதிதீவிரபக்குவத்
தைக்கண்டு வேதாகமங்களின் முடிவான தத்து
வப்பொருளை உபதேசித்தருளினார். அதுமுத
லாகத் தாயுமானவர் தமது ஞானசாரியரிடத்தே
மிசுந்த பத்தி யுடையவராய் அவ்வுபதேசப்பொ
ருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தினந்தோறும் த
க்ஷிணமூர்த்தி சன்னிதியிலே நிஷ்டை செய்து
கொண்டு வந்தார். பின்பு தாயுமானவருக்குத்
தகப்பனார் தேகவியோகத்தை அடைதவினாலே
அவரது லௌகிகத்தொழிலை அரசனது வேண்
டுதல்பற்றி அதில் விருப்பமில்லாதவராய் இருந்து
ம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அரச
னானவன் அவரை முதலிலே ஞானவானென்று
அறிந்திலனாகினும் கேடவியப்பப் பிள்ளையினும்
இவர் யோக்கியமொன்று நன்குமதித்து மிகவுஞ்
சிறப்புச்செய்து வைத்திருந்தான். ஆனால் கழை
க்கூத்தனுடைய கருத்து உடல்காப்பிலும் அவ
னது செய்கை கூத்திலும் எப்படி வைக்கப்பட்
டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமானவரது கருத்
துச் சிவத்திலும் அவரது செய்கை லௌகிகத்

திலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படிக்குச் சில நாள்கள்சென்றன. மேல் அரசன் அவரிடத்தேவி ளங்கிய அபூர்வமான சில செய்கைகளைக் கண்டு அவரதுமகிமையை அறிந்துகொண்டான். உடனே விவேகியாகிய அவ்வரசனுக்கு அவரைக்குறித்து அச்சமும் அன்பும் உண்டாதலால் அவரை அழைப்பித்து உயர்ந்த ஆதனத்தின்மேல் இருந்தருளப்பண்ணி சுவாமீ அடியேன் இதுவ ஞாயிலே உமது மகிமையைக்கண்டுகொள்ளமாட்டாதவனா யிருந்ததனாலே உமக்கு ஊழியம் செய்யத்தக்க நான் உம்மை எனது ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன். ஆயினும் இது பெரிய குற்றமாகலின் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர் இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி இன்றுமுதலாக அடியேனால் ஆகவேண்டியவற்றைச் செய்வித்துக் கொண்டு நிஷ்டைக்குக் குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்று வேண்டிதல்செய்தான். அது கேட்டவுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்ந்து அன்றுமுதலாக அலைவற்ற ஞானயோகத்திலே இருந்துகொண்டு கடவுளையும் குருவையும் அற்புத சின்மய மதுரமான தமிழ்ச்செம்பாடல்களைப் பாடித் துதிசெய்துகொண்டுவந்தார். இப்

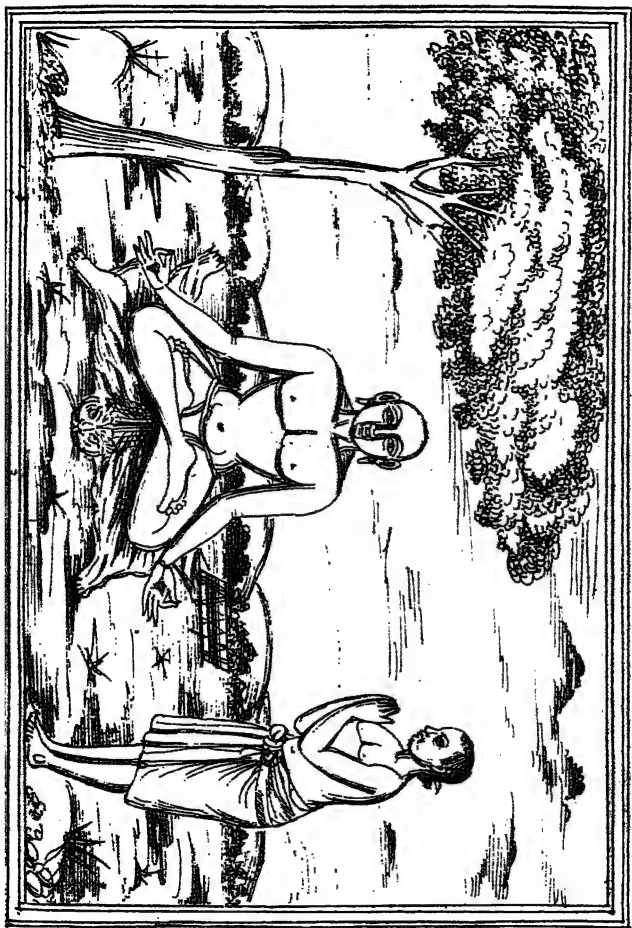

படி யிருச்சையிலீ அவ்வரசன் இறந்துபோய்விட்டான். அவ்வரசன் மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின்கண்ணே யுள்ள அழகைக்கேள் விப்பட்டு அவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூர நோக்கிக் கேள்விப்பட்டவளவினும் அதிகமாய் விளங்குதலால் உளமருண்டு அவளைத் தன்னரசாட்சிக்குத் தலைவராக்கவும் தன்னால் விரும்பப்பட்ட தகாதசெய்கைக்கு உடன்படுத்தவும், தான்கொண்ட கருத்தைக் குறிப்பித்தான். அக்கருத்தை அறிந்த தாயுமானவரோ வென்றால் உடனே ஒருபாயவழியினாலே அங்கிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொண்டு அவள் அரசாட்சியினெல்லையைக் கடந்து இராமநாதபுரத்துச் சீமைக்கு எழுத்தருளினார். இதுசெய்தி சிவசிதம்பரபிள்ளையின் செவியை அடைந்ததனாலே அவரும் சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப்பிள்ளையும் தேடிக் கண்டுபிடித்துச் சந்திவிளங்க வேண்டுமென்னும் கருத்தைக் கொண்டு திருக்கல்யாணம் செய்யும்படி முயற்சிசெய்தார்கள். தாயுமானசுவாமிகளுக்கு அதுகாரியத்திலே சிறிதும் திருவுளமில்லாகிருந்தும் தமையனாரது வேண்டிகளின் மிகுதியினாலே உடன்படவேண்டியதாயிற்று.

உடனே பத்தினியார் ஓராண்பிள்ளையைப் பெற்று வைத்துச் சிவபதம் அடைந்தார். அந்தப்பிள்ளைக்குக் கனகசபாபதிப்பிள்ளையென்று பெயர் இடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமானசுவாமிகள் கௌபினத்தோடு பரிசுத்த சிவஸ்தலத்தோறும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று அஞ்ஞானவிருளினின்று நீங்கி உய்யும்படிக்குப் பலவகைப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைச் செய்தருளினார். அருளையொன்பவரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அவனாவிட்டு நீங்காமல் பணிவிடை செய்து கொண்டு வந்தார்.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய சிவத்திலே கலந்தபின்பு அருளையசுவாமிகள் அகவற்பாவினாலே குருவைத் துதித்துச் சிவயோகத்திலே யிருந்து தமக்குப்பின் பக்குவப்பட்டுவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யும்படி ஷே கனகசபாபதிப்பிள்ளைக்கு அபிஷேகம் செய்தருளினார். இக்குரு பரம்பரையில் தஞ்சைமாநகரத்துக்குக் கீழ்பால் அன்னப்பன்பேட்டையிலுள்ள மடத்

தில் இப்போது இருக்கின்ற அம்பலவாணசுவா
மிகளுடைய அடியார்கூட்டத்திலே ஒருவராகி
யும் அந்த ஆதினத்துக்கு உரியவராகியும் உள்
ள எடுத்துக்கட்டி அநுஞ்சலளையனாவர்க ளிட
த்திலேருந்த ஆதின புஸ்தகத்தையும் மற்றும் சில
புஸ்தகங்களையும் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சி
ற் பதிப்பித்தேனென்றறிக.

தி. ச.

உ

சீவமடம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பாசீவவணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

உங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்பரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொயிநிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்குளே
யகலாண்டகோடிபெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெதுமனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெல்லாந்
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கனும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
பென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்

2 திருவருள்விலாசப்பாசிவவணக்கம்.

சங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற்கிசைந்தததுவே
கண்டனவெலாமோன வருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். (க)

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சற்று
முறவனந்தம்வினையினு
ஹுடனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
கோனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தாற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திசுழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனான் ஞான
சிற்சத்தியுலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருஷித்ததெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத்தூரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். (உ)

அத்துவிதவத்துவைச் சொற்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண்முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக

தத்துவசொருபத்தை மதசம்மதம்பெருச்
சாலம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்கல நிராலம்பவாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
சித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின்றொளிர்
நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
தீவ்யதேசோமபத்தைச்
சிற்பரவெளிக் குள்வளர் தற்பரமதானபர
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம்.

(௩)

பரிபூரணனந்தம்.

வாசாசுயிங்கரிய மன்றிபொருசாதன
மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு
மார்க்கத்திணிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்தினாகொள்வேன்றேக நீங்குமெனவெண்ணிலோ
நெஞ்சநதுடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்த நிட்டைக்குமறிவிலாப்
பேசைதக்கும்வெகுதூரமே

பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரிய
 பேரின்பநிட்டையருள்வாய்
 பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள்
 பழுத்தொழுதுதேவதருவே
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணந்தமே.

(க)

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன்
 செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
 நேகங்களத்தனையு மோகங்கொள்பெளதிகஞ்
 சென்மித்தவாங்கிறக்கும்
 விரிவாய்பூதங்க ளொன்றொன்றாயழியு
 மேற்கொண்டசேடமதுவே
 வெறுவெளிசிராலம்ப நிறைஞன்யமுபசாந்த
 வேதவேதாந்தஞானம்
 பிரியாதபேரொளி பிறக்கின்றவருளருட்
 பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
 பிறவாமையென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
 பேசாமையாகுமெனவே
 பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
 பரிபாககாலமலவோ
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணந்தமே.

(உ)

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதியானு
 மையவொருசெயலுமில்லை

யமமதியொடுபேசாத பெருமைபெறுகுணசந்தர
 ராமெனவிருந்தபேரு
 நேராகவொருகோப மொருவேளைவரவந்த
 நிறைவொன்றுமில்லாமலே
 நெட்டுயிர்த்துத்தட் டழிந்துளறுவார்வசன
 நிர்வாகொன்றபேரும்
 பூராயமாயொன்று பேசுமிடமொன்றைப்
 புலம்புவார்சிவராத்திரிப்
 போதுதுயிலோமென்ற விரதியருமறிதுயிற்
 போலேயிருந்துதுயில்வார்
 பாராதிதனிலுள்ள செயலெலாமுடிவிலே
 பார்க்கினின்செயலல்லவோ
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே.

(௩)

அண்டபகிரண்டமும் மாயாவிகாரமே
 யம்மாயையில்லாமையே
 யாமெனவுமறிவுமுண் டப்பாலுமறிகின்ற
 வறிவினையறிந்துபார்க்கி
 னெண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லாம
 லில்லையெனுநினைவுமுண்டிங்
 கியானெனதறத்துரிய நிறைவாகிநிற்பதே
 யின்பமெனுமன்புமுண்டு
 கண்டனவெல்லாம்ல்ல வென்றுகண்டனைசெய்து
 கருவி கரணங்களோயக்

சண்முகியொருகண மிருக்கவென்றாழ்த்த
 கர்மங்கள் போராடுதே
 பண்டையுள் கர்மமே கர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
 பகஷ் ஞானிச்சிப்பனே
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணந்தமே. (ச)

சந்ததமுமெனதுசெய னினதுசெயலியானெனும்
 தன்மைநீனையன்றியில்லாத்
 தன்மையால்வேறலென் வேதாந்தசித்தாந்த
 சமரசசுபாவமிதுவே
 யிந்தநிலைதெளியநா னெக்குருகிவாடிய
 வியற்கைதிருவுளமறியுமே
 யிந்நிலையிலேசற் றிருக்கவென்றான்மடமை
 யிதசத்ருவாகவந்து
 சிந்தைகுழிகொள்ளுதே மலமாயைகன்மந்
 திரும்புமோதொடுவழக்காய்ச்
 சென்மம்வருமோவெனவும் யோசிக்குதேமனது
 சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்
 பந்தமறமெய்ஞ்ஞான தீரமுந்தந்தெனைப்
 பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணந்தமே. (சு)

பூதலயமாகின்ற மாயைமுதலென்பாசிலர்
 பொறிபுலனடங்குமிடமே

பொருளென்பர்சிலர்க்ரண முடிவென்பர்சிலர்குணம்
 போனவிடமென்பர்சிலபேர்
 நாதவடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
 நட்டநடுவேயிருந்த
 நாமென்பர்சிலருருவ மாமென்பர்சிலர்கருதி
 நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
 பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலையமென்றிடுவார்சிலர்
 பேசினருவென்பர்சிலபேர்
 பின்னுமுன்னுங்கெட்ட சூனியம்தென்பர்சிலர்
 பிறவுமேமொழிவரிகையாற்
 பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
 பரமசுகநிஷ்டைபெறுமோ
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே.

(௭)

அந்தகாரத்தையோ ரகமாக்கியின்போலென்
 னறிவைச்சுருக்கினவரா
 ரவ்வறிவுதானுமே பற்றினதுபற்றா
 யழுந்தவுந்தலைமீதிலே
 சொந்தமாயெழுதப் படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
 சுகநிஷ்டைசேராமலே
 சோற்றுத்துருத்தியைச் சதமெனவுமுண்டிண்டு
 தூங்கவைத்தவராரகோலோ
 தந்தைதாய்முதலான வகிலப்பரபஞ்சந்
 தனைத்தந்ததெனதாசையோ

தன்னையேநோவனோ பிறனையேநோவனோ
 தற்காலமதைநோவனோ
 பர்த்மானதுதந்த வினையையேநோவனோ
 பரமார்த்தமேதமறியேன்
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற்றிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே. (எ)

வாராதெலாமொழிய வருவனவெலாமெய்த
 மனதுசாக்ஷியதாகவே
 மருவநிலைதந்ததும் வேதாந்தசித்தாந்த
 மரபுசமரசமாகவே
 பூராயமாயுணர லுக்கமதுதந்ததும்
 பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
 போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
 போகமேவீடென்னவே
 நீராளமாயுருக வுள்ளன்புதந்தது
 நின்னதருளின்னுமின்னு
 தன்னையேதுணையென்ற வென்னையேகாக்கவொரு
 நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
 பாராதியறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
 பற்றுகறிகவருள்வாய்
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற்றிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே. (அ)

ஆழாழிகளாயின்றி நிற்கவிலையோகொடிய
 வாலமமுதாகவிலையோ

வக்கடலின்மீதவட வனனிற்கவில்லையோ

வந்தரத்தகிலகோடி

தாமாமணிலேநிற்க வில்லையோமேருவுந்

தனுவாகவளையவில்லையோ

சப்தமேகங்களும் வசந்தரணையிற்

சஞ்சரித்திடவில்லையோ

வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற்சிலையு

மடமங்கையாகவில்லையோ

மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக

மார்க்கத்திலவைக்கவில்லையோ

பாழானவென்மனங் குவியவொருதந்திரம்

பண்ணுவதனக்கருமையோ

பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற

பரிபூரணனந்தமே.

(க)

ஆசைக்கொரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி

யாளினுங்கடன்மீதிலே

யாணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக

வம்பொன்மிகவைத்தபேரு

நேசித்தூரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர்

நெடுநாளிருந்தபேரு

நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி

நெஞ்சுபுண்ணுவொல்லாம்

யோசிக்கும்வேனையிற் பசிதீரவுண்பது

முறங்குவதுமாகமுடியு

முன்னதேபோதுநா னுனைக்குளறியே
 யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்
 பாசக்கடற்குளே விழாமன்மனதற்ற
 பரிசுத்தநிலையயருள்வாய்
 பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிசூரணனந்தமே.

(க0)

பொருள்வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
 நிறைவாய்நீங்காச்
 சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரிபநிறை
 சுடராயெல்லாம்
 வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
 மனவாக்கெட்டாச்
 சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப்பெருவெளி
 யைச் சிந்தைசெய்வாம்.

(க)

யாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
 யாதின்பாலும்
 பேதமறநின்றயிருக் குயிராகியன்பருக்கே
 பேரானந்தக்
 கோதிலமுதூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன்றறத்தன்னை
 க் கொடுத்துக்காட்டுந்
 தீதில்பராபரமான சித்தாந்தப்பேரொளியைச்
 சிந்தைசெய்வாம்.

(உ)

பெருவெளியாயைம்மூதம் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத

பெரியமோனம்

வருமிடமாய்மனமாதிக் கெட்டாதபேரின்ப

மயமாய்ஞானக்

குருவருளாற்காட்டிடவு மன்பகைக்கோத்தறவிழுங்கிக்

கொண்டப்பாலுந்

தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளி

னையாஞ் சிந்தைசெய்வாம்.

(ஊ)

இக்பரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்றவருறவை

யெந்தநாளுஞ்

சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்

துரியவாழ்வை

யகமகிழவருந்தேனை முக்கனிஸயக்கற்கண்டை

யமிர்தைநாடி

மொகுமொகெனவிருவிழிநீர் முத்திறைப்பக்கரமலர்க

ண் முகிழ்த்துநிற்பாம்.

(ச)

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தியருவருவத்

தன்மைநாம

மேதுமின்றியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்பிரிவறநி

ன் றியக்கஞ்செய்யுஞ்

சோதியைமாத்நுவெளியை மனதவிழுகிறவான

துரியவாழ்வைத்

தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளேரினைவாகச்

சிந்தைசெய்வாம்.

(ரு)

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீனவுலக

மெமக்குத்தோன்றச்

சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியாததற்பரத்தைச்

சார்ந்துவாழ்க

புந்திமகிழ்நாளுந் தடையறவானத்தவெள்ளம்

பொலிகவென்றே

வந்தருளுங்குருமெளனி மலர்த்தாளையனுதினமும்

வழுத்தல்செய்வாம்.

(சு)

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்பொருளா

கிப் போதமாகித்

தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதிரப்பருகவந்த

செழுந்தேனாகி

யருளானோர்க்கம்புறமென் றுன்னுதபூரணவா

னந்தமாகி

யிருடரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்பொருளினையா

மிறைஞ்சிறிப்பாம்.

(எ)

அருமறையின்சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மாமுனிவர்

சித்த ராதியானோர்

தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்பனைகடந்த

செல்வமாகிக்

கருதரியமலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெயுடலுயிர்போ

ற் கலந்தெந்நாளுந்

துரியநடுவூருந்த பெரியபொருளியாததனைத்

தொழுதல்செய்வாம்.

(அ)

விண்ணுதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்திலடக்கிவெறு
 வெளியாய்ஞானக்
 கண்ணுரக்கண்டவன்பர் கண்ணுடையானந்தக்
 கடலாய்வேறென்
 மெண்ணுதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்செய்தருளு
 மிதையேயுன்றன்
 மண்ணுருஞ்சாந்தவரு டனைநினைந்துகரமலர்க
 டலைமேற்கொள்வாம்.

(க)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்கலந்தறி
 வாம் வெளியினூடுந்
 தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச் சதானந்தமானபெருந்
 தகையேநின்பா
 லுண்ணிறைந்தபேரன்பா லுள்ளுருகிமொழிசுளறி
 யுவகையாகிக்
 கண்ணிறைந்தபுனலுருப்பக் கரமுகிழ்ப்பநின்னருளைக்
 கருத்திலவைப்பாம்.

(க௦)

(வேறு.)

ஆதியந்தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
 யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
 நீதிபெருங்குருவாகிமனவாக்கெட்டா
 நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
 வாதமிஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
 மௌனத்தோர்பால்வெளியாம்வயங்காநின்ற

சோதியையென்னுயிர்த்துணையநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்.

அகரவுயிரொழுத்தனைத்துமாகிவேறு
யமர்ந்ததெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லவாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களுல்லார்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டியிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம். (கஉ)

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர்நூவி யங்கமதுபுகழ்ப்ப
வன்பினூலுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவேர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்

சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
 சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
 செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே. (௧)

ஆக்கையெனுமிடகரையை மெய்யென்றபாலினு
 னத்துவிதவாஞ்சையாத
 லரியகொம்பிற்றேனை முடவனிச்சித்தபடி
 யாகுமறிவவிழவிற்பந்
 தாக்குமவகையேதிநாட் சரிபைகிரியாபோக
 சாதனம்விடுத்தசெல்லாஞ்
 சன்மார்க்கமல்லவிறை நிற்கவென்மார்க்கங்கள்
 சாராதபேரறிவதாய்
 வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
 வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
 வருவித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
 வாரியினையாய்மடுத்தத்
 தேக்கித்தினைக்கநீ முன்னிற்பதென்றுகாண்
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே. (௨)

ஒளவியமிருக்கநா னென்கின்றவாணவ
 மடைந்திட்டிருக்கலோப

மருளின்மைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமே

லாசாபிசாசமுதலாம் •

வெவ்வியகுணம்பல விருக்குமென்னறிவூடு

மெய்யனீவீற்றிருக்க

விதியில்லையென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர்

விரிக்கிலுவாவேறுமுளதோ

கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினுற்

கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை

கடிதகலவலியவரு ஞானசஞ்சீவியே

கதியானபூமிநடுவுட்

செவ்விதின்வளர்ந்தோங்கு தீவ்யகுணமேருவே

சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரசிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே

சின்மயானந்தகுருவே.

(ங)

ஐவகையெனும்பூத மாதியை வகுத்ததனு

ளசரசரபேதமான

யாவையும்வகுத்துநல் லறியையும்வகுத்துமறை

யாதிநூலையும்வகுத்துச்

சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமேற்

சமயங்கடந்தமோன

சமாசம்வகுத்தீ யுன்னைநானனுகவுந்

தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ

பொய்வளருநெஞ்சினர்கள் காணாதகாட்சியே

பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்

போதபரிபூரண வகண்டிதாகாரமாய்ப்
 போக்குவரவற்றபொருளே
 தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொருபியே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே.

(ச)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதபேதத்தினு
 லாகின்றவாக்கைநீர்மே
 லமர்கின்றகுமிழியென நிற்கின்றதென்னநா
 னறியாதகாலமெல்லாம்
 புந்திமகிழுறவுண் கிடுத்தின்பமாவதே
 போந்தநெறியென்றிருந்தேன்
 பூராயமாகநின் தருள்வந்துணர்த்தவிலை
 போனவழிதெரியவில்லை
 யெந்தநிலைபேசினு மினங்கவிலையல்லா
 லிறப்பொகிபிறப்பையுள்ளே
 யெண்ணினானெஞ்சது பகிர்ஊந்துயிலுறு
 திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
 செந்தழலின்மெழுகான தங்கமுவையென்கொலோ
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே.

(ரு)

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
 கண்ணிலாக்குழுவியைப்போற்

சட்டுண்டிருந்தவெமை வெளியில்விட்டல்லலாக்
 காப்பிட்டதற்கிசைந்த
 பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடல்
 பெலக்கவினையமுதமூட்டிப்
 பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
 பெரியவினையாட்டமைத்திட்
 டேரிட்டதன்சுருதி மொழிதப்பினமனைவிட்
 டிடருறவுறுக்கியிடர்தீர்த்
 திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
 லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
 சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
 சித்தாரந்தமுத்திமுதலே
 சரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே.

(கூ)

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
 களிம்புதோய்செம்பனையயான்
 காண்டகவிருக்கநீ ஞானவனன்மூட்டியே
 கனிவுபெறவுள்ளருக்கிப்
 பருவமதறிந்துநின் னருளானகுளிகைகொடு
 பரிசித்துவேதிசெய்து
 பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
 பக்தத்தையென்சொல்லுகே
 னருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதார்தசித்தார்த
 மாதியாமந்தமீது

மத்துவிதநிலையரா யென்னையாண்டுன்னடிமை
யானவர்களறிவினூடுந்
திருமருவுகல்லா லடிக்கீழும்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே.

(எ)

கூடுதலுடன்பிரித லற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவரவினாடு போக்கந்துநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப் பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிட நிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே.

(அ)

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணை காட்டித்

தாளிணையென்முடிசூட்டி யறிவிற்சமாதியே
 சாசுவதசம்பந்தாய
 மோராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முத்திரிலை
 யொன்றோடிரண்டெனும்
 லொளியெனவும்வெளியெனவு முருவெனவுநாதமா
 மொலியெனவுமுணர்வுறும்
 பாடாதுபார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற
 பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
 பண்பென்றுணர்த்தியது பாராமலந்நிலை
 பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
 சீராயிருக்கநின் தருள்வேண்டிமையனே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே.

(க)

போதமாயாதிரடு வந்தமுமிலாததாய்ப்
 புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
 போக்குவரவில்லாத விற்பமாய்நின்றநின்
 பூரணம்புகலிடமதா
 வாதரவுவையாம லறிவினைமறைப்பதுநி
 னருள்பின்னுமறிவின்மைதீர்த்
 தறிவித்துநிற்பதுநி னருளாகிலெளியனேற்
 கறிவாவதேதறிவிலா
 வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
 கிடானகாயமேதென்

னிச்சாசுதந்தராஞ் சிறிதுமிலையிகபர
 மிரண்டினுண்மலைவுதீரத்
 தீதிலருள்கொண்டினி யுணர்த்தியெனையாள்வையோ
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே.

(௧௦)

பத்திரெநிறிலேநின்று நவகண்டபூமிப்
 பரப்பைபவலமாகவந்தும்
 பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
 பசிதாகமின்றியெழுநா
 மத்தியிடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினை
 வன்பசிதனக்கடைத்து
 மௌனத்திருந்துமூயர் மலைதுழைவுபுக்கியு
 மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
 சுத்திசெய்தும்மூல ப்ராணேனுடங்கியைச்
 சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
 சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
 டோறுநிலேநிற்கவீறு
 சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே.

(௧௧)

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைநிகளத்தினை நிர்த்துளிபடவுதறி
 யாங்காரமுனையெற்றி
 மத்துவிசமதமாகி மதமாறுமாறாக
 வங்கையின்விலாழியாக்கிப்
 பாசவிருடன்னிழ லெனச்சுளித்தார்த்துமேற்
 பார்த்துப்பரந்தமனதைப்
 பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமுக
 படாமன்னமாயைநூறித்
 தேசுபெறநீவைத்த சின்முத்திராங்குசச்
 செங்கைக்குளையடங்கிச்
 சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின்
 நிருவருட்பூர்த்தியான
 வாசமுறுசற்சார மீதென்னையொருஞான
 மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வருமௌனகுருவே.

(க)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
 மடங்கவெளியாகவெளிசெய்
 தறியாமையறிவாதி பிறிவாகவறிவார்ச
 ளறிவாசநின்றநிலையிற்
 சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
 சின்மயானந்தவெள்ளந்
 தேக்கித்திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
 செய்சித்ரமிகநன்றுகா

ணைந்தைவடவாற்பரம குருவாழ்கவாழ்வரு
 ளியநந்திமரபுவாழ்க
 வென்றடியார்மனமகிழ வேதாசுமத்தணி
 பிரண்டில்லையொன்றென்னவே
 வந்தகுருவேலீறு சிவஞானசித்திரெறி
 மௌனோபதேசகுருவே
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வருமௌனகுருவே.

(உ)

ஆதிக்கநல்கினவ ராரிந்தமாயைக்கெ
 னறிவின்றியிடமில்லையோ
 வந்தரப்புஷ்பமும் கானலின்னீருமோ
 ரவசரத்துபயோகமோ
 போதித்தரிலையை மயக்குதேயபயநான்
 புக்கவருடோற்றிடாமற்
 பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாறிறுத்திடென்
 புந்திக்குளிந்த்ரஜாலஞ்
 சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவுமுபாயநீ
 தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
 சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
 சமரசநிர்வாகநிலையு
 மாதிக் கொண்டப் பரப்பெலாமறியவே
 வந்தருளுஞானகுருவே
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வருமௌனகுருவே.

(ரு)

மின்னணைய பொய்யுடலை நிலையென் துமையிலகு
 விழிகொண்டிடைமயல்பூட்டு
 மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றும்வளர்மாட
 மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும்
 பொன்னையழியா துவளர் பொருளென்றுபோற்றியிப்
 பொய்வேஷமிருதிகாட்டிப்
 பொறையறிவு துறவீத லாதிநற்குணமெலாம்
 போக்கிலேபோகவிட்டுத்
 தன்னிகரிலோபாதி பாழ்ம்பேய்ப்பிடித்திடத்
 தரணிமிசைலோகாயதன்
 சமயநடைசாராமல் வேதாந்தசித்தாந்த
 சமரசசிவானுபூதி -
 மன்னவொருசொற்கொண் டெனைத்ததித் தாண்டன்பி
 ன் வாழ்வித்தஞானகுருவே
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வருமொளனகுருவே.

(ச)

போனகமிருக்கின்ற சாலையிடைவேண்டுவ
 புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
 புருஷர்பெறுதர்மாதி வேதமுடகைமம்
 புகலுமதினூலாம்பயன்
 ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமானமுத
 னானவிதங்கடேர்ந்து
 நானானெனக்குளறு படைபுடைபெயர்த்திடவு
 நான்குசாதனமுமோர்ந்திட்

டானநெறியாஞ்சரியை யாதிசோபானுமுற்
 றனுபகூடசம்புகூட
 மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேவையு
 மறித்திரண்டொன்றென்னுமோர்
 மானதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுமது
 மரபென்றபரமகுருவே
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வருமௌனகுருவே.

(௫)

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
 கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
 காட்சியுங்கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாய்க்
 காதலித்திடுநெஞ்சமும்
 பொல்லாதபொய்ம்மொழியு மல்லாதுநன்மைகள்
 பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
 புருஷர்வடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
 புருஷார்த்தமேதுமில்லே
 னெல்லாமறிந்தநீ யறியாததன்றெனக்
 கெவ்வண்ணமுப்வண்ணமோ
 விருளையிடுளென்றவர்க் கொளிதாரகம்பெறு
 மெனக்குநின்னருடாரகம்
 வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
 வஞ்சகணையாளநிணையாய்
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வருமௌனகுருவே.

(௬)

கானகமில்ங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுரின்
 கண்காணமதயாணீ
 கைகாட்டவுங்கையா நெகிழ்க்கெனப்பெரிய
 சுட்டைமிகவேந்திவருமே
 போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுநின்
 பொன்னடியினின் லுசொலுமே
 புவிராஜர்கவிராஜர் தவராஜனென் லுனைப்
 போற்றிஜயபோற்றியென்பார்
 ஞானகருணாகர முகங்கண்டபோதிலே
 , நவநாதசித்தர்களுமுன்
 னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாமதேவர்முதன்
 ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
 வானகமூமண்ணகமும் வந்தெதிர்வணங்கிடுமுன்
 மகிமையதுசொல்லவெளிதோ
 மத்திரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வருமௌனகுருவே.

(எ)

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற்
 சுகோரபக்ஷிக ளன்போலவே
 தவளநிலவொழுகமிர்த தானாயுண்டழியாத
 தன்மையரனந்தகோடி
 யிருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத
 வேகாந்தமோனஞான
 விற்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்தநிலை
 பெய்தினர்கள்கோடிசூழக்

குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறை தெண்டரிட்டென்மனக்
குறையெலாந்தீரும்வண்ண
மருமலொமித்துனிநு தாலையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதெந்நாண்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே,

(அ)

ஆங்காரமானகுல வேடவெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத்திலும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்
தாங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமதி
தம்மொடுசமானமென்னுந்
தடையற்றதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரொனக்குநிக றென்னப்ரதாபித்
திராவணாகாரமாகி
மிதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசநாடுசெய்
திருக்குமிதனெடெநேரமும்
வாங்காவிலாவடிமை போராடமுடியுமோ
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே.

(க)

பற்றுவெகுவிதமாகி யொன்றைவிட்டொன்றனைப்
 பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
 பாழஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநின்னருள்
 பகர்ந்துமறியேன்றுவிதமோ
 சிற்றறிவதன்றியு மெவனோனுமொருமொழி
 திடுக்கென்றுரைத்தபோது
 சிந்தைசெவியாகவே பறையறையவுதரவெந்
 தீநெஞ்சமளவளாவ
 வுற்றுணரவுணர்வற்றுன் மற்றவெறியினர்போல
 வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
 முணர்வதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
 யுறுவதெப்படியாயினு
 மற்றெனக்கையநீ சொன்னவொருவார்த்தையினை
 மலையிலக்கெனநம்பினேன்
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வருமெளனகுருவே.

(க0)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
 நிர்விஷயகைவல்யமா
 நிஷ்களவசங்கசஞ் சலாகிதநிர்வசன
 நிர்த்தொந்தரித்தமுத்த
 தற்பரவிஸ்வாதீத வ்யோமபரிபூரண
 சதானந்தஞானபகவ

சம்புசிவசங்கர சர்வேசுவென்றுநான்
 சர்வகாலமுரினைவனே
 வற்புதவகோசர நிவர்த்திபெறுமன்பருக்
 கானந்தபூர்த்தியான
 வத்துவிதரிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
 வனுபூதியனுகுதமுங்
 கற்பனையறக்காண முக்கணுடன்வடநிழற்
 கண்ணாடிருந்தகுருவே
 கருநரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

(௧)

மண்ணுதியைந்தொடி புறத்திலுளகருவியும்
 வாக்காதிசுரோத்ராதியும்
 வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
 மன்னுசுத்தாதியுடனே
 தொண்ணூற்றொடாமம் றுள்ளனவுமெளனியாய்ச்
 சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
 துவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
 தோற்றுமறையென்சொல்லுவேன்
 பண்ணுருமிசையினெடு பாடிப்படித்தருட்
 பான்மைநெறிநின் றுதவருப்
 பக்குவவிசேஷராய் நெக்குநெக்குருகிப்
 பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
 கண்ணுறுகரைபுரள நின்றவன்பரையெலாங்
 கைவிடாக்காட்சியுறவே

கருதரியசிற்சபையி லானந்திர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(௨)

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே
யெங்கணும்வியாபிநீ யென்றுசொலுமியல்பென்
நிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாச்
சொல்லிற்றந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையுமிவைநல்ல குருவானபேருந்
தொருத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையென நன்றுவறிந்தே
னறிந்தபடிநின்றுசுகநா
னாகாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுரினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிக்குவகையேதுபுகலாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்திர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(௩)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
பகூழமோவெனதுபகூழம்
பார்த்தவிடமெங்கணுந் கோத்தநிலைகுலையாது
பரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியா யருள்செய்திருக்கவுஞ்
சேராமலாராகநான்

சிறுவிகட்டியதி னடுசோற்றையுண்டுண்டு
 தேக்குசிறியார்கள்போல
 நடட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
 நன்னிலயமாகவுன்னி
 நானென்றுநீயென் திரண்டில்லையென்னவே
 நடுவேமுனைத்தமனதைக்
 கட்டவறியாமலே வாடினெனெப்போது
 கருணைக்குரித்தாவனே
 கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

(சு)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
 மெய்யானமெய்யையெல்லா
 மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
 மெய்யேதுமறியாடுவதும்
 பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான்
 பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
 பொய்யெனாவண்ணமே புகலவைத்தாயெனிற்
 புன்மையெனென்செய்குவென்
 மைவிடாதெழுநீல கண்டகுருவேவிஷ்ணு
 வடிவானஞானகுருவே
 மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
 மதங்கடொறுநின்றகுருவே
 கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க்
 கருத்துநிணர்த்துகுருவே

கருதரியசிற்சபையி லானந்திரித்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(௩)

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்சுவாங்கே .
பார்க்கின்றமலருடு நீயேயிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி
னாணுமென்னுளரிற்றிநீ
நான்கும்பிடிம்போ தகைக்கும்பிடாதலா
னான்பூசைசெய்யன்முறையோ
விண்ணேவினாதிபாம் பூதமேராதமே
வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்கேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவித்தின்முளையே
கண்ணேகருத்தேயெ னெண்ணையெழுத்தே
சதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்திரித்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(௪)

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகமீதுருந்தாலு மரணமுண்டென்பது
சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சுந்தையரியார்க்கீது போதிப்பதல்லவே
செப்பினும்வெகுதர்க்கமாந்

திவ்யகுணமார்க்கண்டர் சுகராதிமுனிவோர்கள்
 சித்தாந்தநித்யரலவோ
 விர்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள்
 நிருக்காதிவேதமுனிவ
 ண்ணணரியகணநாதர் நவநாதசித்தர்கள்
 ளிரவிமதியாதிதேயோர்கள்
 கந்தருவர்கின்னரர்கண் மற்றையர்களியாவருங்
 கைகுவித்திடுதெய்வமே
 கருநரியகிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

(௭)

துள்ளுமறியாமனது பலிகொடுத்தேன்கர்ம
 துஷ்டதேவதைகளில்லை
 துரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனக்கே
 தொழும்பனன்பபிஷேகநீ
 ருள்ளுறையிலென்னுவி நைவேத்தியம்ப்ராண
 னோங்குமதினாபதிப
 மொருகாலமன்றிது சதாகாலபூசையா
 வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
 தெள்ளிமறைவடியிட்ட வழுதப்பிழம்பே
 தெளிந்ததேனேசீனியே
 திவ்யரசமியாவந் திரண்டொழுகுபாகே
 தெவிட்டாதவானந்தமே
 கள்ளனறிலுமிமே மெள்ளமெளவெளியாய்க்
 கலக்கவருநல்லவறவே

கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(அ)

உடல்குழையவென்பெலா நெக்குருகவிழிநீர்க
னூற்றெனவெதும்பியூற்ற
ஆசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப
மழையேமழைத்தானா வெள்ளமேநீழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மடைதிறந்தனைய வன்பரன்புக்கெளியை
கன்னெஞ்சனுக்கெளியையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

(க)

இங்கற்றபடியங்கு மெனவறியுநல்லறிஞ
ரொக்காலமும்முதவ்வா
ரின்சொறவறார்பொய்மை யாமிழுக்குதாயா
நிரங்குவார்கொலைப்பயிலார்

சங்கற்பசித்தரவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
 சாஷிரீயிகபரத்துஞ்
 சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
 சமஸ்தவிற்பமுமுதவவாய்
 சிங்கத்தையொத்தெனப் பாயவருவினை யினைச்
 சேதிக்கவருசிம்புளே
 சிந்தாகுலத்திமிர மகலவருபானுவே
 தினனென்ககாயேறவே
 கங்கற்பபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
 ககனவட்டக்கப்பலே
 கருதரியசிற்சபையி லானந்தநீர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே.

௬௦

சித்தர்கணம்

தக்கொடுதிகந்தமும் மனவேகமென்னவே
 சென்றோடியாடிவருவீர்
 செம்பொன் மகமேருவொடு குணமேருவென்னவே
 தித்தூருவனளவளாவி
 யுத்ரமிசுசக்ரதர நென்னநிழீர்கையி
 லுழந்தமிழுமாசமனமா
 வோரோழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்தர
 லுலகுமயிராவதமுமே
 கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவ்ளையாடுவீர்
 ககனவட்டத்தையெல்லாங்

கடுகிடைபிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்
 காட்டுவீர்மேலுமேலு
 மிக்கசித்திகளெலாம் வல்லநீரடிமைமுன்
 விளங்கவருசித்தியிலையோ
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

(௧)

பாட்டளித்துதைந்துவளர் கற்பகநனீழலைப்
 பாரினிடைவரவழைப்பீர்
 பத்மசித்திசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
 பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
 கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
 கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
 கிரீடபதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு
 கேணியிடைகுறுகவைப்பீ
 ரோட்டினையெடுத்தா யிரத்தெட்டுமாற்றுக
 வொளிவிடும்பொன்னுக்குவீ
 ருரகனுமினைப்பாற யோகதண்டத்திலே
 யுலகுசுமையாகவருளான்
 மீட்டிடவும்வல்லநீ ரொன்மனக்கல்லையனன்
 மெழுகாக்கவைப்பதரிதோ
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

(௨)

பாரொடுநன்னீராதி யொன்றொடொன்றாகவே
 பற்றிலயமாகுபோது

பரவெளியின் மருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளம்
 பரந்திடின தற்குமீதே
 நீரி லுஹவண்டாய்த் துவண்டு சிவயோகநிலை
 நீற்பீர்விகற்பமாகி
 மெடியமுக்கிலேமும் பரந்தவருஷிக்கிலோ
 நிலவுமதிமண்டலமதே
 பூரொனவிளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவில்விடை
 பூர்தியருளா லுலவுவீ
 ருலகங்கள் கிழ்மேல தாகப்பெருங்காற்
 றுலாவினற்றா ரணையினுன்
 மேருவெனவசையாம னிற்கவல்லீருமது
 மேதக்கசித்தியெளிதோ
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

(௩௮)

எண்ணரியபிறவிதனின் மானிடப்பிறவிதா
 னியாதினும்மரிதரிதுகா
 ணிப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோ
 வேதுவருமோவறிகிலேன்
 கண்ணகனிலத்தநா னுள்ளபொழுதேயருட்
 ககனவட்டத்தினின்று
 காலூன்றிரின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
 கலந்துமதியவசமுறவே
 பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
 பதியாயிருந்ததேகப்

பவரிசுலையாமலே கௌரிகுண்டலியாயி
 பண்ணவிதனருளினுலே
 விண்ணிலவும்தியமுத மொழியா துபொழியவே
 வேண்டிவேனுமதடிமைநான்
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கண்மே. (ச)

பொய்திகழுமுலகநடை யென்சொல்கேனென் சொல்
 கேன் பொழுதுபோக்கேதென்னிலோ
 பொய்யுடனிமித்தம் புசிப்புக்கலைந்திடல்
 புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
 கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
 கண்டெட்டபோர்க்கும்வெளியாய்க்
 கண்டதிதுவிண்டிதைக் கண்டித்துநின்றலெக்
 காலமோவதையறிகிலேன்
 னமதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிடவட்ட
 வராயினொடுசெம்பொன்மேரு
 மால்வராயின்முதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
 வரைந்துசயவிருதுகாட்டி
 மெய்திகழுமஷ்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர்
 வேந்தோகுணசாந்தோ
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கண்மே. (ரு)

கேசதூரகமுதலான சதூரங்கமனமாதி
 கேள்வியினைசந்துநிற்பக்

நெடிகொண்—தலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்
 கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
 தெசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்
 சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
 திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை
 திகழ்ந்திடவசந்தகால
 மிசையமலர்மீதுறை மணம்போலவானந்த
 மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண
 மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
 மிர்த்ராதேவர்களெலாம்
 விஜயஜயஜயவென்ன வாசிகொலவேகொலு
 விருக்குறும்பெருமையெளிதோ
 வேதார்தசித்தார்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

(௬)

ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபேதை
 யகிலத்தின்மிசையுள்ளதோ
 வாடியசுறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
 யடக்கியொருகணமேனும்பான்
 காணிலேன்திருவருளை யல்லாதுமௌனியாய்க்
 கண்மூடியோடுமூச்சைக்
 கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேமுலவெங்
 கனலினையெழுப்பநினைவும்
 பூணிலேனிறைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
 போக்கிலேபோகவிட்டுப்

பொய்யுலகனாயினே னாயினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலையலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

(எ)

கன்னலமுதெனவுமுக கனியெனவுமவாபூறு
கண்டெனவுமடியெயித்துக்
கடவுளர்கடந்ததல வழுதழுதுபேய்போற்
கருத்திலெழுகின்றதெல்லா
மென்னதறியாமையறி வென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதுலக மாராமைமேலிட்
டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொல்லுமெனவவரநீங்கள் சொன்னவையிற்சிறிது
தோய்ந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்ல வச்சொல்கேட்டடிமைமன
ம் விகசிப்பதெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

(அ)

பொற்பினொகைகாலில் வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
போந்திடையொடுக்கமுறலாந்

பொலிவானவெண்ணீறு பூசியேயருள்கொண்டு
 பூரித்தவெண்ணீர்மைபா
 லெற்படவிளங்குகக னத்திலிமையாவிழி
 யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
 லிரவுபகலிருளான கனதந்திபடநூறி
 யிதயங்களித்திதிதலாற்
 பற்பலவிதங்கொண்ட புலிகலையினூரியது
 படைத்துப்ப்ரதாபமுறலாற்
 பணிவெயில்கள்புகுதாம னெடியவான் றொடர்நெடிய
 பருமரவனங்களாரும்
 வெற்பினிடையுறைதலாற் றவராசசிங்கமென
 மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே. (க)

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கணல்லவர்கள்
 கற்றுமறிவில்லாதவென்
 கர்மத்தையென்சொல்கேன் மதியையென்சொல்லுகே
 ன் கைவல்யஞானநீதி
 நல்லோருணாக்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று
 நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
 னாட்டினாலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
 நவிலுவேன்வடமொழியிலே
 வல்லாநொருத்தன்வர வுந்த்ராவிடத்திலே
 வந்ததாவிவ கரிப்பேன்

வல்லதமிழறஞர்வரி னங்ஙனேவடமொழியின்
 வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
 வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
 வித்தையென்முத்திதருமோ
 வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கண்மே.

(க0)

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக்
 குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
 சோரமெத்தனைபகை பாதமெத்தனைவன்
 குணங்களைத்தனைகொடியபாழ்ங்
 கல்லாமையெத்தனை யகந்தையெத்தனைமனக்
 கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
 காரியஞ்சொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
 கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
 செல்லாமையெத்தனை விர்தாகோவ்டியென்னிலோ
 செல்வதெத்தனைமுயற்சி
 சிந்தையெத்தனைசலன மிந்த்ரஜாலம்போன்ற
 தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலா
 யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
 யானேனைவைக்குமாளோ
 வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

(க)

தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
 சேர்ந்துவளர்சித்தாகியச்
 சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவ சித்தாய்விசித்ரமாய்த்
 சிரமாகிராணவிதப்
 பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
 புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
 புறமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
 போக்கொடுவரத்துமாகி
 மிருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
 யின்றாகிரானையாகி
 யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
 ய்வையல்லவாயரினனை
 யருளாகிரின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
 ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
 மண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

(உ)

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
 வயிற்றின்பொருட்டதாக
 மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றாகிமனதுழல
 மாலாகிநிற்கவறிவார்
 வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறிவாரொன்றை
 மெணமெணன்றகம்வேறதாம்
 வித்தையறிவாரொமைப் போலவேசந்தைபோன்
 மெய்ந்நூல்விரிக்கவறிவார்

சேறுபுலிபோற்றீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி

செக்கச்சிவக்கவறிவார்

தீரமென்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்

செய்கைகொடுமுளாவறிவா

ராறுசமயங்கடொறும் வேறுவேறுகிவினை

யாடுமுனையாவறிவா

ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி

யானந்தமானபரமே.

(ஈ)

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன்மண்டிய

கடும்பசிதனக்கடைத்துங்

நார்வரையின்முழையிற் கருங்கல்போல்சையாது

கண்மூடிநெடிதிருந்துந்

தீயினிடையைகியுந் தோயமதினமூழ்கியுந்

தேகங்கனென்பெலும்பாய்த்

தெரியரின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி

தெற்றவெயிலாடிருந்தம்

வாயுவையடக்கியு மனதினையடக்கியு

மௌனத்திலேயிருந்து

மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதுண்டு

வனமூடிருந்துமறிஞ்

ராயுமறைமுடிவான வருணாடினாடிமை

யகிலத்தைநாடன்முறையோ

வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி

யானந்தமானபரமே.

(சு)

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
 தொந்தமுடனீர்த்தொந்தமும்
 ஸ்தூலமொடுஞ்சூக்தமமு மாகையுநீராகையுஞ்
 சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
 பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
 பேதமொடபேதநிலையும்
 பெருமையொடுகிறமையு மருமையுடனெளிமையும்
 பெண்ணினுடனாணுமற்று
 நித்தமுமனித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
 நிஷ்களமுநிகழ்சுகளமு
 நீதியுமனீதியு மாதியொடனாதியு
 நிர்விஷயவிஷயவடிவு
 மத்தனையுநீயலதெ ளத்தனையுமில்லையெனின்
 யாங்களுனையன்றியுண்டோ
 வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

(தி)

காராருமாணவக் காட்டைக்களைந்தறக்
 கண்டகங்காரமென்னுங்
 கல்லைப்பிளந்துநெஞ் சகமானபூமீவெளி
 காணத்திருத்திமேன்மேற்
 பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
 பதித்தன்புநீராகவே
 பாய்ச்சிய துபயிராகு மட்டுமாமாயைவன்
 பறவையனுகாதவண்ண

நேராகநின்றவினை போகம்புசித்துண்ட
 நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
 வினைவின்படிக்குநீ முன்னின்றகாப்பதே
 நின்னருட்பாரமென்று
 மாராறுமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
 யாகின்றதூரியமயமே
 னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

(சு)

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
 மலையாகிவளைகடலுமாய்
 மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
 வான்கருணைவெள்ளமாகி
 நானாகின்றவனு நீயாகின்றிடுவ
 நானென்பதற்றிடாதே
 நானெனக்குளறி நானாவினாரியாய்
 நானறிந்தறியாமையாய்ப்
 போனாலதிட்டவலி வெல்லவெளிதோபகற்
 பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்
 பொய்த்துயில்கொள்வானற்றனை யெழுப்பவசமோவினி
 ப் போதிப்பதெந்தநெறியை
 யானாலுமென்கொடுமை யனியாயமனியாய
 மார்பாலெடுத்துமொழிவே
 னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே

(எ)

பொய்யினேன்புலையினேன் கொலையினேன்னிருள்
 புலப்படவறிந்துநிலையாப்
 புன்மையேன்கல்லாத தன்மையேனன்மைபோற்
 பொருளலாப்பொருளைநாடும்
 வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறியனேன்
 வினையினேனென்றென்னைநீ
 விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
 வேறுகதியேதுபுகலாய்
 துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான்
 துணைவனையிணையொன்றிலாத்
 துரியனேதுரியமுங் காணுவதீதனே
 சுருதிமுடிமீதிருந்த
 வையனேயப்பனே யெனுமறிஞ்ஞறிறைவவிட்
 டகலாதகருணைவடிவே
 யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

(அ)

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
 னிதயமுமொடுங்கவில்லை
 யானெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவில்லை
 யாதினும்மபிமானமென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட தீகையோடிர்க்கமென்
 சென்மத்துநானறிகிலேன்
 சீலமொடுதவவிரத மொருகனவிலாயினுர்
 தரிசனங்கண்டுமறியேன்

பொய்த்தமொழியல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
 புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
 போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
 பொருந்திடாப்பேதைநானே
 யத்தனைகுணக்கேடர் கண்டதாக்கேட்டதா
 வவனிமிசையுண்டோசொலா
 யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே..

(க)

எக்காலமுந்தனக் கென்னவொருசெயலிலா
 வேழையென்றிருந்திட்
 டெனதாவியுடல்பொருளு மெளனியாம்வந்துகை
 பேற்றுநமதென்றவன்றே
 பொய்க்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
 பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
 பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
 பொய்யினும்பொய்யாகைபான்
 மைக்காலிருட்டனைய விருளில்லையிருவினைகள்
 வந்தேறவழியுமில்லை
 மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
 வரவில்லைபோக்குமில்லை
 யக்காலமிக்கால மென்பதிலையெல்லா
 மதீதமயமானதன்றோ
 வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்தமானபரமே.

(க0)

சகவாரி.

இன்னமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே
 நெனருசித்திடவலியவந்
 தீன்பங்கொடுத்தினை யெந்நேரநின்னன்ப
 ரிடையுறுதுருகிராடி
 யுன்னியகருத்தவிழ வுனாகுளறியுடலெய்து
 மோய்ந்தயர்ந்தவசமாடி
 யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
 யுணர்வார்களுள்ளபடிசான்
 கன்னிகையொருத்திசிற நிற்பமவேம்பென்னினுங்
 கைக்கொள்வன்பக்குவத்திற்
 கணவனருள்பெறின்முனே சொன்னவாறென்னெனக்
 கருதிகையாவளதுபோற்
 சொன்னபடிகேட்குமிப் பேதைக்குநின்கருணை
 தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசகவாரியே. (க)

அன்பின்வழியறியாத வெண்ணைத்தொடர்ந்தென்னை
 யறியாதபக்குவத்தே
 யாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்தநா
 னற்றேனலந்தேனென
 வென்புலமயங்கவே பித்தேற்றிவிட்டா
 மிரங்கியொருவழியாயினு
 மின்பவெளமாகவந் துள்ளங்களுக்கவே
 யெனைநீகலந்ததுண்டேர்

தன்பருவமலருக்கு மணமுண்டிவண்டுண்டு
 தண்முகைதனக்குமுண்டோ
 தமிழனேற்கிவ்வணந் திருவுளமிரங்காத
 தன்மையாற்றனியிருந்து
 துன்பமுறினெஹனே யழியாதநின்னன்பர்
 சுகம்வந்துவாய்க்குமுளையாய்
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரந்
 சோதியேசுகவாரியே.

(௨)

கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
 கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
 கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முகன்
 சுற்பிக்கவொருகடவுளோ
 வல்லான்வருத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
 வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
 வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனே
 வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
 பொல்லாதசேயெனிற் றுய்தள்ளனீதமோ
 புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
 பொய்வார்த்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப்
 புன்மையேனாவனந்தோ
 சொல்லான்முழக்கிலோ சுகமில்லைமென்னியாய்ச்
 சும்மாவிருக்கவருளாய்
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரந்
 சோதியேசுகவாரியே.

(௩)

என்பெலாநெக்குடைய ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
 லினகமனதழலின்மெழுகா
 யிடையறாதுருகவரு மழைபோலிரங்கியே
 யிருவிழிகணீரிதைப்ப
 வன்பினுன்மூர்ச்சித்த வன்பருக்கங்கனே
 யமிர்தசஞ்சிவிபோல்வந்
 தானர்தமழைபொழிவை யுள்ளன்பிலாதவெனை
 யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்
 புன்புலான்மயிர்தோ னரம்பென்புமொய்த்தி
 புலைக்குடிவிலருவருப்புப்
 பொய்யல்லவேயிதனை மெய்யென்றுநம்பியென்
 புந்துசெலுமோபாழிலே
 துன்பமாயலையவோ வுலகநடையையவொரு
 சொற்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

(ச)

வெந்நீர்பொருதெனுடல் காலின்முட்டைக்கவும்
 வெடுக்கென்றசைத்தெடுத்தால்
 விழியிமைத்தங்கனே தண்ணருளைநாடுவேன்
 வேறென்றையொருவர்கொல்லி
 னந்நேரமையோவென் முகம்வாடிநிற்பதுவு
 மையநின்னருளறியுமே
 யானாலுமெத்தப் பயந்தவனியானென்னை
 யாண்டநீகைவிடாதே

யின்நேரமென்றிலை யுடற்சுமையதாகவு
 மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
 யெங்கெங்குமொருதீர்வை யாயமுண்டாயினு
 மிறைஞ்சுககராதியான
 தொன்னீர்மையாளர்க்கு மானிடம்வகுத்தவரு
 டீனையென்றுநம்புகின்றேன்
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

(௫)

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
 பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
 பாங்கிப்பிராணலய மென்னுமொருபூமியிவை
 பற்றின்மனமறுமென்னவே
 சுற்றையஞ்சடைமௌனி தானேகணிந்தகனி
 கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
 கண்டதிறநெறியெனத் திருவுளக்கனிவினொடு
 கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
 பெற்றவனுமல்லேன் பெறுதவனுமல்லேன்
 பெருக்கத்தவித்துளறியே
 பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிதைத்துநான்
 பேய்போலிருக்கவுலகு
 சுற்றிநகைசெய்யவே யுலையவிட்டாயென்ற
 சொல்லினிவாயுமுண்டோர்
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

(சு)

அரும்பொனேமணியே யெனன்பேயெனன்பான
 வறிவேயெனறிவிலூறு
 மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
 ஞாடினே ஞாடிநாடி
 விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
 மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி
 விண்மாரியெனவெனிரு கண்மாரிபெய்யவே
 வேசுற்றயர்ந்தேனியா
 னிரும்புநேர்நெஞ்சகக் கள்வனானுலுமுனை
 யிடைவிட்டுகின்றதுண்டோ
 வென்றுநீயன்றுநா னுன்னடிமையல்லவோ
 யாதேனுமறியாவெறுந்
 தரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுத்தனீதியோ
 தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
 சுத்தநிர்க்குண்மான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

(எ)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற
 பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
 பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியின்றோய்ந்த
 பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
 தாராளமாய்நிற்க நிச்சிந்தைகாட்டிச்
 சதாகாலநிஷ்டையெனவே
 சுகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலையந்
 தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ

காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்னு
 காலுன்றிமழைபொழிதல்போற்
 கால்வீசிமின்னிப் படர்ந்துபரவெளியெலாங்
 சும்மியானந்தவெள்ளஞ்
 சோராதபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
 தொண்டரைக்கூவுமுகிலே
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

(அ)

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்று
 பேசாதுதுறவாகியே
 பேசாதபெரியோர்க ணிருவிகற்பத்தினுற்
 பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
 போதிக்குமுக்கணிதை நேர்மையாய் க்கைக்கொண்டு
 போதிப்பதாச்சறிவிலே
 போக்குவரவறவிற்ப நீக்கமறவசனமாப்
 போதிப்பதெவரையனே
 சாதித்தசாதனமு மியோகியர்கணமதென்று
 சங்கிப்பராதலாலே
 தன்னிலேதானு யயர்ந்துவிடுவோமெனத்
 தனியிருந்தினங்ஙனே
 சோதிக்கமனமாயை தனையேவினாலடிமை
 சுகமாவதெப்படிசொலாய்
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

(க)

உண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
 வலரிமண்டலநடுவிலோ
 வன்னடுவிலோவமிர்த மதிநடுவிலோவன்ப
 ரகமுருகிமலர்கடேவித்
 தெண்டமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
 திகந்தத்திலோவெளியிலோ
 திகழ்விந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
 சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
 கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
 கண்டஞ்ஞியமதனிலோ
 காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
 கருவிகரணங்களாய்ந்த
 தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
 தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
 சுத்தநிற்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

(க0)

எந்தநாள்கருணைக் குறித்தாகுநாளெனவு
 மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
 யேதென்றுசொல்லுவேன் முன்னொடுபின்மலைவறவு
 மிற்றைவையாதுபெற்றேன்
 பந்தமானதிலிட்ட மெழுகாகியுள்ளம்
 பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
 பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
 பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ

சிந்தையான துமழிவை யென்னறிவிலறிவான
தெய்வரீயன்றியுளதோ
தேகநிலையல்லவே யுடைகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீ யறியார்கள்போலவே
தன்பத்திலாழ்த்தன்முறையோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

(கக)

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
வீருக்கவிலையோமனதென
மிபானுமென்னட்பாம் பிராணனுமெமைச்சடம
தென்றுனைச்சித்தென்றுமே
யந்நாளிலெவனோ பிரித்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்னுவரையு
மநியாயமாயெமை யடைக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்
முன்னாகநீயென்ன கோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனலிட்ட மெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதினுமிரஞ்
சொன்னாலுரினன்னரு ளிரங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

(கஉ)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவ மசையாதெனும்பெரிய
வாப்த்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியார்களார்
மௌனமொடிருந்ததா னென்போலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப்பிதற்றும்வரார்
மனதெனவுமொருமாயை யெங்கேயிருந்தவரும்
வன்மையொடிர்க்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவிடம்
பொய்மெயிதமகிதமேல் வருநன்மைதிமையொடு
பொறைபொருமையுமெவ்விட
மெவர்கிறியொவர்பெரிய லொருநவொவர்பகைஞ
ரியாதுமுனையன்றியுண்டோ
விகரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (க)

அன்னையனெயெனுஞ் சிலசமயநின்னையே
யையாவையாவென்னவே
யலறிஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட்டொன்றைப்
பிதற்றிஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும் வெளியென்றாதாதி
பிறவுமேரிலயமென்றந்

ரு ௮ எங்கு நிறைகின்றபொருள்.

தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்
தன்மைபாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவேறதாய்ச்
சதாநூனவாணந்தமா
யென்னேயெனேகருணை வினையாட்டிநுந்தவா
தெம்மனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(௨)

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாவெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமே யத்துவிதநூனத்தை
யுண்டிபனுநூனமாகு
முகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவாதிகள்சம்மத
மாதலெனனக்கினிச் சரியையாதிகள்போது
மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாஹுன்னை நானென்றுபாவிக்கி
னத்துவிதமார்க்கமுறலா
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்கெ
யெந்தைநீஞுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(௩)

சொல்லானதிற்சற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
 தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
 துடையினைக்கிள்ளல்போற் சங்கற்பமொன்றிற்
 ரொடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்
 பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சப்தபூமியிடை
 போந்துதலைசுற்றியாடும்
 புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றுநே
 புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
 கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிங்
 காணுதுகேட்டவெல்லாங்
 கண்டதாக்காட்டியே யணுவாச்சரிக்கிங்
 கபடநாடகசாலமோ
 யெல்லாமும்வலதிந்த மனமாயையேழையா
 மென்னுலடக்கவசமோ
 விகபரமிரண்டினின்று முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(ச)

சுண்ணாரீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
 கள்ளனேனானுலுமோ
 கைகுவித்தாடியும் பாடியும்விடாமலே
 கண்பணித்தாடாகாட்டி
 யண்ணபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
 யானெனவுமேலெழுந்த
 வன்பாகிநாடக நடித்ததோருறைவில்லை
 யகிலமுஞ்சிறித்தறியுமேற்

மண்ணுருகின்னதரு ளறியாததல்லவே
சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
சாசுவதமுத்திலை யீதென் றுணர்த்தியே
சகசரிலைதந்துவேறென்
மெண்ணுமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற்கருள்செய்கண்டா
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(ரு)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
கல்லின்முன்னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாப்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமில்லையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
சேராமலியோசமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசரிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா
னேகமாய்நின்றே டிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளின்முற்றுருதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(சு)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலற்றின்னருளி
 லொருவனான்வந்திருக்கி
 னுலகம்பொருத்தோ மாயாவிசித்ரமென
 வோயுமோவிடமில்லையோ
 வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
 வலதுகிர்த்தியகர்த்தரா
 யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
 ரடாதென்பரோவகன்ற
 பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
 பேய்க்கோலமாய்விதண்டை
 பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
 பிறக்கவிலையோதொல்லையா
 மிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்தவாய்பேசுமோ
 வேதுளவுசிறிதுபுகலா
 யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(எ)

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
 நின்றிடவுமெளனியாகி
 நேரோயுபாயமொன் றருளிணையையோவிதனை
 நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
 கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக்
 காணவிலையாகையாலே
 கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதொருமுன்
 காட்சியிலிருந்துகொண்டு

வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
 மாதவர்க்கேவல்செய்து
 மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
 வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்
 கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
 யிப்போதிரங்குகண்டா
 யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(அ)

மரவுரியுதித்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதிர்
 வனசருகுவாயில்வந்தால்
 வன்பசிதவிர்த்தமனல் வெயிலாதிமழையால்
 வருந்தியும்மூலவனலைச்
 சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடையுழ்கியுந்
 தேகநமதல்லவென்று
 சிற்சுகவபேகையாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
 செலுத்தினுரியாம்பாவினேம்
 விரவுமறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தனையில்
 வேண்டுவவெலாழுதித்தி
 மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடையையே
 வேறொருவருத்தமின்றி
 யிரவுபகலேழையர்கள் சையோகமாயினே
 மெப்படிபிழைப்பதுரையா
 யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(க)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
 முகத்திலகுபசுமஞ்சரு
 மூர்ச்சிக்கவிரகசன் னதமேற்றவிருகும்ப
 முலைமீன்மணிமாலேநால
 வைத்தெமைமயக்கியிரு கண்வலையைவீசிபே
 மாயாவிலாசமோக
 வாரிதியிலாழ்த்திடும் பர்ழானசிற்றிடை
 மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
 புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிஈமயாத
 பொன்னாட்டிம்வந்ததென்றூற்
 போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
 பூமியிலிருந்துகாண
 வெத்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
 யிவ்வுலகமறியாததோ
 விகபரமிரண்டினிலு முயிருனுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (க 0)

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
 துளறிமெவத்தையாகி
 யுருவுதான்காட்டாத வாணவமுமொளிகண்
 டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
 தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையினூற்
 ருவுசுகதுக்கவேலை
 தட்டழியமுற்றுமில் லாமாயையதனூற்
 றடித்தகிலபேதமான

முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய்
 மூதறிவுமேலுதிப்ப
 முன்பினெடுகிழ்மே னடுப்பக்கமென் னுமன்
 முற்றுமானந்தநிறைவே
 யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூரருள்வடிவ
 மெந்நாளும்வாழிவாழி
 யிகபரமிரண்டினின்று முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

(க௭

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
 படர்வெளியதாகியெழுநாப்
 பரிதிமதிக்காணச் சுயஞ்சோதியாயண்ட
 பகிரண்டவுயிரொவைக்கு
 நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
 நித்தமாயநிர்த்தொந்தமாய்
 நிரக்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
 நிர்மலானந்தஃயமாய்ப்
 பேராதுநிற்றிரீ சுமலாவிருந்துதான்
 பேரின்பமெய்திடாமற்
 பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
 பித்தாகவோமனதைநான்
 சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
 சாசுவதநிஷ்டையருளாய்

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(க)

குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுழக்கடு
கொள்ளல்போலேந்துபூதங்
கூடுஞ்சுருங்கிலைச் சாலேகமொன்பது
குலாவுநடைமனையைநாறும்
வடக்கயிறுவெண்ணரம் பாவென்புதசையினான்
மதவேள்விழாநடத்த
வைக்கின்றகைத்தேரை வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலரீர்புணீரிறைக்கும்
விடக்குத்தருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமரமுறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசின்மயந்
தானுகிறிற்பதென்றே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(உ)

பாகத்தினற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திரெறியில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசுறிது முயலவென்றுந்நேக
மொவ்வாதிவூண்வெறுத்தா

௫

லுயிர்வெறுத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
 ளுபாயத்தினுற்செய்யவோ
 மோகத்திலேசுறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
 மோனத்தினிற்கவென்றான்
 முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகரின்
 மூதறிவிலேயெழுந்த
 தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே
 தன்னந்தனிப்பெருமையே
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே.

(ந)

இமையளவுபோதையொரு கற்பகால்ம்பண்ணு
 மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
 வென்றெண்ணம்வருவிக்கு மாதர்கிறிற்பமோ
 வென்னின்மகமேருவாக்கிச்
 சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாபெமைச்
 சுமையாளுமாக்கிராளுந்
 தூர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுஞ்
 சூறையிட்டிந்த்ராஜால
 மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
 யம்மம்மவெல்லலெளிதோ
 வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்று நிற்குமீ
 தருளோவலாதுமருளோ
 சமையநெறிகாணாத சாஷிநீசூகூடமமாத்
 தமியனேற்குளவுபுகலாய்

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(ச)

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
யேங்குதேநெஞ்சமையோ
வின்றைக்கிருந்தாரா நாளைக்கிருப்பொன்
றெண்ணவோதிடமில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
மந்தகற்காளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப்போதனன்றோ
கனியேனும்வறியசெங் காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாழைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
கண்மூடிமௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினெண்ணமிது
சாமிநீயறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(ரு)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்தநகையார்களொடு
முத்துமுத்தாய்க்குலாவி

மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலைநின்று
 மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்
 கைத்தலநகப்படை விரித்தபுலிசிகங்கமொடு
 கரடிநுழைநுழைகொண்ட
 கானமலையுச்சியிற் குகையூழிருந்துமென்
 கரதலாமலகமென்னச்
 சத்தமறமோனிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
 சனகாதிதுணிவிதன்றோ
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே.

(௬)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
 கண்டவேதாகமத்தின்
 காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்தியது
 கருதினனுமானமாத்ரி
 யுத்திபலவாரிரு விகற்பமேலில்லையா
 லொன்றோடிரண்டென்னவோ
 வுறையுமிலைநீயுமிலை நானுமிலையென்பது
 முபாயநீயுண்டுநானுஞ்
 சித்தமுளனுனில்லை யெனும்வசனநீயறிவை
 தெரியார்கடெரியவசமோ
 செப்புக்கேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
 சின்முத்திராங்கமரபிற்
 சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையினுற்
 றமியனேற்குதவுபொருளே

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(எ)

காயாதமரமீது கல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீபாங்களடியேங்
கர்மபந்தத்தினுற் சன்மபந்தம்பெறக்
கற்பித்தனுன்னதருளே
வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்பாடுநிற்கநின் வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்தினுற்பெறுபேறுதா
னோயாதுபெறுவொன முறையிட்டதாற்பின்ன
ருளறுவதுகருமமன்றா
முபயநெறியீதென்னி னுகிதநெறியெந்தநெறி
யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையு முனக்குண்டெனக்கிணிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(ஆ)

இன்னம்பிறப்பதற் கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தொழுகு மகிமண்டலத்திலுற
வென்னம்மைக்குண்டலினிபாற்
பின்னம்பிறக்காது சேயெனவளர்த்திடப்
பேயேனைநல்கவேண்டும்

பிறவாதநெறியெனக் குண்டென்னீனிம்மையே
 பேசுகர்ப்பூரதீப
 மின்னும்படிக்ககண் டாகாரவண்ணைபால்
 வினையேனையொப்புவித்து
 வீட்டுநெறிகூட்டிடுதன் மிகவுநன்றிவையன்றி
 விவகாரமுண்டென்னிலோ
 தன்னந்தனிச்சிறிய னுற்றிலேன்போற்றிவளர்
 சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே.

(க)

வேதாவையிவ்வணம் விதித்ததேதென்னினுன்
 வினைப்பகுதியென்பனந்த
 வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமனதால்
 வினைந்ததான்மனதைநாடிற்
 போதமேநிற்கும்ப் போதத்தைநாடிலோ
 போதமுநினுல்விளக்கம்
 பொய்யன்றுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
 போக்குவரவறிகழ்த்து
 மாதாரவாதேய முழுதநீயாதலா
 லகிலமீதென்னையாட்டி
 யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
 யருளுநீமௌனஞான
 தாதாவுநீபெற்ற தாய்தந்தைதாழ்நீ
 தமருநீயாவுநீகாண்

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(௧௦)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னீழல்வையினுங்
குளிர்ந்திம்புனற்கையள்ளிக்
கொள்ளுகினும்நீ ரிடைத்தினைத்தாடினும்
குளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதென முன்றிலிடையுலவவே
வசதிபெறுபோதும்வெள்ளை
வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
மகிழ்போதும்வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவமுதுண்ணும்
வேளையிலுமாலேகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம்
விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்
சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
சுமினேயனைரகைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே.

(௧௧)

தேசோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைசெறி நன்னீழன்மலையாதி
மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
மார்க்கத்தினின்னுகொண்டு

கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
 கமலாசனாதிசேர்த்துக்
 காலிப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியடிக்
 சலைமதியினூடுதாக்கி
 யுருகிவருமயிர்த்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
 லுணர்வானவிழியைநாடி
 யொன்றோடிரண்டெனச் சமரசசொருபசுக
 முற்றிடவென்மனதின்வண்ணந்
 திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடுகாண்பனோ
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

(௧)

இப்பிறவியென்னுமொ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
 னென்னுமொருமகரவாய்பட்
 டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
 மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டிந்
 துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
 சூழல்வந்துவந்தடிப்பச்
 சோராதவாசையாங் காணுவானதி
 சுரந்ததெனமேலுமார்ப்பக்
 கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்
 கைவிட்டிமதியங்கிக்
 கள்ளவங்கக்காலர் வருவொன்றஞ்சியே
 கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்

செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே,

(2)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுமிவையெலாஞ்
சந்தையிற்கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமேடை
சூரங்கசேனையுடனே
வந்ததேதார்வாழ்வுமோ ரிந்தரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொருமைலோபம்
வைந்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாநகனவே
பெந்தநாளுஞ்சரி பெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே
யானென்பதறவுமூழ்ச்
சிந்தைதான்மெளியாது சூழலும்வகையென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே,

(௩)

ஆடாமலோய்நிதுட்ட பம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம்வீழநேரோ
யதியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்தவெளிபோற்

கோடாதெனைக்கண் டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
 கூடியின்பாதிதழுந்
 கூடினேனோசரியை கிரியையின்முயன் றுநெறி
 கூடினேனோவல்லனியா
 னீடாகவேபாறு வீட்டினினிரம்பியே
 யிலகிவளர்பிராணனென்னு
 மிருந்தியினைக்கட்டி யோகபரனாகாம
 லேழைக்குடும்பனாகித்
 தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசூழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

(௨)

பர்டாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
 பஞ்சபடுசொல்லனிவனைப்
 பார்மினோபார்மினோ வென்றுசபைகூடவும்
 பரமார்த்தமிதுவென்னவே
 யாடாதுமாடிநெஞ் சுருகிறெக்காடவே
 யமலமேயேகமேயெம்
 மாதியேசோகியே யெங்குநிறைகடவுளே
 யரசேயெனக்கூவிநான்
 வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
 வாடாவெனக்கருணை
 வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
 வன்மையைவளர்ப்பித்ததார்

தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே

தேடரியசத்தாகியென்

சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே

தேசோமயானந்தமே.

(௫)

பிறியாததண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து

பேசரியவாசியாலே

பேரின்பவுண்மையை யளித்தனையென்மன்தற்ப்

பேரம்பலக்கடவுளா

யறிவாயிருந்திடு நாதவொலிகாட்டியே

யமிர்சுப்ரவாகசித்தி

யருளிணையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை

யாண்டனைபினய்திறெறியாய்க்

சூறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தணக்

கோலமாயசபாநலங்

கூறினபின்மொளனியாய்ச் சம்மாவிருக்கநெறி

கூட்டினையெலாமிருக்கச்

சிறியேன்மயங்கிமிக வறிவின்மையாவனே

தேடரியசத்தாகியென்

சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே

தேசோமயானந்தமே.

(௬)

ஆராரொனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்

னறிவினைமயக்கவசமோ

வண்டகோடியையெலாங் கருப்பவறைபோல்வு

மடுக்கடுக்காவமைந்தப்

பேராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
 பிறங்குவதலாதொன்றினும்
 பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
 பேரின்பமுத்திநிலையுந்
 தாராதுதள்ளவும் போகாதுனாலது
 தள்ளினும்போகேனியான்
 றடையேதுமில்லையாண் டவனடிமையென்னுமிரு
 தன்மையிலுமென்வழக்குத்
 தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

(௭)

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
 கரடிவெம்புலிவாயையுங்
 கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
 கூட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையுந்
 லேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
 வேறொருவர்காணும லுலகத்துலாவலாம்
 விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
 சந்ததமுமிளமையொ டிருக்கலாமற்றொரு
 சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
 சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
 தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்

சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
 திறமரி துசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே. (அ)

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
 மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
 தேதுமறியாதவ னெனப்பெயர்தரித்துமிக
 வேழைக்குளையையாகிக்
 கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்டநானன்று
 கையினுலுண்மைஞானங்
 சுற்பித்தநின்றருளி னுக்கென்னகைம்மாறு
 காட்டுவேன்குற்றேவாறு
 னல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டிகட்பிறையெயிற்
 ரூபாசவடிவமான
 வந்தகாரீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
 தடாதடாகாசுநம்பாற்
 செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்த
 செல்வமேசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே. (ஆ)

மின்போலு மிடைபொடியு மொடியுமென மொழிதல்
 போன் மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
 வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்னகொங்கைமட
 மின்னார்கள்மின்னேவலா

லென்போலலைந்தவர்கள் கற்றார்கள் கல்லார்க
 னிருவர்களிலொருவருண்டோ
 வென்செய்கேனம்மம்ம வென்பாவமென்கொடுமை
 பேதென்றெடுத்தொழிவே
 னன்பால்வியந்துருகி யடியற்றமரமென்ன
 வடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
 மடிகளேயுமதடிமை யாங்களெனுநால்வருக்
 கறமாதிபொருளுரைப்பத்
 தென்பாலின்முகமாகி வடவாலிருக்கின்ற
 செல்வமேசத்தாகியென்
 சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே.

(௧௦)

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநனீழலிற்
 பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
 பொன்னுலகிலயிரா வதத்தேறுவரிசையும்
 பூமண்டலாதிக்கமு
 மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலைன்றுதள்ளவுமெ
 மாலுமொருசுட்டிமறவே
 வைக்கின்றவைப்பாளன் மௌனதேசிகனென்ன
 வந்தறினருள்வாழிகாண்
 சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
 சுருதிமுடிவானபொருளே
 சொல்லரிய வுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
 சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே

சித்திரிலைமுத்திரிலை வினிகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிக்கொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே.

(கக)

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழு கலகைநாய்நரிகள்
சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காவிரண்டுநவ வாசல்பெற்றுவளர்
காமவேண்டனசாலையை
மோகவாசைமுறி மிட்டபெட்டியைமு
மலமிகுந்தொழுதுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
முடங்கலார்க்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனு மின்னையொத்திலக
வேதமோதியகுலாலனார்
வனையவெய்யதடி காரனையமன்
வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொயை மெய்யெனக்கருதி
பையவையமிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே.

(க)

குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியன
லொழுகநின்றிடுமிரும்பனந்

கூடலின்றியது வர்யிருந்தபடி
 கொடியவாணவவறைக்குளே
 யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
 மாயிருக்குமெனையருளின
 லளவிலாததனு கரணமாதியை
 யளித்தபோதுனையறிந்துநான்
 பிறிவிலாதவண நின்றுடாதபடி
 பலநிறங்கவருமுமலமாய்ப்
 பெரியமாயையி லழுந்திரின்னது
 ப்ரசாதநல்லருண்மறந்திடுந்
 சிறியனேனுமுனை வந்தனைந்துசுக
 மாயிருப்பதினிபென்றுகாண்
 டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்குகோதயவிலாசமே.

(௨)

ஐந்துபூதமொரு கானனீனொன
 வடங்கவந்தபெருவானமே
 யாதியந்தநடு வேதுமின்றியரு
 ளாய்நிறைந்திலகுசோதியே
 தொந்தருபமுட னருபமாதிகுறி
 குணமிறந்துவளர்வஸ்துவே
 துரியமேதுரிய வுயிரினுக்குணர்வு
 தோன்றநின்றருள்சபாவமே
 யெந்தநாளுநடு வாகிரின்றொளிரு
 மாதியேகருணைநீதியே

யெந்தையேயென விடைந்திடைந்துருகு

மெளியனென்கவலைதீரவுஞ்

சிறந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்

செய்யநானுமினியுய்வனோ

தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல

சிற்சுகோதயவிலாசமே.

(ந)

ஐவரொன்றபுல வேடர்கொட்டம

நடங்கமார்க்கடவன்முட்டியா

படவிநின் துமலை யருகினின் றுசரு

காதிதின் றுபனிவெயிலினான்

மெய்வருந்துதவ மில்லைநற்சரியை

கிரியையோகமெனுமூன்றதாய்

மேவுகின்றசவு பானநன்னெறி

விரும்பவில்லையுலகத்திலே

பொய்முடங்குதொழில் யாததற்குநல

சாரதித்தொழினடத்திடும்

புத்தியூகமறி வற்றமுகமிவை

பொருளெனக்கருதுமருளனியான்

றெய்வநல்லருள் படைத்தவன்பரோடு

சேரவுங்கருணைகூர்வையோ

தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல

சிற்சுகோதயவிலாசமே.

(ச)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி

னானேகவுருவாகியே

யெந்தநாளாகில கோடிசர்ஷ்டிசெய
 விசையுநாள்வரையநாண்முத
 லாகநாளது வரைக்குமுன்னடிமை
 கூடவேசனனமானதோ
 வனந்தமுண்டுநல சன்னமீதிதனு
 ளறியவேண்டிவனவறியலா
 மோகமாதிதரு பாசமானதை
 யறிந்துவிட்டுணையுமெனையுமே
 முழுதுணர்ந்துபர மானவின்பவெள
 முழுகவேண்டுமிதுவின்றியே
 தேகமேநழுவி நானுமோநழுவிந்
 பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிற்குகோதயவிலாசமே.

(௫)

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
 மாசனாதிவிதபேதமு
 நெடிதுணர்ந்ததய பத்மபீடமிசை
 நின்றிலங்குமசபானலத்
 தியலறிந்துவளர் மூலகுண்டலியை
 யினிதிறைஞ்சியவளருளின
 லெல்லையற்றுவளர் சோதிமூலவன
 லெங்கண்மோனமனுமுறைமிலே
 வயமிகுந்துவரு மமிர்தமண்டல
 மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்

வாய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிசூந்துவரு சித்தயோகநிலை
பெற்றுஞானநெறியடைவனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்கோதயவிலாசமே.

(௭)

எறிதிகாக்கட னிகர்த்தசெல்வமிக
வல்லென்றொருவர்பின்செலா
தில்லையென்னுமுடை பேசுடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியின்வைகிவளர் செல்வமும்முடிவி
நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிரிலை நின்றனானநெறி
நிஷ்டைகூடவுமெந்நாளுமே
யறிவினின்றாகுரு வாயுணர்த்தியது
மன்றிமோனகுருவாங்கிய
யகிலமீதுவர வந்தசீரருளை
பையயவையவினியென்சொல்கேள்
சிறியனேழைநம தடிமையென்றுனது
தீருவுளத்தினிலிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்கோதயவிலாசமே.

(௭)

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகிலென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகிநன்மையா

விதமுரைப்பவென் தென்றயாவையு
 மெடுத்தெறிந்துமதயானேபோற்
 கவ்வையற்றநடை பயிலவன்பரடி
 கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
 கண்டயாவையு மகண்டமென்னவிரு
 கைகுவித்துமலர்நூவியே
 பவ்வெண்டிகா கொடுத்ததண்டரளம்
 விழியுதிர்ப்பொழிஞளறியே
 பாடியாடியு னுடைந்துடைந்தெழுது
 பாவையொத்தசைதலின்றியே
 தவ்வவன்புருவ மாங்கியன்பரொடு
 மின்பவீட்டினிலிருப்பனோ
 தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சுற்சுகோதயவிலாசமே.

(அ)

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
 மருவியேதுரியவடிவமாய்
 மன்னுதேசமொடு காலமாகியை
 மறந்துநின்னடியரடியிலே
 பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
 மையறந்தகிலமாயையைப்
 பாருபாரொன நடத்தவந்ததென
 பாரதத்தினுமினுள்ளதோ
 சுத்தநித்தவியல் பாருமோவுனது
 விசுவமாயைநடுவாகவே

சொல்லவேணும்வகை நல்லகாதிகதை

சொல்லுமாயையினுமில்லையென்

சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளை

நம்பினோர்கள்பெறுபேறிதோ

தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல

சிற்சுகோதயவிலாசமே.

(௧)

பன்முகச்சமய நெறிபடைத்தவரு

மியாங்களேகடவுளென்றிடும்

பாதகத்தவரும் வாததர்க்கமிடு

படிற்றருந்தலைவணங்கிடத்

தன்முகத்திலுயிர் வரவழைக்குமெம

தருமனும்பகடுமேய்க்கியாய்த்

தனியிருப்பவட நீழலாடுவளர்

சனகனாதிமுனிவோர்கடஞ்

சொன்மயக்கமது தீரவங்கைகொடு

மோனஞானமதுணர்ந்தியே

சுத்தநித்தவரு வியல்பதாகவுள

சோமசேகரநிர்பானுவாய்த்

தென்முகத்தின்முக மாயிருந்தகொலு

வெம்முகத்தினும்வணங்குவேன்

தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல

சிற்சுகோதயவிலாசமே.

(௧௦)

ஆகாரபுவனம்.

சி த ம் ப ர ர க சி ய ம்.

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக

வங்ஙனையொருமொழியாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்றவன்பராவிக்

சூறுதூணையேயென்னளவுமுகந்தநட்பே
வாகாரும்படிக்கிசைகிண்கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்
றேகாசியுல்கமெங்குங்கலந்துதானே

திகழனந்தானந்தமயத்தெய்வக்குன்றே.

(க)

அனந்தபதவியிர்சொடறுமுயிராயென்று

மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்நிரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்

சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போனாணிடையாவண்ண

மின்பமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்
சுனந்தருமாகனமேதண்ணருளிறுளே

கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே.

(உ)

பேறனைத்துமணுவெனவேயுதறித்தள்ளப்

பேரின்பமாகவந்தபெருக்கேபேசா
ஹ்னைத்துமிந்நெறிக்கேயென்னவெனனை

மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
சுறனைத்துங்குடந்தவெல்லைச்சேடமாகிக்

சூறவறநின்றுநிறைவேசூலவாநின்ற

வாறனைத் தும்புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிரட்பே.

(௩)

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீற்றேரோங்கி
யருமனையின்னமுங்காணுதரற்றநானு
பேதமதங்களுமலையமலேபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாப்வாதப்பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்னவடவானீழ்ந்
றண்ணருட்சந்திரமௌலிதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே.

(௪)

விமலமுகற்குணமானிதூற்றெட்டாதி
வேதமெந்தெடுத்தினைத்தவிருத்திக்கேற்க
வமையுமில்க்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாசிச்
சமமுமுடன்சுலப்புமவித்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காக்குஞ்சாணிப்பேறே
யிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறென்
றியக்காநிற்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே.

(௫)

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திரண்ணுதாதி
யின்றாகிநானையுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயென்றென்றேங்கிக்

கன்றுகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள் கூருங்கருணைவிண்ணே. (கூ)

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணையரியவான
பொருளைத்துந்தரும்பொருளேகருணைநீங்காப்
பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக்
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாகி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரனையாட்டும்
விழுப்பொருளையான்சொலும்விண்ணப்பங்கேள்.

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தருவிகள் கன்வீணைவல்லோ
ரொண்ணரியசித்தர்மனுவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவொல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியரல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றோ
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரொன்றும். (அ)

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்மன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
வப்பரிசாளருமேதேபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயனுமானி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன
வொன்றிலையொன்றெனப்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு

மிப்பரிசாஞ்சமயமூமாயல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. (க)

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாகி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சொளபானபகூங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞ்சினைகூடேசாதிடாகி.

மற்றங்கநூல்வணங்கமௌனமோலி
யயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதுகசைவமழுகிதந்தோ. (க௦)

அந்தோவீததிசயமிச்சமயம்போலின்
றறிஞொல்லாநடுவறியவணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம்
வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்று
மிந்த்ராதிபோகநலம்பெற்றபேர்க்கு

மிதுவன்றித்தாயகம்பேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சன்மார்க்கம். (க௧)

சன்மார்க்கஞானமதன்பொருளுமவீது
சமயசங்கேதப்பொருளுந்தாணென்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதில்லை

பகர்வரியதில்லைமன்றுட்பார்த்தபோதங்
கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களுமவந்திறைஞ்சாநிற்பர்

கன்மார்க்கநெஞ்சமுளவெனக்குந்தானே

கண்டவுடனானந்தங்காண்டலாகும்.

(கஉ)

காண்டல்பெறப்புறத்தினுள்ளபடியேயுள் றுங்

காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுள்ளீ
நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா

நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
விலகலனுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகண்மனவாக்காதிபெல்லாம்

பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்க்கையாகி.

(கங)

ஆகியசற்காரியவூகத்துக்கேற்ற

வமலமாய்நடுவாகியனந்தசத்தி

யோகமுறுமானந்தமயமதாகி

யுயிர்க்குயிராயெந்நாளுமோங்காநித்ப
மோகவிருண்மாயைவிடையுயிர்கட்கெல்லா

மொய்த்ததென்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளவொருசத்திவந்து

பதிந்ததென்கொனனெனும்பான்மையென்கொல்.

நானென்னுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து

நலிந்தவுடன்சகமாயநாளுவாகித்

தான்வந்துதொடருமித்தால்வளருந்துன்பச்

சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா

ருனென்றுமுடலென்றுங்கரணமென்று

முள்ளென்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற

வானென்றுங்காலென்றுந்தீரீரென்று
மண்ணென்றுமலைபென்றுமவனமதென்றும், (கரு)

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணமையாதி
மறப்பென்றுரினைப்பென்றுமாயாவாரி
யலையலையாயடிக்குமின்பதுன்பமென்று
மதைவினைக்குமவினைகளென்றுமதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந்தெய்வமென்றுஞ்
சாதகொன்றும்மதற்குச்சாகூதியாகக்
கலைபலவாநெறியென்றுந்தர்க்கமென்றுங்
கடலுறுதுண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும், (கசு)

காணரியவல்லலெல்லாந்தானேகட்டுக்
கட்டாகவினையுமதைக்கட்டோடேதான்
வீணினிற்கர்ப்பூரமலைபுதிப்பட்ட
விர்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
ஆணுறக்கமின்பதுன்பம்பேரூராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போலவுருவங்காட்டி
கோணறவோர்மான்காட்டிமானையீர்க்குங்
கொள்கைபெனவருண்மொளனகுருவாய்வந்து, ( )

வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்முதங்கரணமாதி
யுதிந்தகுணமத்தனையுமல்லையல்லை
யிர்தவுடலறிவறியாமையுரீயல்லை
யாதொன்றுபற்றினதனியுல்பாய்நின்று

பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்

பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேம்யாம். (கஅ)

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று

மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்

பிரியாமற்றண்ணருளேகோயிலான

பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி

னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்தநாளு

நிர்க்குணநிற்குளம்வாய்த்துநீடுவாழ்க

செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க

சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே.

(கக)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்

பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்

சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை

தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை

தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை

சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை

யந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை

யக்குமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை.

(உ௦)

இல்லையில்லையென்னினொன்றுமில்லாதல்ல

வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்

சொல்லரியதன்மையதாயான்றென்னத்

தோன்றுதெல்லாம்விழுக்குஞ்சொருபமாகி

யல்லையுண்டபகல்போலவவித்தையெல்லா

மடையவுண்டுதடையறவுன்னறிவைத்தானே

வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தானாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமெவிளக்குந்தானே.

(உக)

தானுதன்மயமேயல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்

போயொளிப்பதல்லாதுபுலம்வேறின்றா
னானாகாரத்தினொடுஞ்ஞயமற்ற

னாதுருவுநழுவாமனமுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா

ரதுவானுலதுவாவரதுவேசொல்லும்.

(உஉ)

அதுவென்றாலெதுவெனவொன்றடுக்குஞ்சங்கை

யாதலினாலதுவெனலுமறவேவிட்டு

மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனாதி

மன்னவர்களுக்கார்முதலோர்வாழ்த்தாரொன்றும்

பதியிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட

படிக்குநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த

கதிகண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூரிந்தக்

கதியன்றியுறங்கேன்மேற்கருமம்பாரோன்.

(உங)

பாராதிவிண்ணைத்துநீயாச்சிந்தை

பரியமடலாவெழுதிப்பார்த்துப்பார்த்து

வாராயோவென்பராணநாதாவென்பேன்

வனைத்துவனைத்தெனைநீயாவைத்துக்கொண்டு

பூராயமாமேலொன்றறியாவண்ணம்

புண்ணுளர்போனெஞ்சம்புலம்பியுள்ளே

நீராளமாயுருகிக்கண்ணீர்சோர

நெட்டுயிர்த்துமெய்மறந்தோர்நிலையாய்நிற்பேன். (1)

ஆயுமறிவாகியுண்ணைப்பிரியாவண்ண

மணைந்துசுகம்பெற்றவன்பரையோவென்னத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞ்செல்லச்சிந்தை

தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செய்வேன்வாழ்வான்
காயிலைபுன்சருகாகியருந்தக்கானங்

கடன்மலையெங்கேயெனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்துபுரள்வேன்வானின்

மதிகதினாமுன்னிலையாவைத்துநேரோ. (உரு)

நேரோதானிரவுபகல்கோடாவண்ண

நித்தம்வரவுங்களைநிந்நிலைக்கேவைத்தா
ராரோயங்கவர்பெருமையென்னேயென்பே

னடிகீகின்றகாற்றேநீயாராலேதான்
பேராதேசுழல்கின்றூயென்பேன்வந்து

பெய்கின்றமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்
றாராளமாக்கருணைபொழியச்செய்யுந்

சாதகமென்னேகருதிச்சாற்றுமென்பேன். (உசு)

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக்

கலந்தனையெயுன்முடிவின் காட்சியாக
வருபொருளெப்படியிருக்குஞ்சொல்லாயென்பேன்

மண்ணையுன்முடிவிலெதுவயங்குமாங்கே
துரியவறிவுடைச்சேடனீற்றினுண்மை

சொல்லானோசொல்லென்பேன்கருதியேநீ

யொருவரைப்போலனைவருக்குமுண்மையாமுன்
னுரையன்றோவுன்முடிவையுரைநீயென்பேன். (உஎ)

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத்தினைக்கைநீட்டி
பொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகஞ்சூழக்
கரையுமின்றியுண்ணைவைத்தாரியாரோயென்பேன்
கானகத்திற்பைங்கிளிகாள்கமலமேவும்
வரிசிறைவண்டிநங்காரோதிமங்காதே
மார்க்கமன்றோநீங்களிதுவசாயிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
பேசியதுண்டோவொருவாற்பேசுமென்பேன். (உஅ)

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடந்துடச்செங்கை
யோட்டுதல்போனான்பெகையுப்போடப்பை
மருவ்விட்டுங்காப்பூர மதனிற்றீபம்
வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னிவருந்திறித்பே
னருளுடையபரமென்றோவன்னுதானே
யானுளனென்றும்மெனக்கேயாணவாதி
பெருகுவினைக்கூட்டென்றுமென்னுற்கட்டிப்
பேசியதன்றையருணூல்பேசிறறன்றே. (உக)

அன்றுமுதலின்னைவரைச்சன்னகோடி
யடைந்தடைந்துங்கியாதனையாலழிந்ததல்லா
லின்னைவரைமுத்தியின்றேயெடுத்ததேக
மெப்போதோதெரியாதேயிப்போதேதான்
நுன்றுமனக்கவலைகெடப்புலைநாயேனைத்
தொழும்புகொளச்சீகாழித்துனாயேதுது

சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோய்நஞ்
சிவனப்பாவென்றவருட்செல்வத்தேவே. (௩௦)

தேவர்தொழும்வாதலூர்த்தேவேயென்பேன்
நிருமூலத்தேவேயிச்சகத்தோர்முத்திக்
காவலுறச்சிவவென்வாக்குடனேவந்த
வரசேசம்மாவிருந்நன்னருளைச்சாரப்
பூவுலகில்வளரருணகிரியேமற்றைப்
புண்ணியர்காளோவென்பேன்புனாபொன்றில்லா
வோவியம்போலசைவறவுந்தானேநிற்பே
னேதரியதுயர்கெடவேயுனாக்குமுன்னே. (௩௧)

ஒதரியசுகர்போலவேனென்னென்ன
யொருவரினையோவெனவுமுனாப்பேன்றோனே
பேதமபேசங்கெடவுமொருபேசாமை
பிறவாதேதாவாலடியிற்பெரியமோன
நாதனொருதரமுலகம்பார்க்கவிச்சை
நண்ணோனெவன்றென்றேநாநுவாகிக்
காதன்மிகுமணியிழையாரொனவாடுற்றேன்
கருத்தநிந்துபுரப்பதுன்மேற்கடன்முக்காலும். (௩௨)

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாகி
கலந்துநின்றநிலைவாழிகருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி
மதாதிதமானவருண்மரபுவாழி

சாலமிகுமெளியேனியவழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
யாலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி
யகண்டிதா காரவருளடியார்வாழி.

(ந.ந.)

தேன்முகம்.

தேன்முகம்பிலிற்றும்பைந்தாட்செய்யபங்கயத்தின்
மேவு, நான்முகத்தேவேநின்னாட்டியவகிலமாயை,
கான்முயற்கொம்பெயென்கோ காணலம்புனலேபென்
கோ, வான்முகமுளரியென்கோமற்றென்கோவிளம்ப
ல்வேண்டும். (க)

வேண்டிவபடைத்தாய்நூந்தைவிதிப்படிபுரந்தானத்
தைக், காண்டகவழிந்தான்முகக்கட்கடவுடானினையவா
ற்றா, லாண்டவனெவனெனவநிகிலாதகிலமீயே,
யீண்டியவல்லநீரவெம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய். (உ)

கண்டனவல்லவென்றே கழித்துமிறுதிக்கண்ணே,
கொண்டனபரமானந்தக்கோதிலாமுத்தியத்தாம், பண்
டையிற் படைப்புங்காப்பும் பறந்தன மாயையோடே,
வெண்டலைவிழிகைகாலில்விளங்கிடநின்றருன்யாவன். ( )

விளங்கவெண்ணீறுபூசினிரிசடைக்கங்கைதாங்கித்,
துளங்குநன்னுசற்கண்டோன்றச்சுழல்வளிரெடுமூச்சா
கக், களங்கமிலுருவந்தானேககனமாய்ப்பொலியப்பூ
மி, வளர்ந்ததாளென்னவுள்ளமன்றெனமறையொன்
நின்றி. (ச)

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவரதமோடபயக்கை
ண், முறைமையினோங்கநாதமுரசெனக்கதங்கவெங்
ங், குறைவிலாவணரிறைந்துகோதிலா நடனஞ்செ
வா, னிறையவனெனலாமியார்க்குமிதயசம் மதமீத
லால். (ரு)

அல்லலாந்தொழில்படைத்தேயடிக்கடியுருவெடு
தே, மல்லன்மாஞாலங்காக்கவருபவர்கடவுளென்னிற்
றொல்லையாம்பிறவிலேதொலைந்திடா திருணீங்காது
நல்லதமாயைதானுநானெனவந்துநிற்கும். (கூ)

நானெனநிற்குஞானஞானமன்றந்தஞான, மோன
மாயிருக்கவொட்டாமோனமின்றாகவேதான், நேனெ
னருசிக்குமன்பாற்சிந்தைநந்துருகும்வண்ணம், வா
னெனநிறைந்தானந்தமாகடல்வளைவதின்றே. (கூ)

இன்றெனவிருப்போமென்னினென்றுஞ்சூனியமா
முத்தி, நன்றெடுதிதுமன்றிநாமுன்னேபெறுமவித்தை,
நின்றதுபெத்தந்தானேநிரந்தரமுத்தியென்னி, னென்
றெருவனானான்கேட்கவுணர்வில்லைகுருவுமில்லை. (அ)

இல்லையென்றிடினிப்பூமியிருந்தவாநிருப்போமென்
னி, னல்லவன்சாருவாகனென்சொலுநெறிக்குவீணிற்,
றொல்லையே னுகமாதி தொடுப்பதேன் மயக்கமேதிங்,
கொல்லைவந்திருமினென்னவறுவசெய்திடுவனந்தோ. (.)

அந்தணர்நால்வர்காணவருட்குருவாகுவந்த, வெந்
தையேயெல்லாந்தானென் றியம்பினெனமைப்படைத்

த, தந்தைநீயெம்மைக்காக்குந் தலைவனே நுந்தையன்
றே, பந்தமில்லித்திமுத்தி படைக்கநின்னருள்பாலிப்
பாய். (௧௦)

பன்மாலே

பன்மாலேத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலேக்கேநீதான்பகூமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலையாயக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனென்றாளுந்துதித்துறிற்பே
னென்மாலையறிந்துங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. (௧)

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரொட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவமன்றே. (௨)

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனென்மனமாமாயைக்

சூழிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன

சூருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாமே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடி முடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. (ந)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தோர்ந்தேன்றேர்ந்த

வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
ரூழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
பூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கத்தோலிங்
கொருதமியென்மேற்குறையோவுணர்த்தாயின்னம்
பாழ்வதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினானே. (ரு)

நானுனிங்கெனமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்

நல்வினைதிவினையெனவேநடுவெநாட்டி
பூனருமுடற்சமையென்மீதேன்வைத்தாய்
யுயிரொனவுமென்னைபொன்ற வுள்ளேன்வைத்தாய்
யானுமையாயகிலநிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியநிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னந்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே.)
ஒன்றியொன்றிரின்றுநின்றமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளிலையுன்பாலன்பா

னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
 னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தரீலனுக்கே
 யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
 யிமிக்குவார்கைப்பிள்ளையேதோவேதோ
 கன்றுமனத்துடனாதிதழைத்தின்றற்போற்
 கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. . (சு)

உற்றதுணையல்லாற்பற்றுவேறென்
 னுன்னேன்பன்னாளுலகத்தோடியாடிக்
 சுற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
 கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணரீத
 நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
 நாதாந்தபாம்பொருளேநாரணதி
 சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
 கொழும்புகொள்ளுங்கனமேசாதிக்குன்றே. ( )

குன்றாதமுவுருவாயருவாய்ஞானக்
 கொழுந்தாகியதுசமயக்கூத்துமாடி
 நின்றையேமாயையெனுந்திணையரீக்கி
 நின்னையாரறியவல்லார்திணைப்போர்நெஞ்ச
 மன்றாகவிற்பக்கூத்தாடவல்ல
 மணியேயென்கண்ணைமாமருந்தேநால்வர்க்
 கன்றாலின்கீழிருந்துமோனஞான
 மமைத்தசின்முத்தினைக்கடலையமரோமே. (அ) .

திணாயில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
 தெளிந்துருகும்பொன்போலச் செகத்தையெல்லாங்

கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
 கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிநநாள்
 வரையிலேவரக்கானேனென்றாகட்டி
 வார்த்தைசொன்னாற்சுகம்வருமோவஞ்சனேனை
 யிரையிலேயிருத்திரிருவிகற்பமான
 விற்பரிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ. (க)

எந்தநாளானக்கடிமையானநாளோ
 வெந்தநாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
 சிந்தைநாளாவனாக்குமயங்கிற்றல்லாற் [ற்
 மெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்சொ
 றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
 றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
 வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
 மறவாவிற்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (க0)

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்பொருளேவல்.

நினைவொன்றுநினையாமனிற்கினகமென்பார்
 நிற்குமிடமேயருளாநிஷ்டையருளொட்டிந்
 தனையென்றிமறந்திருப்பவருள்வடிவானதுமேற்
 றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந்தன்மயமேயதுவாம்
 பினையொன்றுமிலையந்தவின்பமெனுநிலயம்
 பெற்றோபிறவாமைபெற்றார்மற்றுந்தான்

மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
வாதனையாமாசையொழிமன்னொருசொற்கொண்டே.

ஒருமொழியேபலமொழிக்குமிடங்கொடுக்குமந்த
வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்கு மென
மொழிந்த, குருமொழியேமலையிலக்கு மந்தைமொழி
யெல்லாங், கோடின்றிவட்டாடல்கொள்வதொக்கு
ங்கண்டாய், கருமொழியிங்குனக்கில்லைமொழிக்குமொ
ழிருசிக்கக், கரும்பனையசொற்கொடுனைக்காட்டவுங்
கண்டனைமேற், தருமொழியிங்குனக்கில்லையுன்னைவிட்
டுநீங்காத், தற்பரமாயானந்தப்பொற்பொதுவாய்நி
ல்லே. (௨)

நில்லாதவாக்கைநிலையன்றெனவேகண்டாய்
நேயவருண்மெய்பன்றேருநிலையமதாநிற்கக்
கல்லாதேயென்படித்தாய்கற்றதெல்லாமூடங்
கற்றதெல்லாமூடமென்றேகண்டனையுமன்று
சொல்லாலைபயனில்லைசொன்முடிவைத்தானே
தொடர்ந்துபிடிமார்க்கடம்போற் றொட்டதபற்றாநில்
லெல்லாருமறிந்திடவவாய்ப்பறைகொண்டழி
யிராப்பகலில்லாவிடமேயெமக்கிடமென்றறிந்தே.)

இடம்பொருளேவலைக்குறித்துமடம்புகுநாயெனவே
யெங்கேநீயகப்பட்டாயிங்கேநீவாடா
மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலேயஞ்சாதேநிராசை
மன்னிடமேயிடமந்தமாரிலத்தேபொருளுந்

திடம்பெறவேநிற்கினெல்லாவுலகமும்வந்தேவல்

செய்யுமிந்தநிலைநின்றோர்சனகன்முதன்முனிவர்
கடம்பெறுமாமதயானையென்னவுரீபாசக்

கட்டானநிகளபந்தக்கட்டவிழப்பாரோ.

(சு)

பாராதியண்டமெலாம்படர்கானற்சலம்போற்

பார்த்தனையேமுடிவினின்றுபாரொதுதானின்ற
தாராலுமறியாதசத்தன்றோவதுவா

யங்கிருநீயெங்கிருந்துமதுவாவைகண்டாய்
பூராயமாகவுரீமற்றொன்றைவிரித்துப்

புலம்பாதேசஞ்சலமாப்புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொன்றையுரீமுன்னிலைவையாதே

யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே.

(ரு)

உள்ளபடியென்னவுரீமற்றொன்றைத்தொடர்ந்துட்

டுளங்கருதவேண்டாநிஷ்களங்கமதியாகிக்
கள்ளமனத்துறவைவிட்டெல்லாந்துறந்ததுறவேர்

கற்பித்தமொழிப்படியேகங்குல்பகலற்
வெள்ளவெளிக்கடன்மூழ்கியின்பமயப்பொருளாய்

விரவியெடுத்தெடுத்தெடுத்துவிள்ளவும்வாயின்றிக்
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங்கம்பலையுமாகிக்

கும்பிட்டுச்சகம்பொயெனத்தம்பட்டமடியே.

(சு)

அடிமுடியுநடுவுமற்றபரவெளிமேற்கொண்டா

லத்துவிதவானந்தசித்தமுண்டாநமது

குடிமுழுதம்பிழைக்குமொருகுறையுமில்லையெடுத்த

கோலமெல்லாநன்றாகுங்குறைவுநிறைவறவே

விடியமுதயம்போலவருளுதயம்பெற்ற
வித்தகரோடுங்கூடிவினையாடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதந்தந்தாலுங்களியாப்
பாலருடனுன்மத்தர்பிசாசர்குணம்வருமே. (எ)

வரும்போமென்பனவுமின்றி யென்றுமொருபடித்தாய்
வாளுதித்ததுவந்தைவனைந்தருந்திவெளியா
மிரும்போகல்லோமாமோவென்னுநெஞ்சைக் [க்
கனன்மேலிட்டமெழுகாவுருக்குமின்பவெள்ளமாகி
கரும்போகண்டோகீரிசருக்கலாயோதேனோ [ர்வா
கனியபிரீதோவெனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோருண
ரரும்போநன்மணங்காட்டுங்காமரசங்கண்ணி [ம்.
யறிவாளோவபக்குவர்க்கோ வந்நலந்தான்விளங்கு

தானேயுமில்வலகமொருமுதலுமாகாத்
சன்மைபிணற்படைத்தளிக்ஞந்தலைமையதுவான
கோனாகவொருமுதலிங்குண்டெனவும்பூகங்
கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற்குலவுறுமெய்ஞ்ஞான
வாளுகவம்முதலேநிற்குநிலைநம்மான்
மதிப்பரிநாமெனமோனம்வைத்ததுமுன்மனமே
யாளுலுமனஞ்சடமென்றழங்காதேயுண்மை
யறிவித்தவிடங்குருவாமருளிலதொன்றிலையே. (க)

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே

யுன்னைநாடுவனுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன்றன்னந்தனியனே.

(க)

தன்னதென்றுரைசாற்றுவனவெலா
நின்னதென்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னையிடருறக்கூட்டினாற்
பின்னையுய்கிலன்பேதையனாவியே.

(உ)

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே.

(ங)

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பனோ
வாலமுண்டுமமிர்துருவாய்வந்த
காலமெந்தைகதிரிலைகாண்பதே.

(ச)

காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே.

(ரு)

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாரருள்
வர்க்கமன்றிமனிதரன்றேயையா
தூர்க்குணக்கடற்சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டெனபெயர்சொல்வதே.

(சு)

சொல்லையுன்னித் துடித்ததலாலரு
 ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
 வல்லையென்னைவாவென்றிடாவிடிற்
 கல்லையாமிக்கருமிநடக்கையே.

(௭)

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
 யையதந்ததற்கையமினியுண்டோ
 பொய்யனென்சிறந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
 மெய்யதாமின்பமென்றுவினைவதே.

(௮)

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
 னுன்றவைத்தனனையருட்சோதிநீ
 நின்றதன்மைநிலைக்கெண்ணேநார்மையா
 நன்றுதிதறவைத்தநடுவதே.

(௯)

வைத்ததேகம்வருந்தவருந்திடும்
 பித்தனானருள்பெற்றுந்திடமிலேன்
 சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
 வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே.

(௧0)

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரோ முழு
 வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
 யிம்பர்வாழ்வினுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
 நம்பிவாவெனினுனென்கொல்செய்வதே.

(௧௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
 மையநின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி

வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே. (௧௨)

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. (௧௩)

இல்லையுண்டென்றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பன்யான்
செல்லவேறொருதிக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. (௧௪)

வேண்டுஞ்சீரருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன்னடிபவனானென்று
தூண்டிவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே. (௧௫)

எனக்குளையுயிரொன்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசீரருட்காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதென்றனெஞ்சமே. (௧௬)

நெஞ்சுகந்தனைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்செவேநின்றசிற்புகவாரியே. (௧௭)

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதான நின்சின்மயத்தேயென்ற
லாரிலேயுளதாவித்திரளதை
பொரிலேனெனையாண்டவொருவனை. (கஅ)

ஒருவொன்னுளத்துள்குங்குறிப்பறிந்
தருள்வரோவெனையாளுடையண்ணலே
மருளேனன்பட்டவாதவிநிக்குறே
பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. (கக)

இன்றுனக்கன்டிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
நின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டான்
மன்றமெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. (உ௦)

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்துநிநதைப்பதகனுமுய்வனே
குழ்த்துநின்றதொழும்பையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே. (உக)

சோதியேசுடரோசுகமேதுனை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானேயே. (உஉ)

வானைப்போலவனைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்

ஞானத்தெய்வத்தைநாடுவனானும்
ஈனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே.

(உங)

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலையெலா
ஊரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே.

(உச)

அன்னையப்பனென்னாவித்துணையெனும்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவிற்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுடொனத்தக்கதே.

(உரு)

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுகலொன்றே
பெக்கணுந்தொழயாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றமொன்றாய்நிறைவானதே.

(உ௬)

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடியே
தினனேனின்பந்தேக்கித்திளைப்பனே.

(உ௭)

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக்கானந்தமாகியே
போக்கினோடுவரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவாதன்மயமாமதே.

(உ௮)

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்பவாரிவழங்குமே. (உக)

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப்
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினை
யோரிற்கண்டிடுமூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே. (ஈ௦)

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினியீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புக்கலிடமெங்ஙனே. (ஈ௧)

எங்ஙனேயுய்யயானென்தென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே. (ஈ௨)

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைப்பகர்வதுமந்திரம்
மண்ணொடைந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலெரின்னருள்வடிவாருமே. (ஈ௩)

வடிவெலாரின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனே

நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளையரசேயருளத்தனே.

(௩௪)

அத்தனையகண்டானந்தனையருட்
சுத்தனையெனவுண்ணைத்தொடர்ந்திலைன்
மத்தனேன்பெறுமாமலமாயவான்
சுத்தனேகல்வியாததுகற்கவே.

(௩௫)

கற்றுமென்பலன்கற்றிநிறுன்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிறறல்வேண்டுநிநுவிசுற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே.

(௩௬)

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையசுதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சீரன்பர்க்கண்ணையாப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனந்தமே.

(௩௭)

உன்மனிக்குளொளிர்வரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக்ககாக்கக்கடவதே.

(௩௮)

கரையிலின்பக்கடலமுதேயினு
வரையினுனைவந்துகலந்திலே
னுரையிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தேனென்னதன்மையே.

(௩௯)

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமலக்கனிபோன்றவென்
னையனையெனையாளுடையண்ணலே.

(சு௦)

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போய்யும்
வண்ணமாகமனாலயம்வாய்க்குமே.

(சு௧)

வாய்க்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியரைத்
தோய்க்குமானந்தத்துவெளிவெள்ளமே.

(சு௨)

தூயதானதுரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றுந்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே.

(சு௩)

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்கொங்குந்திரிந்நுநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருணையொன்றுவரையனே.

(சு௪)

ஐயனையுணையன்றியொருதெய்வங்
கையினுற்றொழவுங்கருதேன்கண்டாய்

பொய்யனாகிலும்பொய்யுரையேன்சுத்த
மெய்யனாமுனக்கேவெளியாகுமே.

(சுரு)

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியா முன்றன்னைநான்
தெளிவுதந்தகல்லால்டித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றோகற்றகல்வியே.

(சுக)

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினரரசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
நிலையிற்றிகமுந்திருப்பாதனே.

(சுள)

நீருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணைங்கோவைப்பவரினெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கிலையே.

(சுஅ)

கன்மமேனாகுநரகேதுமேற்
சென்மமேதனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மமேராதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கணாதணிருக்கவே.

(சுஆ)

நாதகீதனென்னுதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
பேரதமாயநின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே.

(சுஇ)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரோபெரியோரொலா
முற்றுமோர்ந்தவர்புதுனாயர்த்தமே.

(ருக)

உரையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமாந்
துரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பண்பிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே.

(ருஉ)

கலந்தமுத்திகருநிலங்கேட்பினு
நிலங்காராதுயுநின்றெமைப்போலவே
யலந்தபேயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே.

(ருங)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெனப்போதிக்க
வாதுகாலத்திலுன்னடிக்கார்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே.

(ருச)

எந்தநாளேக்குமீன்றருடாயென
வந்தகீரருள்வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிறந்தேநாக்கந்தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணுதியே.

(ருரு)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமென்பிறவியை

யெண்ணவோவரிதேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே. (ருசு)

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணுநந்தமூர்த்தியே. (ரு௭)

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னுநந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணைங்
கோனிங்கீந்தகுறிப்பதனுவெறுந்
தினன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. (ரு௮)

கையினுற்றொழுதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினுலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனேயரசேயருளேயருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சுகநாதனே. (ருசு)

சுகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
மிசுத்ததிமைவினையவினைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்தி
சுகத்தினுன்வந்துதோய்வதெக்காலமே. (சு௦)

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்தர்
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதென்னுகொடியனே. (சுக௧)

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்தூரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழமைபற்றுநின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே.

(கூஉ)

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிரின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே.

(கூங)

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதினொன்ப
பண்டுமின்றுமென்பானின்றணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதினாயிரந்
தெண்டனென்பொய்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே. (கூச)

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசன்மமெடுப்பனனந்தமே.

(கூரு)

எடுத்ததேகமிறக்குமுனையெனைக்
கொடுத்திண்ணையுங்கூடவுங்காண்பனே
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்ஞன்றமே.

(கூசு)

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடமோணி
மன்றுளாடியமாணிக்கமேயுனை

ககஅ பொன்னைமாதரை.

யன்றியார் துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. (கௌ)

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொர் தூநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
விருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. (கூஅ)

எங்குமென்னையிகலுவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றற்ற
லங்கணுவன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே. (கூக)

உண்டவார்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
சுண்டவார்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழக்கிசைவாகமதிக்கவே. (எ௦)

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
சுதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. (எ௧)

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொண்பொருளையொளி
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே. (எ௨)

இருவரோபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மோருவரோதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரோகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரோயவர்க்கென்கொல்புகல்வதே, (எந்)

புகழ்ந்கல்வியும்பேர்தமும்பெர்யயிலா
வகழும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்திணைப்பொருடோற்றமாந்
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. (எசு)

சண்ணுணின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றவிளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவார்நான்னொழுந்தெய்வமே. (எரு)

தெய்வம்தேவனுளதென்பவர்க்கிந்தனை
நைவொன்பதுநற்பரதற்பர
ஸைவசிற்சிவநெயுனைச்சாரந்தவ
ருய்வொன்பதும்பானுணர்ந்தேனற்றே. (எசு)

உற்றவேளைக்குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுவே. (எஎ)

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
லுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குவே

மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே.

(௭௮)

ஆரணம்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி

யற்புதமாய்நடந்தருளுங்

காரணமுணர்த்துங்கையுரின்மெய்யுங்

கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே

பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்

போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து

தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்

தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே.

(௭)

இடமொருமடவாளுகனைக்கீர்திட

டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்

தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மை

தன்னையுமொழித்துவிண்ணெனவே

படருறுசோதிக்கருணையங்கடலே

பாபிருட்படுகிற்கிடக்கக்

கடனதோரினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்

கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே.

(௮)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்தது

மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா

தளம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கை

யானந்தமாகவேயலந்தேன்

களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணக்
காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையெபாதுவினிநடிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே,

(ந)

உள்ளமேநீங்காவெண்ணைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முதினே
வெப்பிலாத் தண்ணைருள்விளக்கே
கள்ளமேதூரக்குந்துவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழாதெனைக்ககையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே,

(ச)

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சடைந்துகண்டியில்பொரும
லிருந்ததுமென்கணிலிருட்டைக்
கரந்தூரின் கண்ணாற்றுயில்பெறல்வேண்டிக்
கருதினென்கருத்திதுதானே.

(ரு)

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்தநீயுணர்த்துங்
காரணம்கண்டுசும்மாதான்
வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெறாவண்ணம்
வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா

ரொருத்தராருளப்பாடுணர்பவர்யாவ
 ருலகவர்பன்னெறியெனக்குப்
 பொருத்தமோசொல்லாய்மௌனசற்குருவே
 போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே.

(க)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
 மறிந்திடினர்க்குணநிறைவு
 முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
 மொழிந்திடிற்சுகமனமாயைக்
 சூடிகெடவேண்டிந்பணியறநிற்றல்
 குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
 படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்
 பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே.

(எ)

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
 மெண்ணுவேனாவ்வொருகாலம்
 புன்செயன்மாயைமயக்கினென்செயலாப்
 பொருந்துவேனாவ்தொருகாலம்
 பின்செயல்யாதுநினைவினறிக்கிடப்பேன்
 பித்தனைனன்னிலைபெற்றின்
 நன்செயலாகமுடித்துடல்வேண்டுஞ்
 சச்சிதானந்தசற்குருவே.

(அ)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்
 கொள்கையையுணர்த்தினையதனற்
 கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்
 காயமோபொய்யெனக்கண்ட

சுருவருவாளரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவருவாநியல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்தவடிவே.

(க)

வடிவிலாவடிவாய்மனநிலைவணுகா
மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்த
பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பரைப்பருகுமாரமுதீ.

(கௌ)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளேசுகவாரிகியே சுடர்க்
கொழுந்தே, வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொ
ளித்தாயாகெட்டேன், கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்
பெரியகடலடைக்கு, மல்லிற்கரியவந்தகனூர்க்காளாக்
கிணையோவறியேனே.

(க)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியா
மை, நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாயகின்றநிலையுந்தெ
ரியாது, குறியற்றகண்டாதிதமயக்கோதிலமுதேநினைக்
குறுகிப், பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயெற்கினிநீ
பேசாயே.

(உ)

பேசாவனுபூதியையடி யேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேர
ருளாம், தேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருந்
ந்திர்ப்பாயோ, பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்ப்பற்றுமக
ண்டப்பரப்பான, வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகு
றையாவின்னமுதே. (ந)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவானிரவும்பகலுந்தோற்ற
ம, லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணவரசேயெனக்
கூவிப், பின்புற்றமுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெரு
க்கிப்பித்தாகித், துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொரு
பானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே. (ச)

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றி
ற்குத்தாடம், கெழுந்தசுடரோமிமயவனாயென்றாய்கண்
ணுக்கினியானே, தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீத
ந்தைதாயுநீ, யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீ
தானே. (ரு)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுந
டஞ்செய், வானேமாயப்பிறப்பதுப்பான்வந்துன்னடி
க்கேகரங்கூப்பித், தேனேயெண்ணைப்பருகவல்லதெள்
ளாரமுதேசிவலோகக், கோனேயெனுஞ்சொன்னினது
செவிகொள்ளாதென்னோகூறாயே. (சு)

கூருநின்றவிடர்க்கவலைக்குடும்பக்கூந்துட்டுநீந்துத
டு, மாருநின்றபாவியைநவாவென்றழைத்தாலாகாதோ,
நீரூர்மேனிமுகச்சுணுடைநிழலாவடியார்நினைவினிடை,

யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணை யரசேயெண்ணையாள்
வானே. (எ)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப்புரந்தமாற்ற
வல்ல, கோனேயெண்ணைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையே
கொடியேனைத், தானேபடைத்திங்கென்னபலன்றன்
னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை, நானேதென்றிங்கறியே
னேநம்பினேன்கண்டருள்வாயே. (அ)

கண்டார்கண்டகாட்சியுரீகாணூர்காணுக்கள்வனுநீ, ப
ண்டாருயிரீயாக்கையுரீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுரீ, யெ
ண்டோண்முக்கட்செம்மேனி யெந்தாய்நினக்கேயெவ்
வாறு, தொண்டாய்ப்பணிவரவர்பணிரீசூட்டிக்கொள்
வதெவ்வாறே. (ஆ)

சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சமத்தியெனையு
ஞ்சுமையாளாக், கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூத்தா
ட்டினையேநினதருளால், வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெ
ளியாமுலகவியப்பனைத்து, மேட்டுக்கடங்காச்சொற்ப
னம்போலெந்தாயிருந்ததென்கொல்வேன். (க0)

வம்பனேன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ளராய்,
வம்பர்பாலேவல்செய்யென் றுணர்த்தினையோகோவா
னோர், தம்பிரானேநீசெய்த தயவுக்குங்கைம்மாறுண்
டோ, வெம்பிரானுய்ந்தேனுய்ந்தே னினியொன்றுங்கு
றைவிலேனே. (க)

குறைவிலாநிறைவாய்நூனக் கோதிலானந்தவெள்ளத், துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துனைந்துநான்றேன்
 ருவாழள், ஞறையிலேயுணர்த்திமோன வெண்ணாடார்
 வைவாடந்த, விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங் கிருக்கிலேனி
 ருக்கிலேனே. (உ)

இருநிலமாதிராத மீறதாமிவைகடந்த
 பெருநிலமாயனாப பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றான்
 கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின்காட்சிகாண, வருக
 வென்றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோவஞ்சனேற்கே, (

வஞ்சனைபழுக்காறுதி வைத்திடும்பாண்டமான
 ரெஞ்சனைவலிதின்மேன்மே னெக்குறெக்குருகப்பண்
 ணி, யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீர்விழியுமாகத்
 தஞ்சமென்றிறங்கிக்காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே. (ஊ)

உனக்குநானடித்தொண்டாகி யுன்னடிக்கன்புசெய்ய
 வெனக்குரீதோற்றியஞ்சே லென்னுநாளெந்தநாளோ
 மனக்கிலேசங்கடர்ந்த மாதவர்க்கிரண்டற்றேருந்ருந்
 தனக்குநேரில்லாவொன்றே சச்சிதானந்தவாழ்வ. (ரு)

வாழ்வெனவயங்கியென்னை வசஞ்செய்தமருட்டும்
 பாழ்த்த, துன்பிழைப்ப பெட்டி ருன்னையுந்நிபி
 வேனோ, தாழ்வெனஞ்சமயநீங்கித் தனையுணர்ந்தோர்
 கட்கெல்லாங், குழிவெளிப்பொருளேமுக்குட் கொதி
 யேயமரோறே. (ஊ)

ஏ ழுவாம்பரியாவாடை யிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தரீரூ நஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருந்துணத்தோயுன்றன் குணாகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோப மகனுமோவல்லானே. (எ)

சானமுத்தவமும்யோசுத் தன்மையமுணராவென்பான்
நூனமுந்தெவிட்டாவின்ப நன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்ததிஞ்சொற் பச்சிளங்கிள்ளைகாண
வானவரிறைஞ்சமன்னுள் வயங்கியநடத்தினுனே. (அ)

நடத்தியிவ்வலகையெல்லா நாதரீரிறைந்ததன்மை
திடத்தூடன்றிந்தானந்தத் தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளையகாம வேட்சையிலமுந்திமாயைச், சட
த்தினைமெப்பென்றெண்ணித் தளரவோதனியனேனே.

தனிவளர்பொருளேமாரூத் தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுங்க ணைந்தையேநினக்கன்பின்றி
நனிபெருந்ருடி லங்காட்டு நய்னவேற்கரியகூந்தல்
வனிதைபார்மயக்கிலாழ்ந்து வருந்தவோவம்பனேனே.

சிவன்செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனாரு,
மலந்தருகினைவையெல்லா மகந்திரிணைசைவெள்ளன்,
சுவர்த்துகொண்டி முப்பவந்தக் கட்டிலையகப்பட்டை
யோ, பவந்தணையிட்டியிட்டிப் பதைக்கின்றேன்பாகி
யேனே. (ஈ)

பாவிபேனினியென்செய்கேன் பரமனேபணிந்துன்
பாதஞ், சேவியேன்விழிநீர்மல்கச் சிவசிவவென்றுதே
ம்பி, யாவியேநிறையவந்த வழுதமேயென்னேனந்தோ
சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்து சுகத்திடைத்தவிக்கின்றே
னே. (உ)

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுந்
தையநின்சரண, மடைந்தனனினிநீகைவிடேலுனக்கே
யபயமென்றஞ்சலிசெய்துள், ஞுடைந்துடைந்தெழுந்
சித்திரப்பாவையொத்துநானசைவறநிற்பத், தொடர்
துநீயெனையாட்கொள்ளுநானென்றே சோதியேயாத்
நாயகனே. (ங)

ஆதியாய்நடுவா யந்தமாய்ப்பந்தம்யாவும்ற்றகம்பு
நிறைந்த, சோதியாய்ச்சுகமாயிருந்தவெம்பெருமான்
றொண்டனேன்சுகத்திலேயிருக்கப், போதியாவண்ண
ங்கைவிடன்முறையோ புன்மையெனென்செய்கேன்
னமோ, வாதியாநின்றதன்றியும்புலன்சேர்வாயிலே
தியினுங்கொடிதே. (ச)

வாமிலோரைந்கிற்புலனெனும்வேடர்வந்தெனையீர்
துவெங்காமத், தியிலேவெதுப்பியுயிரொடுநின்னச்
நதைநைந்துருகிமெய்ம்மறந்து, தாயிலாச்செய்போ
லைந்தலைப்பட்டேன்றாயினுங்கருணையாமன்று, ஞாய
மாகியொளிவிடுமணியேநாதனேஞானவாரிதியே. (ரு)

ஞானமேவடிவாய்த்நடுவார்தேடி நாட்டமேநா
டத்துணிமைந்த, வானமேயானக்குவந்துவந்தோங்கு

மார்க்கமேமருளர்தாமறியா, மோனமேமுதலேமுத்தி
நல்வித்தே முடிவிலாவின்பமேசெய்யுந், தானமேதவ
மேநின்னைநானினைந்தேன் றமியனேன்றனை மறப்பத
ற்கே. (க)

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும் வந்துநின்னன்
பர்தம்பணியா, மறமதுகிடைக்கினன்றியானந்த வற்பு
தரிட்டையினிமித்தந், துறவதுவேண்டு மெளனியாயெ
னக்குத் தூயநல்லருடரினின்னம், பிறவியும்வேண்டும்
யானெனதிறக்கப் பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே. (எ)

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றே பெருகியகரு
ணைவாரிதியே, நற்றவத்துணையேயானந்தக்கடலே ஞா
துருஞானஞாயங்க, ளற்றவர்க்குதநட்புடைக்கலப்
பேயனேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, சுற்றதுங்கேள்விகே
ட்டதுநின்னைக் கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே. (அ)

அன்றுநால்வருக்குமொளிறெறிகாட்டு மன்புடைச்
சோதியேசெம்பொன், மன்றுண்முக்கண்ணுங்காளக
ண்டமுமாய் வயங்கியவானமேயென்னுட், மின்ருகரி
ருளைத்தூரந்திமிதியே துன்பமுமின்பமுமாகி, நின்ற
வாடினையைக் கடந்தவாநினைவே நேசமேநின்பரம்பா
னே. (க)

யானெனல்காணென்பூரணநிறைவில் யாதினும்ரு
ந்தபேரொளிரீ, தானெனநிற்குஞ்சமத்துறவென்னைத்
தன்னவனுக்கவந்தகுங்காண், வானெனவயங்கியொன்

திரண்டென்னுமார்க்கமாநெறிதந்துமாருத், தேனென
ருசித்துளன்பனாக்கலந்தசெல்வமேசிற்பரசிவமே. (க0

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த் தானேதானாயெந்
குறிமைந், துன்னற்கரியபரவெளியாயுலவாவமுதாயெ
ளிவிளக்கா, பென்னுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாய்
றைவாவினியேனு, நின்னைப்பெறுமாநெனக்கருளா எ
லையைக்கொடுக்கரினையாயோ. (க

நினையுநினையுக்கெட்டாத நெறிபெற்றுணர்ந்தநெந்
யாளா, வினையைக்கனாக்கும்பரமவின்ப வெள்ளப்பெ
ருக்கேரினதருளான், மனைவிபுதல்வரன்னையிதா மாடுக்
டென்றிடுமயக்கந், தனையுமறந்திங்குனைமறவாத் தள
மைவருமோதமியேற்கே. (உ

வரும்போமென்னுமிருநிலைமைமன்னுதொருதன்னை
த்தாகிக், கரும்போதேனோமுக்கனியோவென்னவென
னுட்கலந்துலந், தரும்பேரின்பப்பொருளேரின் தள
னைநினைந்துநெக்குருகே, னிரும்போகல்லோமரமே
வென்னிதயமியாதென்றறியேனே. (ங

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கை
னம், பிறியுந்தரமோநீயென்னைப் பெம்மானேபேரின
மதாய்ச், செறியும்பொருணீரின்னையன்றிச் செறியா

பொருண்பெறும்பேற்றை, நெறிநின்றொழுக்கவிசாரித்
தா னினக்கோவிலையெனக்காமே.

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய் யெல்லாமி
றந்தவிடங்காட்டு, நினதென்பதும்பொய்யீயெனல்பொ
ய் நிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன், மனதென்பதுமோவெ
ன்வசமாய் வாராதையநின்னருளோ, தனதென்பதுக்
குமிடங்காணேன் தமிழேனெவ்வாறுய்வேனே. (ரு)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணை யொன்றைக்கொடுத்த
தாலுடையாய்பாழ்ம், பொய்யுமவாவுமழுக்காறும் பு
டைபட்டோடுநன்னெறியா, மெய்யுமறிவுபெறும்பேறு
ம் விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற், செய்யும்பணியுங்
கைகூடுந் சிந்தைத்துயரந்தீர்ந்திடுமே. (சு)

சிந்தைத்துயரொன்றொருபாவி சினந்துசினந்துபோர்
முயங்க, நின்றைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வை நிலையென்று
ணர்ந்தேநிற்கின்றே, நெந்தப்படியுன்னருள்வாய்க்கு
மெனக்கெப்படியீயருள்செய்வாய், பந்தத்துயரற்றவர்
க்கெளிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே. (எ)

பொருளைப்பூவையுமையனைப் பொருளென்றெண்
னுமொருபாவி, யிருளைத்துரந்திட்டொளிரெறியை யெ
ன்னுட்பதிப்பதென்றுகொலோ, தெருளத்தெருளவன்
பர்நெஞ்சந் தித்தித்துருகத்தெவிட்டாத, வருளைப்பொ
ழியுங்குணமுகிலே யறிவானந்தத்தாரமுதே. (அ)

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்க ளறியவிடத்தையமிர்தா
க்கும், பேரானந்தசித்தனெனும் பெரியோயாவிக் குரி
யோய்கேள், காரார்கிரகவலையினிடக்கட்டுண்டிருந்த
களைகளெல்லா, மூராலொருநாள்கையுணவேற் றுண்
டாலெனக்கிங்கொழிந்திடுமே. (க)

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும் யானுநினவென்
றீந்தவண்ண, மனைத்துமிருந்துமிலதாக வருளாய்நில்
லாத்தழிவழக்காய், மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென் ம
திக்குட்களங்கம்வந்ததென்றே, தனக்கொன்றுவமை
யறநிறைந்த தனியேதன்னந்தனிமுதலே. (க௦)

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றா டிலவம்பஞ்செனவுமன
தலையுங்கால, மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங் கேட்ட
துந்துர்ந்துமுத்திக்கான, நேசமுநல்வாசமும்போட்ப்
புலனாயிற்கொடுமைபற்றிநிற்பரந்தோ, தேசபழுத்தரு
ள்பழுத்த பராபரமே நிராசையின்றேற் றெய்வமுண்
டோ. (க)

இரப்பானங்கொருவனவன்வேண்டுவகேட்டருள்செ
யெனவேசற்றேதான், புரப்பான்றனருணடி யிருப்பது
போலெங்குநிறைபொருளேகேளாய், மரப்பான்மைநெ
ஞ்சினன்யான் வேண்டுவகேட்டிரங்கெனவேமௌனத்
தோடந், தரப்பான்மையருணிறைவி லிருப்பதுவோப
ராபரமேசகசரிட்டை. (உ)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவறமிரண்டுமேன்மையே. (ந)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியா தறிவிலிரான்ஞானமே
ஹந்தன்மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொல் லு
ஹத்தனையேயதனையுன்னியுருகேனையா, வுன்னெஞ்
சோவிரங்காதமரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோவைரமா
ன, கன்னெஞ்சோவலதுமண்ணுங்கட்டிநெஞ்சோ வெ
னதுநெஞ்சங்கருத்தற்றினே. (ச)

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பர்கள்
சூழவந்தருடோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மொளனத்தா
லேழையென்பெற்றவிற்பமுஞ்சோபனம். (ரு)

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையாதியானெனு
ங் குதர்க்கம், விடுக்கின்றோர்கள்பாற் பிரிகிலாதள்ளன்
புவிடாதே, யடுக்கின்றோர்களுக் கிரங்கிடுந்தண்டமிழ
லங்க, ரொடுக்கின்றோர்களைச்சோதியாததுபரஞ்சோதி.

உலகமாயயிலேயெளியேன்றனையுழலவிட்டனையே
யுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையுமிருத்
திறைவப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற், நிலகவாணுதற்
பைந்தொடிகண்ணினைதேக்க நாடகஞ்செய்தடியார்க்
கெலா, மலகிலாவினைதிர்க்கத்துசங்கட்டு மப்பனையரு
ளானந்தசோதியே. (ஏ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிதியெனப்பலகாலுநெஞ்சே
நான் மொழிந்தேனேநின், நன்னிலையைக்காட்டாதே
யென்னையொன்றுச்சூட்டாதேசரணன்போந்த, வந்நி
லையெநிலையந்தநிலையிலே சித்திமுத்தியனைத்துந்தோன்
று, நன்னிலையீதன்றியிலைசுகமென்றே சுகர்முதலோர்
நாடினோ.

(அ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென் றறியாமல்யானெனும்
பேயகந்தையோடு, மத்தமதியினர்போல மனங்கிடப்ப
வின்னமின்னம்வருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய்நி
ன்மலமாயகண்டிதமாய்ச்சொருபானந்த, சத்திகணீந்
காதவணந்தன்மயமாயருள்பழுத்துத் தழைத்தவொன்
றே.

(ஆ)

தந்தைதாயுரியென்னுயிர்த்துணையுரீ சஞ்சலமதுதிர்க்
க, வந்ததேசிகவடிவுரீயுணையலான் மற்றொருதுணைகா
ணே, னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியே யாதிபேயடி
யார்தஞ், சிந்தைமேவியதாயுமானவென்னுஞ் சிரகிரிப்
பெருமானே.

(க)

காதிலோலையைவரைந்துமேற் குமிழையுங்கறுவிவே
ள்கருரீலப், போதுபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கி லெ
ப்போதுமேதளராமன், மாதுகாதலிபங்கணையபங்களை
மாடமாளிகைசூழூஞ், சேதுமேவியராமநாயகன்றனைச்
சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே.

(கக)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்
கோருயிராயமர்ந்தாயானுந், கண்டவரார்கேட்டவரா

ருன்னுலுண்ணைக் காண்பதல்லாடுன்னறிவாற்காணப்
போமோ, வண்டுளபமணிமார்பன்புதல்வனோடு மனைவி
யொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும், புண்டரிகபு
ரத்தினிநுதார்தமௌன போதார்தநடம்புரியும்புனித
வாழ்வே. (கஉ)

பொறியிற்செறியைம்புலக்கனியைப் புந்திக்கவராற்
புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்கு மாளவாளா
விருப்பேனோ, வறிவுக்கறிவாய்ப்பூரணமா யகண்டான
ந்தமயமாகிப், பிறிவற்றிருக்கும்பெருங்கருணைப் பெம்
மானேயெம்பெருமானே. (கங)

உரையுணர்விறந்துதம்மை யுணர்பவருணர்வினூடே,
கூையிலாவின்பவெள்ளங் காட்டிடுமுகிலேமாருப், ப
னாயெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்த பானுவேரின்னைப்பற்றித்,
திகூையிலாரீர்போற்சித்தந் தெளிவனோசிறியனேனே.()

கேவலசகலமின்றிக்கீழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணாய்மேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவிற்பாதிதத்தனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெம்பொற் சேவடிசிற்தைசெய்வாம்.

நேற்றுளாரின்னுமாளாரின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேனின்னையந்தோபேரக்கினைன்வீணேகால
மாற்றிலேன்கண்டானந்த வுண்ணலையளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்துதினைக்கவோசிறியனேனே.()

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வு மவித்தைபொய்யிரு
ளாந், தீதிலாவிளக்கெடுத்திருடேடவுஞ்சிக்கா, தாதலா
லறிவாய்நின்றவிடத்தறியாமை, யேதுமில்லையென்றெ
ம்பிரான்சுருதியேயியம்பும். (க௭)

சுருதியேசிவாகமங்களேயுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளாவையீதென்னவாயுண்டோ
பொருதிநாக்கடனுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டிடாநிறைபொருளாவையார்காண்பார். ( )

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்து மெய்ப்பொ
ருளா, முன்னைப்போன்றந் பரம்பொருளில்லையென்
டேரார்ந்து, பொன்னைப்போன்றநின் போதங்கொண்டின்
பணிபொருந்தா, வென்னைப்போன்றுளவேழையாய
விற்கெவரோ. (க௯)

தாயுந்தந்தையுமெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
னாயுநீயுநின்னருநுநின்னடிபருமன்றோ
பேயுனேன்றிருவடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
னையுனையெனையாளுடைமுக்கணயகனே. (20)

காந்தமனையெதிர்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமந்தக்
காந்தத்தொன்றோ தேய்ந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான்
சலிப்பறவுமிருக்குமாபோற், சாந்தபதப்பரம்பொருளே
பற்றுபொருளிருக்கு மந்தாற்சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்
தபொருளில்லையெனிற் பேசாமைநின்றநிலைவாய்க்கும
ன்றே. (21)

பொற்புறுங்கருத்தேயகமாய்திற்பொருந்தக்
சுற்பின்மங்கையொனவிழிகதவுபோற்கவினச்
சொற்பனத்தினுஞ்சோர்வின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினைவந்தவாறென்கொனிமலா. (௨௨)

வந்தவாறிர்தவினைவழியிதவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவுள்ளுணர்விலையன்றித்தமியே
னெந்தவாறுகண்டிரங்கவுமிலைகற்றதூலா
லெந்தவாறினித்தற்பராவுய்குவேனெழை. (௨௩)

சொல்லாஹும்பொருளாஹு மளவையாஹுந் தொடா
வொண்ணுவருணைறியைத்தொடர்ந்துநாடி, நல்லார்க
ளவையகத்தேயிருக்கவைத்தாய்நன்னர்நெஞ்சந்தன்ன
ஸமுந்நுகுவேனோ, வில்லாளியாயுலகோடுமியினாய்ன்றி
ட்டெண்ணரியயோகினுக்குமிவனெயென்னக், கல்லா
லின்கிழிருந்தசெக்கர்மேனிக் கற்பகமேபரபரமேகை
லைவாழ்வே. (௨௪)

சாக்கிரமாநுதலினிலிந்திரியம்பத்துஞ் சத்தாதிவச
னாதிவாயுபத்து, நீக்கமில்நக்கரணம்புருடனோடு நின்
றாஹுமுப்பாணீந்துநிலவுங்கண்டத், தாக்கியசொற்பன
மதனில்வாயுபத்து மடுத்தனசத்தாதிவசனாதியாக, நோ
க்குகரணம்புருடனுடனேகூட ஹவல்வரிருபத்தைந்தா
நுண்ணியோரோ. (௨௫)

ஈழுத்தியிதயந்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ் சொல்லரியபு
ருடனுடன்மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியம்பி

ராணனோடு மன்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு, மழுத்
திடுமூலந்தன்னிற்றுரியாதீத மதனிடையேபுருடனென்
றியமருளுனம், பழுத்திடும்பக்குவரறிவரவத்தையை
ந்திற் பாங்குபெறக்கருவிரிற்கும்பரிசுதானே. (உசு)

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானெனப்புன் புலாலிறைச்
சிச், சடத்தைக்காத்திட்டநாயினேனுன்னன்பர்தயங்கு,
மடத்தைக்காத்திட்டசேடத்தால்விசேடமாய்வாழ, வி
டத்தைக்காத்திட்டகண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டும்

வாதனைப்பழக்கத்தினுன்மனமந்தமனத்தா
லோதவந்திடுமூரையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. (உஅ)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதான்
வையமீதினிற்பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினின்றொளிர்பெரியவர்சார்வுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவிமெய்யுணருதல்போதம்.()

குலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடி-
தாம், புலமிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொரு
ந்து, மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லானெவனவன்ச
ஞ், சலமிலான்முத்திதரும்பரசிவனெனத்தகுமே.(௩௦)

கடத்தைமண்ணென்னலுடைந்தபோதோ விர்த்தக்கரும
ச், சடத்தைப்பொய்யெனலிறந்துபோதோசொலத்தரு
மம், விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டு பொற்பொதுவெளிக்

கே, நடத்தைக்காட்டியெவ்வயினாயுநடப்பிக்குநலத்
தோய். (௩௧)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனடுவேசம்
மா, தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீதமி
யனேற்கு, மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேதிரும்
பவுநான்முனைத்துத்தோன்றி, மானதமார்க்கம்புரிந்திங்
கலைந்தேனேபாந்தேனேவஞ்சனேனே. (௩௨)

தன்மயஞ்சபாவஞ்சத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மாயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந்தக்ஷிணத்திக்கமூர்த்தம். (௩௩)

சிற்றரும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தான்
மற்றரும்பெனமலொனப்பேரறிவாகிக்
சுற்றரும்பியகேள்வியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றரும்பியமௌனியாய்ப்பாத்திடைமுனைப்பான். ( )

மயக்குசிந்தனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொன்றன்பாலொன்றிலையெனனலவழக்கே
யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திறெளிவுறவினிதாம்
பயக்கவல்லதோர்தெளிவுடையவர்க்கெய்தல்பண்போ.

அருள்வடிவேழுமூர்த்தமவைகள்சோபானமென்
தே, சுருதிசொல்லியவாற்றாலேதொழுந்தெய்வமெல்
லாமொன்றே, மருளெனக்கில்லைமுன்பின்வருநெறிக்கி

வ்வழக்குத், தெருளின்முன்னிலையாமுன்னைச்சேர்ந்தி
யான்மெளிகின்றேனே. (நசு)

எத்தனைப்பிறப்போவெத்தனையிறப்போவெளியனே
ற்கிதுவரையமைத்த, தத்தனையெல்லாமறிந்தநீயறிவை
யறிவிலியறிகிலேனந்தோ, சித்தமும்வாக்குந்தேகமுநி
னவேசென்மமுமினியெனாலாற்றா, வைத்திடிங்கென்
னைநின்னடிக்குடியாமறைமுடியிருந்தவான்பொருளே.

வான்பொருளாகியெங்குநீயிருப்பவந்தனைக்கொடு
த்துநீயாகா, தேன்பொருள்போலக்கிடக்கின்றேன்மு
ன்னையிருவினைவாதனையன்றோ, தீன்பொருளான வமி
ர்தமேநின்னைச்சிந்தையிற்பாவனைசெய்யு, நான்பொரு
ளானேனல்லனல்லரசேநானிறந்திருப்பதுநாட்டம். ( )

நாட்டமூன்றுடையசெந்நிறமணியேநடுவுறுநாயக
விளக்கே, கோட்டமில்லுணத்தோர்க்கெளியநிர்க்குண
மேகோதிலாவமிர்தமேநின்னை, வாட்டமினெஞ்சங்கி
ண்ணமாச்சேர்த்துவாய்மதித்தருந்தினனாங்கே, பாட்
டளிநறவமுண்டயர்ந்ததுபோற் பற்றயர்ந்திருப்பதெந்
நாளோ. (நசு)

என்னுடையுயிரோயென்னுளத்தறிவே யென்னுடைய
ன்பெனுநெறியாய்கன்னன் முக்கனிதேன்கண்டமிர்தெ
ன்னக்கலந்தனைமேவிடக்கருணை, மன்னியவுறுவேயுன்
னைநான்பிரியாவண்ணமென்மனமெனுங்கருவி, தன்ன
துவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத் தண்ணருள்வரமது
வேண்டும், (ச0)

எனக்கெனச்செயல்.

எனக்கெனச்செயல்வேறிலையாவுமிங்கொருநின்
றனக்கெனத்தகுமுடல்பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்துளவழுக்கெலாமாற்றியெம்மிரானீ
நினைத்ததெப்படியப்படியருளுதனீதம். (க)

உளவறிந்தெலாநின்செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்தமளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுராயினேற்குவவணமமைத்தனைகருத்துத்
தனருந்தன்மையிங்காரொடும்குலுவேன்றக்கோய். (உ)

எண்ணேத்தாநின்னவண்ணமென்றறிகிலாவேழை
சுண்ணைத்தானறிந்திடவருள்புரிதியேற்றக்கோய்
பின்னைத்தானின்றனருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிகராரொனவாழ்த்துவர்நெறியால். (ங)

ஏதமின்றித்தன்னடியினைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பாக்குக்கதிநிலையீதெனக்காட்டும்
போதறித்தியபுண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பரநானெவ்வாறுய்குவேனவிலாய். (ச)

வேதமெத்தனையத்தனைசிரத்தினும்விளங்கும்
பாதறித்தியபரம்பாரிரந்தரபரம
நாததற்பரசிற்பரவடிவமாய்நடிக்கு
நீயுநிர்க்குணநினையன்றியொன்றுநானினையேன். (ரு)

நெறிகடரம்பலபலவுமாயந்தந்தநெறிக்காஞ்
செறியுந்தெய்வமும்பலபலவாகவுஞ்செறிந்தா
ஸறியுந்தன்மையிங்காருனையறிவினாலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையில்லாவகைகலக்கின்றபெரியோய். (க்)

பெரியவண்டங்களெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
முரியபல்லுயிரொத்தனையமைத்ததிற்குறுதி
வருவதெத்தனையமைத்தனையமைத்தருள்வளர்க்கு
மரியதத்துவவெனக்கிந்தவண்ணமேனமைத்தாய். (எ)

கணமதேனுநின் காரணந்தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்தமுதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய்வஞ்சனுக்கெந்தைநிற்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின்யாருணைமறுப்பார். (அ)

சுன்னன் முக்கனிகண்டுதேன்சருக்ககாலந்த
தென்னமுத்தியிற்கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தினின்னற்பதந்துணையெனநம்பச் [வேன்.
சொன்னவர்க்கெனாலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்

தந்தைதாய்தமர்மகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிலிருத்திச்
சிற்தைநன்றெளிந்தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (க௦)

துய்யன்றண்ணருள்வடிவினன்பொறுமையாற்றலு
ங்கு, மெய்யனென்றுணையையனையடைந்தனன்மெத்
த, நொய்யனுண்ணியவறிவிலனொன்றைநூருக்கும்,
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வென்புந
லாய். (க௧)

ஒன்றதாய்ப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்றுமுள்ளதாயெவற்றினுமிசைய

நின்றதாய்நிலைநின்றிடுமறிஞுவென்னெஞ்சு
மன்றதாயின்பவுருக்கொடுநடித்திடினவாழ்வேன். (கஉ)

தனியிருந்தருட்சகசமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரக்குதல்கடனிதுசமயமென்னிதயக்
கனிவுமப்படியாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய். (கங)

திருந் துசீரடித்தாமரைக்கன்புதான்செய்யப்
பொருந் துநாணல்லபுண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகுதீவினையிழைத்தநாளென்றா
லருந்தவாவுணைப்பொருந் துநாளெந்தநாளடிமை. (கச)

பின்னுமுன்னுமாய்நடுவுமாயாலினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வயிர்த்திரனையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள்வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய்

மின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுநாயாய்
முன்னைவல்வினைவேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடியார்க்கருள்புரிந்திடுந்தக்கோய். (கசு)

எம்பராபரவெம்முயிர்த்துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்குமுளக்கணைநடிக்கின்றயுன்ற
னம்பொன்மாமலர்ப்பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனிணிப்புரப்பதெக்காலமோநவிலாய். (கஎ)

பாடியாடி நின் நிரங்கிநின்பதமலர்முடிமேற்
 சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யான்றொழும்ப
 னாடியேயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
 தேடினேன்வெறுந்தீமையென்னிணிச்செய்வேன். ( )

களவுவஞ்சனை காமமென்றிவையெலாங்காட்டு
 மளவுமாயையிங்காரொனக்கமைத்தனலாயா
 வுளவிலேயெனக்குள்ளவாறுணர்த்தினுன்னடிமை
 வளருமாமதிபோன்மதிதளர்வின் நிவாழ்வேன். (கக)

வானநாயகவானவர்நாயகவளங்கூர்
 ஞானநாயகநான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
 மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
 தினனாயகம்வாடவோவென்செய்வேன்செப்பாய். (உ௦)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமேபொழிகின்றவிதையே
 பாதகக்கருங்கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
 சூதகத்தனாயாதினுமிச்சைமேற்றேரூன்றும்
 வாதனைக்கிடமயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (உ௧)

தெளிவொடிகையோவறிகிலானறிவிலான்சிறிது
 மளியிலானிவன்றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ [லா
 வெளியனாக்கினையென்செய்வேனென்செய்வேனென்
 வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய். (உ௨)

சண்ணினுண்மணியென்னவேதொழுமன்பர்க்கருத்தி
 ண்ணன்னுகின்றநின்னருளெனக்கெந்தநாணனுது

மண்ணுவிண்ணுமற்றுள்ளன பூதமுமாறும்
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிற்கின்றபெரியோய். ( )

சுகமெலாந்தனிபுரந்தனைதகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோராவாழ்வித்தனைமாறா
விகமெலாமெனைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். ( )

ஏய்ந்தநல்லருள்பெற்றவர்க்கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புளர்க்கவுங்கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறையெத்தனையத்தனையநிவாற் [ய்.
சேராய்ந்தபேர்கட்குந்தோன்நிலாத்தோன்றலாந்தூயோ
தக்கநின்னருட்கேள்வியோசினிதின்றித்தமியேன்
மிக்கதெய்வமேநின்னின்பவெள்ளத்தில்வீழே
னெனக்கரூய்தந்தைமகவெனும்பாசக்கட்டுடனே [தேன்.
துக்கவெள்ளத்திலாழ்கின்றேனென்செய்வான்றுணிந்
பவம்புரிந்திடும்பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித்தயவுசெய்தருள்வதேகரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்தவமிர்தத்தையளிக்க
நவங்கொடத்துவத்திரையெறிகடலெனுநலத்தோய். ( )

உற்றுணர்ந்தெலாநீயலதில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனொந்தைநின்னடியர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சுகத்தையேமெய்யெனமுதறா
னற்றிருந்திடத்தொழில்செய்வான்றனைநிகரானேன். ( )

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தின்மிசைபொருவன்செய்தவித்தையகோ
வெனவும்வாரணுதி, யண்டமவையடுக்கடுக்காயந்தர
த்தினிறுத்துமவதானம்போல, வெண்டருநல்லகிலாண்
டகோடியைத்தன்னருள்வெளியிலிகவைத்துக், கொ
ண்மிரின்றவற்புத்ததை யெவராலுரிச்சயிக்கக் கூடா
வொன்றை. (க)

ஒன்றிரண்டாய்விவசரிக்கும் விவகாரங்கடந்தேழாம்
யோகபூமி, நின்னுதெளிந்தவர்பேசாமெளனநியாயத்
தைநிறைநிறைவைத்தன்னை, யன்றியொருபொருளில
தாவெப்பொருட்குந்தான்முதலாயசலமாகி, யென்று
முள்ள விற்பத்தைத்தண்ணென்றசாந்தபதவியற்கைந
ன்னை. (உ)

பதமுன்றுங்கடந்தவர்க்குமேலானஞானபதப்பரிசு
காட்டிச், சதமாகிரிராலம்பசாஸ்தியதா யாரம்பத்தன்
மையாகி, விதியியாவுங்கடந்தவித்தையெனுமிருளைக்கீ
ண்டெழுந்துவிமலமாகி, மஹாமாறுங்காணாதவானந்தசா
கரத்தைமெளனவாழ்வை. (ங.)

வாழ்வனைத்துந்தந்தவிற்பமாகடலைநல்லமிர்தைமணி
யைப்பொண்ணைத், தாழ்வறவென்னுளத்திருந்ததத்துவ
த்தையத்துவிதசாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பெரொளி
யையொளிபரந்தபரவெளியை யிற்பச்சுகத்தைமாறு,
வேழலகுங் கலந்தின்ரூய்நாளையாயென்றுமாமியற்கை
தன்னை. (சு)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாகச்செய்தருளுஞ்சம
த்தைலோக; மின்னைநிகர்த்திடவழியாச்சொருபானந்த

ச்சுடனாவேதமாத், யென்னையறிவரிதென்னச்சமய
கோடிகளிடையவிடையரூத, பொன்னேவிரித்திடுமுலக
த்தும்பருமிம்பரும்பரவும்புனிதமெய்யை. (௫)

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாய்நானெனலாய்ப்பா
சசாலம், விரவிரின்றவிசித்திரத்தையைக்யபத்தினிதி
ருந்தவிவேகந்தன்னே, யிரவுபகனினைப்புமறப்பெனுந்
தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச், சிரமெனவாழ்ப்பராப
ரத்தையானந்தநீங்காதசிதாகாசத்தை. (௬)

அத்தூவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னம
றியேமென்னு, சித்தியத்தையிராமயத்தையிரக்குணத்
தைத்தன்னருளாநினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப்
பார்ப்பவரைத்தானாகவெந்நாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ்,
சித்தினைமாதூவெளியைத்தன்மயமாமானந்தத் தெய்வ
ந்தன்னே. (௭)

தன்னிலேநானாகநினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசுமாத்
யாசப், பொன்னிலேபணிபோலுமாயைதருமனமேயு
ன்புரைகடர்ந்தா, பென்னிலேயான்பிழைப்பெனென
க்கினியாருன்போல்வாரில்லையில்லை, யுன்னிலோதிருவ
ருளுக்கொப்பாவாயென்னுயிர்க்கோருறவுமாவாய். (௮)

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாநுயேனுமுனையொழிந்
துதள்ளற், கறவுமரிதரிதன்றோவிகபரமுமுன்னையன்றி
யாவதுண்டோ, வறிதுலுன்னையசத்தென்னல்வழக்கன்
றுசத்தெனவுமவாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப்பெ
ருமைமினின்சென்மமேதயத்தினினீசெல்லல்வெண்டும்

வேண்டியநாளென்னோடும்பழகியநீயெனைப்பிரிந்தவி
சாரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும்பூர
ணமாவணக்கஞ்செய்வே, னுண்டகுருமௌனிதன்னு
லியானெனதற்றவனருணாவேன்பூவிற, காண்டகவெ
ண்சித்திமுத்தி யெனக்குண்டா முன்னுலென்கவலேதீர்
வேன். (௮)

திராதவென்சனனவழக்கெல்லாந்திருமிந்தச்சனனத்
தோடே, யாரோனுமறிவரியசீவன்முத்தியுண்டாருமைப
வையோ, காரோனுங்கற்பகப்பூங்காவேனுமுனக்குவமை
காட்டப்போமோ, பாராதியாகவெழுமண்டலத்தினின்
மகிமைபகரலாமோ. (௮௧)

பாயப்புலி.

பாயப்புலிமுனமான் கன்றைக்காட்டும்படிய்கில
மாயைப்பெரும்படைக்கே யிலக்காவெனைவைத்தனை
யோ, நீயெப்படிவகுத்தாலுநன்றேநின்பெருங்கருணை,
தாயொத்தடியர்க்கருள்சச்சிதானந்ததற்பரமே. (௯)

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகிமன்றந்தனினடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால்பணிநீதொன்னெஞ்சகமாங்
கற்பரந்தாங்குகரைந்திடவானுத்தகாட்சிரல்கும்
பொற்பரமாயென்வினைக்கருந்தாழைப்பொடிசெய்ததே
செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுன்றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாந்துடனே

கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிநின்றமுடிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள்செய்வதென்றோபுலியூரத்தனே. (௩)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுமிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சுகவடிவா
நித்தனைநித்தநிராதாரமாகியநின்மலனை
எத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே.

கண்டாருளத்தினிற்காலுன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துக்குமன்பர்வினைக்குமசனிதன்னைக்
கொண்டாடினார்முனங்கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்
லாம், விண்டாலம்மாவொன்றுங்காணாதுவெட்டவெறு
வெளியே. (௫)

வெளியானநீயென்மனவெளியூடுவிரவினையா, வொ
ளியாருங்கண்ணுமிரவியும்போனின்னாலாவுவன்கா, ண
ளியாருங்கொன்றைச் சடையாடவம்புலியாடக்கங்கை
ச், அளியாடமன்னுண்டமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே.

கொழுந்தாதுறைமலர்க்கோதையர்மோகக்குரைகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின் பாதப்புனைதந்தருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதாவுசெயெம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவின்
னோர், தொழுந்தாதையேவென்பொடிபூத்தமேனிச்சு
கப்பொருளே. (௭)

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டார்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்னுளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்த
ச், செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குந்திறமியே.

நீங்காதுயிருக்குயிராகினின்றநினையறிந்தே, தூங்காம
நூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சகமுமுண்டோ, வேர்ங்
காரமாமைந் தெழுத்தாற்புவனத்தை யுண்டுபண்ணிப்,
பாங்காநடத்தும்பொருளேயகண்டபரசிவமே. (க)

சிவமாதிரான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புசின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றநன்மைபெறா
தவமேதருமைப்புலப்பொறிக்கேயென்னநிவுபொல்லா
ப், பவமேவினைக்கவென்றோவெளிமானெனப்பாய்ந்த
கூவே. (ய)

ஆறெத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபாமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவாசித்தத்த்கிலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்னுலாவிடே. (யக)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்விநிலே
தொடக்குமென்னஞ்சமனமற்றபூணத் தொடடிக்கு
ளே; முடக்குவன்யான்பரமானந்தநித்திராமுடிமிமே. (ய)

எண்ணுததெண்ணிய நெஞ்சேதுயொழியென்னிர
ண்டு, கண்ணையுறங்குறங்கென்னுணைமுக்கட்கருணைப்
பிரான், நண்ணார்கருணைமௌனத்தினுன்முத்திசாதிக்க
லா, நண்ணுததொன்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே.

நானென்றொருமுத லுண்டென்றநான்றலைநாணவெ
ன்னுட், டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத் தலைப்பட்

டொப்பி, லானந்தந்தந்தென்னிறையெல்லாமுண்டவ
சநல்கி, மோனந்தனைவினைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே.
தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுண்மைதானநிந்து
மோனம்பொருளெனக் கண்டிடச்சற்குருமோனனுமா
ய்த், தினன்றனக்கங்கிரங்கிணையேயினிச்சிந்தைக்கென்
று, மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (1)

எனக்கோர்சுந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பில்
வைப்பாய், மனக்கோதகற்றும்பரம் பொருளேயென்
னாவாழ்வித்திட, நினக்கேபரநின்னைநீங்காதபூரணநீள்
கருணை, தனக்கேபரமினிச்சும்மாவிருக்கத் தகுமென்
றுமே. (யசு)

இடம்பெறுவீடுமின்னூர்சேய்சகமுமிருநிகியு, முடம்
பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடன்வருமோ, மட
ம்பெறுமாயைமன்மேயினியிங்குவாமெளனி, திடம்பெ
றவைந்தமெளனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (யசு)

நாற்றச்சடலத்தைபொன்பதுவாசனடைமனையைச்,
சோற்றுப் பசையினை மும்மலபாண்டத் தொடக்கறை
யை, யாற்றுப்பெருக் கன்னகன்மப்பெருக்கையடர்கிரு
மிச், சேற்றைத்துணையென்றநாயக்குமுண்டோகதிசே
ர்வதுவே. (யசு)

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்னுலிதனைவிடப்படுமோ
லகயான்மெளனந்தெரித்தே கல்லாணிழந்தகண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே (1)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லானிழற்கீழ்ப்
பேராதூநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே. (1)

வாயுண்டுவாழ்த்தமௌனஞ்செய்போதுமௌனவரு
ட, டாயுண்டுசேயென்னவென்னைப்புரக்கச்சதானந்த
மா, நீயுண்டுமின்னைச்சரண்புகநானுண்டென் னெஞ்ச
மையா, தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (1)

கல்லாலெழிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்த னரன்பற்றநானினியேதுசெய்யே
ன், கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமூக்கட்குருமணியே. (1)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநின்போதமுனைக்கிலை
யோ, பின்னிலைச்சன்மம்பிறக்குங்கண்டாயிர்த்தப்பேய்த்
தனமேன், நன்னிலையேரில்லுதானேதனிச்சச்சிதானந்
தமா, நன்னிலைவாய்க்குமெண்சித்தியுங் காணுநமதல்ல
வே. (உரு)

சொல்லான்மௌனமௌனமென்றேசொல்லிச்சொ
ல்லிக்கொண்ட, தல்லான்மனமறப் பூரணநிட்டையி
லாழ்ந்ததுண்டோ, கல்லாதமுடனினியென்செய்யவேன்
சுகம்காரணமாம், வல்லாளனானமௌனசதானந்தமாக
டலே. (உச)

ஆரணமாகமெல்லாமுறைத்தவருண்மௌன
காரணமூலங்கல்லாலடிக்கேயுண்டுகாணப்பெற்றாந்

பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாய்விடுமெண்சித்திமுத்தியும்வாய்த்திடுமே. ( )

சித்தமவுணியடபான்மவுணிரந்திபகுண்ட
சுத்தமவுணியெனுமுவருக்குந்தொழும்புசெய்து
சுத்தமவுணமுதன்மூன்றுமௌனமுந்தான்படைத்தே
ணித்தமவுணமல்லாலறியேன்மற்றைநிட்டைகளே. ( )

கண்டேனினதருளவ்வருளாய்நின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுயினதாக்கினேனுவட்டாதவின்ப [க்
மொண்டேயருந்தியிலைப்பாறினெனல்லமுத்திபெற்று
ொண்டேன்பராபரமேயெனக்கேதுங்குறைவில்லையே

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொண்டமேகமௌனமூமைநின்றுசொரிவகதயென்
முற்கண்டதன்மௌனேரூபதேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன்மேலேயமிர்தம்பருகுவனே. ( )

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோ
திநின்னை, வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன்சகமார்க்க
த்திலுஞ், செல்லாதென்சிறதைநடுவேகிடந்து திகைத்
துவிம்மி, யல்லானதும்பகலானதும்வாய்விட்டரற்றுவ
னே. (உக)

அறியாதவென்னையறிவாயுரீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவோவமுதருள்குண்டலியோ
கிறியேன்படுந்துயர்கண்டுகல்லாணிழற்சேர்ந்ததுவே. ( )

கநசு

பாயப்புவி.

எல்லாமுதவுமுனையொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொருபச்சிலையாயினும்போட்டிதைஞ்சி
நில்லெனல்லையாகநெறியுஞ்செய்யெனருணீதியொன்றுங்
கல்லெனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (நக)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவவெ
னச், கென்றுந்தெரிந்த விவையவைகளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங்குரைகடலு
மன்றுமனையுமனமாதித்தவமாயையுமே. (நஉ)

பழுதுண்டுபாவையர்மோகவிகாரப்பரவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குந்தன்றாட்டினைய விபந்தளித்தான்
ஒழுங்கின்றவன்பருளங்கரிகூரத்துலங்குமன்று
ஒழுங்கின்றவானந்தக்கூத்தனென்கண்மணி யென்னப்
பனே. (நஉ)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுக்கையாநின்னருள்வ
ழங்கி, னிழுக்காருமென்றெண்ணியோலிரங்காநவியல்
புகண்டாய், முழுக்காதலாகி விழிநீர்பெருக்கியமுத்த
ொலுங், குழுக்காணநின்றநடமாடுநிலைக்கொழுஞ்சு
டனே. (நசு)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால்கொண்டவாச்செயி
ந்தா, சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுந்தண்
ணருள்கூர், கோலம்படைத்துக்கல்லாலடிக்கீழ்வைருங்
கோவுக்கன்பாங், காலப்படைக்கத்தவம்படையாதென்
கொல்கன்னெஞ்சமே. (நரு)

சம்மாவிருக்கச்சகஞ்சகமென் னுசுருதியெல்லா
மம்மாரிரந்தராஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மௌனி மொழியையுந்தப்பி யென்பேதை
மையால், வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்வி
திவசமே. (ந.சு)

தினமேசெலச்செவவாழ்நாளுநீங்கச்செகத்திருள்
சொற், பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்
த, வினமேதுணைபென்றிருந்தோனமன்வரினென்செய்
குமோ, மனமேமம்போலவுண்டோசுத்தமூடில்வைய
சுத்தே. (ந.எ)

கடலெடுத்தனைமலையெத்தனைபுத்தனைகன்மமதம்
குடலெடுத்தனைபுத்தனைகடலுண்மணலொக்குமிந்தச்
சுடலத்தைநான்விழிமுன்றையுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோகிறைந்தபராபரமே. (ந.அ)
நினைபுநினைவுநினைபன்றியில்லைநினைத்திநிங்கால்
வினையென்றொருமுத னின்னையல்லாது வினைவதுண்
டோ, துனையுந்தெளிந்துண்ணைச் சார்ந்தோர்களுள்ளச்
செந்தாமரையா,மனையும்பொன்மன்றமுநின்ருகுஞ்சோ
திமணிவிளக்கே. (ந.க)

உள்ளத்தைபுமிங்கெனையுநின்கையினிலொப்புவித்து
ங், கள்ளத்தைச்செய்யும்வினையால்வருந்தக்கணக்குமு
ண்டோ, பள்ளத்தில்கீழும்புனல்போற்படிந்துன்பரம
வின்ப, வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கேயெளிதாந்தில்லை
வித்தகனே. (ச.டி)

கருசு

பாயப்புலி.

கள்ளம்பொருந்துமட நெஞ்சமேகொடுங்காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவர்கட்குண்டோவல்லையேயுலகின்றவன்னை,
வள்ளம்பொருந்துமலரடி-காணமன்றமுமின்ப [யே.
வெள்ளச்செம்பாதப் புணையேயல்லாற்கதி வேறில்லை

தன்மயமானசபாவத்தின்மெள்ளத்தலைப்படுங்கான்
மின்மயமானசகம்யாதுரைத்தென்வெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திராக் கையேமெய்யாகத் தெளிந்தநெஞ்
சே, 'நின்மயமென்மயமெல்லாநிறைந்ததிராமயமே. ( )

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்காண்டற்கரியவுனைத்
தோயும்படிக்குக்கருணைசெய்வாய்சுகவான்பொருளே
தாயும்பிதாவுந்தமருங்குருவுந்தனிமுதலு
நீயும்படையுமென்றேயுணர்ந்தேனிதுநிச்சயமே. (சாந)

அல்லும்பகலுமுனக்கேயபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொலின்னந்தெரிந்ததன்றோதுதிப்பார்கண்
மனக், கல்லுங்கரைக்கு மௌனாவுனது கருணையென்
பாற், செல்லும்பொழுதல்லவோசெல்லுவேனந்தசிறிற்
கத்தே. (சச)

எல்லாஞ்சிவன்செயலென்றறிந்தாலவனின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோவதுவேநிலையா
நில்லாயுன்னாற்றமியேற்குக்கதியுண்டிந்நீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்திலாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே.

ஒளியேயொளியி னுணர்வேயுணர்வினுவகைபொங்ருங்
களியேகளிக்குங் கருத்தேகருத்தைக் கவளங்கொண்ட

வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்டுந்
தெளியேன்றெளிந்த வரைப்போற்றிடேனென்னசெய்
சுவனே. (சக)

மறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமனமதொன்
றிற, பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்
பிறவி, யிறக்கின்றவெல்லைக்களவில்லையேயிர்தச்சன்ம
வல்ல, நுறக்கின்றநாளெந்தநாள்பரமேநின்றொழும்ப
னுக்கே. (சஎ)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயைமிக்காயமென்று
சூட்டியகோலமுநாளுவியங்கத்துறையிதனு
னூட்டியநான்றனக்கென்றோரறிவற்றநானிவற்றைக்
கூட்டியின்றூட்டினையேபரமேநல்லகூத்திதுவே. (சஅ)

பொல்லாதமாமர்க்கடமனமேயெனைப்போலடுத்த,
வெல்லாற்றையும்பற்றிச்சொண்டனையே யென்னைநின்
மயமா, நில்லாயருள்வெளிநீநானிற்பேனருணிட்டை
யொரு, சொல்லாற்பதிந்நூபரிபூரணனந்தந்தோய்குவ
னே.

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன் நுன்மார்க்கம்யாவையும்
வைத்துக்கட்டிந், காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றயுன்னவ
லமதிக், கோராயிரம்புத்திசொன்னுலமோர்கிலையோ
கெடுவாய், பாராயனைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேனரு
ட்பாங்குகொண்டே. (ரு)

மாதத்திலையொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசுற்றும் வைத்திலையேவெனும் புன்மைநெ

ஞ்சே, வேதத்திலே தர்க்கவாதத்திலே விளங்காது விந்து
நாதத்திலே படங்காதந்தவான்பொருளுடிக்கொள்ளே.

எங்கும் வியாபித்துணர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந்தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
ரங்கங்குழைந்துள்ளருகமுன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோதத்தனை. ( )

வையகமாதர்சுகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல [யு
மெய்யையுமெப்பென்று நின்னடியார்தம்விவேகத்தை
மையமில்லீட்டையுமெய்ந்தூலையும் பொய்யதாகவெ
ண்ணும்; பொய்யார்தந்தபைவிடுவதென்றோபரிபூரண
மே. (நூட)

அளியுங்கனியொத்தருவினையானெந்தயர்வுறுவேன்
றெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ
வொளியுங்கருணையுமாருதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியர்களுக்கநின்ருமீம்விழுப்பொருளே. ( )

அடையார்புரஞ்செற்றதேவேநின்பொன்னடிக்கன்பு
சற்றும், படையாதவெண்ணைப்படைத்திந்தப்பாரிற்பட
ரந்தவினைத், தடையாற்றலையிட்டுநெஞ்சம்புண்ணுகத்
தளரவைத்தா, யுடையாயுடையபடியன்றியான்செய்த
தொன்றிலையே. (நூடு)

ஆடுங்கதங்குந்திகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்ககையுந்திரிவதல்லானின்கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத்தவமுயலாதசொடியொமன்
றேமீம்பொழுதென்னசெய்வார்பரானந்தசிற்சுடோ. ( )

கற்றும்பலபலகேள்விகள் கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுச் சிற்றின்பத்துநிசுழலினென்ன
ங், குற்றங்குறைந்துகுணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையென நம்புகண்டாய்சுத்தமுடநெஞ்சே (1)

நீயெனநானெனவேநில்லையென்னுநினைவருளத்
தாயெனமோனகுருவாகிவந்துதித்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேபரமேநின்றிருவருளுக்
கேயென்னசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசத்வேழையனே

ஐத்திரம்வந்தவர்போலலையாமலரோகதுட [திம்
காத்திரந்தந்தென்னையே யன்னையோலுங்கருணைவைத்
மாத்திரமுன்னின்னுணர்த்தினையேமௌனாயினிரான்
சாத்திரஞ்சொன்னபடியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே. (ருக)

உடல்பொய்யுறவு.

உடல்பொய்யுறவாயினுண்மையுறவாகக்
கடவாரார்தண்ணருளேகண்டாய் - திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோனொருசொல்லையுண்மைநன்றாய்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (க)

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்ச்சூங்காலப்பரத்தின்
சீராகநிற்குந்திறங்கண்டாய் - நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயாநிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (உ)

மாயாசகத்தைமதியாதார்மண்முதலா
யேயானதத்துவத்திலெய்துவரோ - நேயானு
புதிதிலை சிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த,
நீதுயையேயோர்மனமேரீ.

(க)

இகமுழுதம்பொய்யெனவே யேய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருண்மெய்யே - யகநெகிழப்
பாரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேரீரதுவேதிறம்.

(க0)

ஆரணங்களாகமங்களியாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப்பொருளென்னுங்-காரணத்தை [ப்
யோராயோவுள்ளுள்ளே யுற்றுணர்ந்தவ்வுண்மையினை
பாராயோரெஞ்செபகர்.

(கக)

நேராயம்மௌனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைந்தீர்நீராகெடுவீர் - தேரீர்
திரையுந்திரையுந்திசென்னியனைநாவாற்
கரையுங்கரையுமனக்கல்.

(கஉ)

அற்பமனமேயகிலவாழ்வத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனான் - கற்பனை
நில்லாவிடத்தேயெனைச்சும்மாவைத்திருக்கக் [பொன்
கல்லாய்நீதானோர்கவி.

(கங)

ஏனந்திருவருளினிச்சையாமென்றென்றப்
போனும்பொருந்தும்புனிதர்பாற் - நீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதேசெல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத்தொனி.

(கச)

கல்லேறுஞ்சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்துனைச்செவிகொண் - டல்லேறு
நெஞ்சனென்னிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனியேமதி. (கரு)

அப்பொருளுமான்மாவுமாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாச்சித்தொன்றஞ்சாதிவினா - லெப்படியுந்
தேறிற்றுவிதஞ்சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்துவிதமாம். (கங்)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம - லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலேமூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (கங்)

நோக்கற்குநிதானநுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ்சடைத்தபிரான் - காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநானடிமையாதலினூல்யானெனதென்
றித்தனைக்கும்பேசவிடமில். (கஅ)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
தன்றுணைத்தாணீழிதாம்வாழ்க - வென்றென்றே
திக்கனைத்துந் கைக்குவிக்குஞ் சின்மயரார் தன்மையர்க்
கே, கைக்குவருமின்பக்கனி. (கக)

மனத்தாலும்வாக்காலும்ன்னவொண்ணாமோன
வின்த்தாரோல்லவினத்தார் - கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவோகூற்றரியமுத்திரெறி
கண்டவருமன்னவோகாண். (உ௦)

கண்ணொளியேமோனக்கரும்பேகவலையறப்
பண்ணொளிக்குமுள்ளொளியாம்பான்மையினை - நண்
சித்தமிரங்கில்லதென்சித்தந்தெளியாவே [ணிடவுன்
றித்தனைக்குமாதரவுமில், (உக)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய்நிற்குங் - குறியாற்
சுதசத்தருளுணர்த்தத்தானுணராரின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேர்மெய். (உஉ)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிரம்பாற்காட்டா - தருனென்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங்கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவர்க்கிங்கென்னகிடைக்கும், (உங்)

புலியினதளுடையான்பூதப்படையான்
பலிமிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புனிதன்சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே. (உச)

சொல்லுக்கடங்காச்சுதூப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலுமரற்றுவதென் - னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பரந்தோ
மோனமயமானமுறை, (உரு)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுணைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினரியார் - வையகத்தோர்
சாற்றறிதென்றேசற்றூர்தன்னையாய்முக்கணென்றை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினான். (உசு)

காதற் றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
 தீதற்காயமுமச்செய்கையே - போதமாய்
 நிற்பரல்லாவிச்சகத்தினேரர்கணேரிடினுந்
 தற்பரமாக்கண்டிருப்பார்தாம். (உஎ)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினான்
 கள்ளங்குலாவுஞ்சக்கள்ளனே - னுள்ளத்தி
 லில்லனென்றாலன்னவன்றனெங்கும்வியாபகத்தா
 னல்லனென்றுஞ்சொல்லவழக்காம். (உஅ)

தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல்
 வைத்தவருண்மொளவள்ளலையே - நித்தமன்பு
 பூணக்கருதுநெஞ்சுபோற்றக்கரமெழும்புந்
 காணத்துடிக்குழிருகண். (உக)

தொல்லைவினைக்கிடாய்ச்சுழல்கின்றநானொருவ
 னெல்லையிலாரின்கருணையெய்துவனோ - வல்லவனா
 மோனகுருவேமுழுதினையுந்தானுணர்ந்த
 ஞானகுருவேநவில். (ந.௦)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலாமுழமுதலாமுவுலகுந்
 தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே - யின்றவன்னை
 தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
 முன்னையோலுண்டோவுரை. (ந.க)

நேசிக் குஞ்சிந்தைநினைவுக்குருண்னைவைத்துப்
 பூசிக் குந்தாணிறைந்துபூர்ணமா - யோசித்து
 நின்றதல்லான்மோனாநிருவிதற்பரிட்டடைநிலை
 யென்றுவருமோவறியேனே. (ந.உ)

அறிவிலறியாமையற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடல்வேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்குமவேண்டுவினையான். (நக)

உடலைப்பழித்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோமெய்யைப் - படபடென
வேண்டிவேனிந்தவுடன்மெய்யுணராப்பொய்யனா
னாண்டீதானேயறி. (நச)

அறியாயோவெண்ணையுரீயாண்டரீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய் - நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ்செடியுங்குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றாயருகேகாண். (நரு)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே - சோதியா
மன்னநிருவிகற்பவானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின். (நசு)

பின்னுமுடற்சுமையாப்பேசும்வழக்கதனா
லென்னபலனுமுற்றிருந்தோமே - யன்னதனா
லானந்தந்தாநனதானாகுமெம்மையனே
யேனிந்தத்துன்பமினி. (நஎ)

துன்பக்கடலிற்றுநைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற்
ககாந்துககாந்துருசிக்கண்ணருவிகாட்ட
விராந்துவருமானந்தமே. (நஅ)

கரைந்துகொந்துருகிக்கண்ணீராறுக
வினாந்தேநிருவிகற்பமெய்த - நிரந்தரமு
நின்னையேசுந்திக்கநீகொடுத்தாய்மோனாநா
னெண்ணைமுழுதுங்கொடுத்தேனே: (நக)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனேதானிருந்தாற்
கல்லுமுருகாதோகன்னெஞ்சே - பொல்லாத
தப்புவழியேனினந்தாய்சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலேயானந்தமே: (சௌ)

கொடுத்தேனையெண்ணைக்கொடுத்தவுடனினப
மடுத்தேனேநீழிவாழ்ந்தே - யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப்பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
வீற்றேனையேழையடியேன்: (சக)

பெற்றோம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்க
கற்றோமெனவுரைக்கக்காரியமேன் - சற்றேனு
நீக்கற்றவிற்பரிசைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றாற்பேசுமோவாய்: (சஉ)

காலன்றையுதைத்தான்காமன்றையெரித்தான்
பாலன்பசிக்கிரங்கப்பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பின்னேநடக்கவிட்டான்பேரருளைநாடாதார்க்
கென்னேநடக்கையினி: (சங)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூப்பித் - தண்ணிர்த
வெள்ளமேயானந்தவெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமேஞானவொளி: (சச)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெருமையினான்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக்கண்ணியர் - னுள்ளபடி
கல்லாலின்கீழிருந்துகற்பித்தானோர்வசன்
மெல்லாருமீடேறவே. (சடு)

புலனைந்துந்தானேபொரம்பங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலுமடிமை - நலமிசூந்த
சித்தானமோனசிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானுலுண்டோபிறப்பு. (சசு)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோநிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தார்ப்பாதைமுயல்வார் - பிறையணிந்த
மிக்ககைலாயமலைவித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனேசெப்பு. (சஎ)

துங்கமமுமானுடையாய்கூலப்படையுடையாய் [ரு
திங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்-மங்கையொ
பாலுடையாய்செங்கட் பணிபாயென்சென்னியின்மே
ற், காலுடையாய்நீயேகதி. (சஅ)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்முகக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி - தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிதைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை. (சக)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா - னேதில்
சனகாதியாயதவத்தோர்க்குஞான
தினகரனாமௌனசிவன். (ரு0)

தேகச்செயறாநஞ்சிந்தையுடனே குழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக்கொப்புவதோ - மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவப்பனே நீயற்ற
வெல்லையிலேசம்மாவிரு. (ருக)

சம்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாருமே
யம்மாயாயோகமினியேனடா - தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாருமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (ருஉ)

நீயற்றவந்நிலையேநிட்டையதனியிலேயோ
வாயற்றவனேமயங்காதே - போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சம்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்ணுவா. (ருங)

வாவாவென்றின்பம்வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயமுதவப்பனே - நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயீந்தனைபேயீந்தபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (ருச)

நில்லாப்பொருளைநினையாதேநின்னையுள்ளோர்
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச்சொல்லாதே - கல்லாத
சிந்தைகுழைந்துசுகஞ்சேரக்குருவருளால்
வந்தவழிநல்லவழி. (ருரு)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்தோர் - மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச் சொன்னவன்றே யெங்கும் பெருவெளி
யாம், பார்த்தவிடமெல்லாநீபார். (ருசு)

பாரணத்தும்பொய்யெனயே பட்டினத்துப்பிள்ளையை
லாருந்துறக்கையரிதரிது - நேரோ [ப்போ

மனத்தறவுமப்படியேமாணவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாடுண்டுறையோர், (ருள)

ஓராமலேயொருகாலுன்னுமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால் - வாராதோ
பத்துத்திசையும்பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்ககாபுரண்டுதான், (ருஅ)

தானுனதன்மைவந்துதாக்கினுலவ்விடத்தே
வானுதிமாயைவழங்குதோ - ஞானுகே
ஞன்னுள்ளோதோன்றவுறவாகிரின்றதென
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு, (ருக)

எண்ணியுண்ணியின்னதிதுவென்னுமனிற்சூரிலே
தண்ணையருளென்றதருணத்தி - லண்ணபெற்ற
பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணர், (கூ௦)

சொன்னவர்தாரிட்டைதொகுத்திராிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியார்மாமௌனன் - றன்னுள்
விருப்பாகக்கைகாட்டிமிக்கவடநீழ
லிருப்பானிருவிகற்பத்தே, (கூக)

இந்தறிருவிகற்பத்தெந்தையிருக்கரிட்டை
சிறைநீதேறாய்செகமனைத்தும்-வந்ததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றோவார்பாத்திரத்துக்காடலல்லா
லாடுவதேனாட்டுமவன், (கூஉ)

அவனேபரமும்வனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து-மவனேதா
மானவனோசொன்னுலவனோகுருவெனக்கு
நானவனாய்நிற்பதெந்தநாள். (௯௩)

நாளவங்கன்போகர்மனோடேர்நுநந்தமையே
யாளவந்தார்தாளின்சீழாட்புகுந்தாய்-மீளவுன்னைக்
காட்டாமனிற்சுங்கருத்தறிந்தானெஞ்சேயுன்
னாட்டாநனையமில்லையால். (௯௪)

யான்ருன்னலறவேயின்பநிட்டையென்றருணைக்
கோன்றானுரைத்தமொழிகொள்ளாயோ-தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய்நெஞ்சேநீயென்கலைகள்சோர
வழுக்கடிக்கும்வண்ணர்போலாய். (௯௫)

எங்குஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே-யங்கிங்கென்
றெண்ணுதேபாழிலிறந்துபிறந்துழலப்
பண்ணுதேயர்னுன்பரம். (௯௬)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவுமெய்யனையாப்பொய்ந்
நெஞ்சே, பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும்போகுமோ-
வையமறத், தன்மயத்தைமெய்யனவே சார்ந்தனையே
லான்ந்த, மென்மயமுநின்மயமுமே. (௯௭)

பூங்காவனரிழலும்புத்தமுதுஞ்சார்தபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு - நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற்றாமெளனபூமியினு
னில்லையெனநின்றவிடம். (௯௮)

இடம்வானல்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து-முடனுதவ
மந்தாரதாருவெனவந்தும்வனகுரு
தந்தானோர்சொற்கொண்டிதான்.

(எக)

தானந்தவனானஞ்சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற்சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன்.

(எடு)

உன்னையுடையுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினான்-சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற்றேயுயந்தானெஞ்சேயுன்ன
விலலைபிறப்பதெனக்கே.

(எக)

எனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவிற்பரிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தானெஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியேனான்காண்.

(எஉ)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற் - நேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதிமுமோன
மெல்லாநன்மோனவடிவே.

(எங)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினார் - பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றைநடுவேமுனைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன்மோனகுருவே.

(எச)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த
ஞானவருளுமதுநானுமது-வானாதி
நின்றநிகையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனனந்தமே.

(௭௫)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்றமவுனஞ்-செறிந்திடவே
நாட்டினானந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினனமோனகுரு.

(௭௬)

குருவாகித்தண்ணருளைக்கூறுமுன்னேமோன
வருநீடுயிர்பொருளுமொக்கத்-தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மிக்கொருவருண்டோவினி.

(௭௭)

இனியகருப்புவுட்டையென்னாவிலிட்டா
னனியிரதமாறாநானுந்-தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம்பிறந்தவன்றேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங்கதி.

(௭௮)

ஏதுக்குஞ்சம்மாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோன்றாதுநையாகிப்-போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாநீக்குப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி.

(௭௯)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றவிடவாங்கே-பிறிவறவுஞ்
சம்மாவிருத்திசுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதல்காண்.

(௮௦)

நான் றுனெனுமயக்கநண்ணுங்காலென்னுணை
வான் றுனெனநிறையமாட்டாய்நீ-பூன் றுமல்
வைத்தமவுனத்தாலேமாயைமனமிறந்து
தூய்த்துவிடுஞானசுகம்.

(அக)

ஞானநெறிக்கேற்றதருநண்ணரிபசித்திமுத்தி
தானந்தருமந்தழைத்தகுரு-மானமொடு
தாயெனவும்வந்தெண்ணைத்தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலெனவாமூங்குரு.

(அஉ)

சித்துஞ்சடமுஞ்சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
சித்தன்பரமகுருநேசத்தாற்-சுத்தநிலை
பெற்றோமேநெஞ்சுபெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றோமேமோனக்கரு.

(அங்)

ஏசுற்றவந்நிலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசுற்றவந்நிலையெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசுற்றவானந்தவாரிவழங்குடுமே
பூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே.

(க)

பாழாபியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மழித்து
மாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோ வெந்தையருட் டாட்கீழ்நெஞ்சே யெனைப்
வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே, [போல்

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேகநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூடக்கிடைத்திடும்மோ
வருட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே, (1)

வஞ்சமோபண்டையுளவாதனையானியலைந்து
கொஞ்சமுற்றியுண்ணைக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போலநீயமுந்தவாராயோ, (2)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ
வோராயோநெஞ்சேயுருகாடியாவற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே, (3)

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோரானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே, (4)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுண்ணைப்படிப்பிக்கக்கற்றவாயா
ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்முகுகொள்ளுலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்காரினின்பமுண்டாமே, (5)

இன்பமபமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநிலையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்ப்புசைகொண்டருளே.

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடரநீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே. (௧)

எவ்விடத்தும்பூரணமாமெந்தைபிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுண்ணெஞ்சேயாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயிலேமாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேயீயுஞ்சென்னமற்றுவாழியவே, (௧௦)

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்குகால்விட்டோடவதன்பிற
கே, யோடுந்நொழிலாற் பயனுளதோவொன்றாய்ப்பல
வாயுயிர்க்குயிரா, யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதியருளைப்
பெறுதற்கன்புநிலை, தேடும்பருவ மிதுகண்டர்சேரவா
ருஞ்சுகத்திரே. (௧)

சைவசம்பமேசமயஞ் சமயாதிதப்பழம்பொருளைக்,
கைவந்துடவேமன்றுள்வெளிகாட்டுமிந்தக் கருத்தைவி
ட்டுப், பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுந்
திதருந், தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்ச
கத்திரே. (௨)

காசமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம்பொங்குத்ததும்பிப்பூர
ணமா, யேகவுருவாய்க்கிடைக்குதையோ வின்புற்றிட

நாமினியெடுத்த, தேகம்விழுமுன் புசிப்பதற்குச்சே
வாருஞ்சுகத்தீரோ. (ந)

எடுத்ததேகம்,

கட்டளைக்கவிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிழுந்துநீ யெனக்கொண்ட
ல்லையெனமோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்த
தன்றோபினும் குளநிரானென்றுகூத்தாடமாயையை
விடுத்தவாறுங்கண்ணீரோடுகம்பலை விலகுமாறுமென்
வேட்கைப்பரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும்புகலாய்சிரகிந்
ததாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (க)

நோயுவெங்கலிப்பேயுந்தொடரநின் னூலிற்சொன்
னமுறையியமாதிரான், ரேயும்வண்ணமெனைக்காக்கு
ங்காலலுந் தொழும்புகொள்ளுஞ் சுவாமிபுரீகண்டா,
போயுஞ்சன்மமினியஞ்சலஞ்சலென்றுலகங்கண்டுதொ
ழுவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையுமானோய்சிரகிநித் தா
யுமானதயாபரமூர்த்தியே. (உ)

முகமெலாம்.

முகமெலாங்கணீர்முத்தரும்பிடச்செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்ற னென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதரமாச்சமைந்தோய். (க)

திடமுறவே

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேரின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக்காத்தாள
க், கடனுனக்கென்றெண்ணிநின்னைக்கைகுவித்தோன
னலனோ, வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்
மல்லம், படமுடியாதென்னுவிப்பற்றேபராபரமே. (க)

ஆராமைகண்டிற்குட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதவைத்தபதியேபராபரமே (உ)

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளானரமூக்காற்றோ
டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
பாழாசாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. (ங)

உள்ளத்தினுள்ளையொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
சுள்ளக்கருணையையான்காணுந்தரமர்மோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குண்பார்நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்பராபரமே. (ச)

வாவிக்கமலமலர்வண்டாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குணின்றவுனக்கன்புவைத்தார்க்கஞ்சலென்பா
பூவிற்கும்வான்கடையிற்புல்விற்போர்போலவொன்
றைப், பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே. (ரு)

விண்ணாவெற்பின்விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணுபாச்சிடுமென்காதல்வெள்ளங்கண்டிலேயோ

தண்ணூறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணூறுமின்பப்பதியேபராபரமே.

(சு)

கூடியநின்சீரடியார்கூட்டமென்றோவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சமுகவாட்டமுநீகண்டியேயோ
தேடியநின்சீரருளைத்திக்களைத்துங்கைகருவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே.

(எ)

நெஞ்சத்தினூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாமுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநாணூர்பதியேபராபரமே.

(அ)

புத்திநெறியாகவுணைப்போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறியேண்டாதமுடனேனாகெடுவேன்
சித்திநெறிக்கென்கடவேன்சீரடியார்க்கேவல்செயும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம்பார்நீபராபரமே.

(க)

கண்டறியேன்கேட்டறியேன்காட்டுநிணையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்திசூறிக்குந்தரமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன் சொல்லேனின்னொன்
மையெல்லாம், பண்டறிவாய்நீயேபகராய்பராபரமே.(!)

தன்னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றானுணர்த்து
மன்னைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவினையமடப்பூவையமையெனவே
யென்னைக்கவர்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே()

ஆக்குவை.

ஆக்குவைமாயையாவுநொடிதனிலதனை.மாள்
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புணிதரல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோசச்சிதானந்தவாழ்வே. (க)

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர்கணவரையன்றிவேறோ
ரிற்புறத்தவனாநாடார்யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவரின்னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணனந்தவாழ்வே. ( )

முருந்தினரகையார்பாரமுலைமுகந்தழவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்தனாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணனந்தவாழ்வே. ( )

தீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்
பாதகசிந்தைபெற்றபதகனுன்பாதநீழ [த்த

லாதரவடையவுள்ளன்பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணனந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாநாதிதநண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்தூங்கெருஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியெண்ணைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்
க, போதனைசெய்தனன்றோபூரணனந்தவாழ்வே. (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்கா
சை, பண்ணியென்னநிலையெல்லாம்பாழாக்கியெனை
ப்பாழாக்குந், திண்ணியவினைபைக்கொன்றுசிறியனையு
ய்யக்கொண்டாற், புண்ணியநினக்கேயன்றோபூரண
னந்தவாழ்வே. (௫)

பத்திரீபத்திக்கான்பலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திரீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திரீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திரீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணனந்தவாழ்வே. (6)

தாயினுமினியநின்னைச்சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப்பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தீயிடைமெழுகார்ப்பொந்தேன்றெளிவிலேன்வீணகால
ம், போயினதாற்றுதில்லேன்பூரணனந்தவாழ்வே. (௭)

மலைவளர்காதலி.

படியுண்டுநிதியுண்டுபுத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்

பசுவுண்டுதவிசுண்டுதிட்டாந்தமாகயம
 படொணந்திமிரமணுகாக்
 கதியுண்டுஞானமாங்கதருணிசதுருண்டு
 காயசித்திகளுமுண்டு
 கறையுண்டகண்டர்பாலம்மைநின்றூளிற்
 கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
 னதியுண்டகடலெனச்சமயத்தையுண்டபர
 ஞானவானந்தவொளியே
 நாதாந்தருபமேவேதாந்தமோனமே
 நானெனுமகந்தைதீர்த்தென்
 மதியுண்டமதியானமதிவதனவல்லியே
 மதுசூதனன்றங்கையே
 வரைராஜனுக்கிருகன்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெணுமையே.

(க)

தெட்டிலேவலியமடமாதர்வாய்வெட்டிலே
 சிறநிடையிலேநடையிலே
 சேலொத்தவிழியிலேபாலொத்தமொழியிலே
 சிறுபிறைதுதற்கீற்றிலே
 பொட்டிலேயவர்கட்டுபட்டிலேபுனைகந்த
 பொடியிலேயடியிலேமேற்
 பூரித்தமுலையிலேநிற்கின்றநிலையிலே
 புந்திதனைதுழையவிட்டு
 நெட்டிலேயலையாமலறிவிலேபொறையிலே
 நின்னடியர்கூட்டத்திலே

கடிஉ . மலைவளர்காதலி.

நிலைபெற்றவன்பிலைமலைவற்றமெஞ்ஞான
ஞெயத்திலேயுனிருநாண்
மட்டிலேமனதுசெலநினதருளமுள்வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே.

(உ)

பூதமுதலாகவேநாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்
போதத்தினடுவாகியடியீறுமில்லாத
போதபூரணவெளிக்கு
னேதுமறநிலென்றுபாயமாவைத்துரினை
வெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தா
மின்பவுருவைத்தந்தவன்னையேநின்னையே
யெளியேன்மறந்துய்வனே
வேதமுதலானநல்லாகமத்தன்மையை
விளக்குமுட்கண்ணிலார்க்கு
மிக்கநின்மகிமையைக்கேளாதசெவிடார்க்கும்
வீறுவாதம்புகலும்வாய்
வாதநோயாளர்க்குமெட்டாதமுக்கணுடை
மாமருந்துக்கமிர்தமே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே.

(ங)

மிடியிட்டவாழ்க்கையாலுப்பிட்டகலமெனவு
மெய்யெலாமுள்ளுடைந்து

வீறிட்டசெல்வர்தந்தலைவாயில்வாசமாய்
 வேதனைகளுறவேதனுந்
 துடியிட்டவெவ்வினையேவினான்பாவிநான்
 ரொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்
 துண்டிட்டசாண்கும்பியின்பொருட்டாய்துன்
 ரெண்டர்பணிசெய்வதென்றே
 வடியிட்டசெந்தமிழினருமையிட்டாருரி
 லரிவையோர்பரவைவாயி
 லம்மட்டுமடியிட்டிரடைநடந்தருளடிக
 ளடியீதுமுடியீதென
 வடியிட்டமறைபேசுபச்சிளங்கிள்ளையே
 வளமருவுதேவையரசே
 வவாராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெணுமையே.

(சு)

பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரி
 புரந்தகத்திரியம்பகியெழிற்
 புங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்ரதள
 புஷ்பமிசைவீற்றிருக்கு
 நாரணிமனாதிராயகிசுனாதிர
 நாதார்தசத்தியென்றுன்
 னாமமேயுச்சரித்திடுமடியர்நாமமே
 நானுச்சரிக்கவசமோ
 வாரணிசடைக்கடவுளாரணியெனப்புகழ்
 வகிலாண்டகோடியின்ற

க அ ச

மலைவளர்காதலி.

வன்னையேயின்னையுங்கன்னியென் மறைபேசு
மானந்தருபமயிலே
வாரணியுமிருகொக்கைமாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளமருவுதேவையரசே
வகாராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே.

(நி)

பாகமோபெறவுனைப்பாடவறியேன் மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்
பண்புமோசற்றுமிலையமமோசெய்திடப்
பாவியேன்பாபருப
தேகமோகிடமில்லைஞானமோகனவிலுஞ்
சுந்தியேன்பேரின்பமோ
சேரவென்றாற்கள்ளமனதுமோமெத்தவுஞ்
சுந்திக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோகூரோதமோலோபமோ
முற்றுமாற்சரியமோதான்
முறியிட்டெனைக்கொள்ளுநிதியமோதேடவெனின்
முகவரிவண்டுபோல
மாகமோடவும்வல்லனையாளவல்லையோ
வளமருவுதேவையரசே
வகாராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே.

(சு)

தாளேறுதாசிபோல்வினையேறுமெய்யெனுந்
தொக்கினுட்கிக்கினுஞ்

சுழலேறுகாற்றினிடையழலேறுபஞ்செனச்
 சூறையிட்டறியையெல்லா
 நாளைநாளே தவார்த்திகமெனுங்கூற்றி
 னட்பேறவுள்ளுடைந்து
 நயனங்களற்றதோரூறாறுபோலவே
 நானிலந்தனிலலையவோ
 வேளைறுதந்தியைக்கனத்தியுடன்வென்று
 விராடேறுமாலேசூடி
 விண்ணேறுமேகங்கள்வெற்பேறிமறைவுற
 வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
 வாரேறுகண்ணியேவிடையேறுமெம்பிரான்
 மனதுக்கிசைந்தமயிலே
 வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெணுமையே.

(எ)

பூதமொடுபழகிவளரிந்திரியமம்பேய்கள்
 புந்திமுதலானபேய்கள்
 போராடுகோபாதிராக்கூசப்பேய்களென்
 போதத்தையூழித்து
 வேதனைவளர்த்திடச்சூர்வேதவஞ்சன்
 விதித்தானிவல்லலெல்லாம்
 வீழும்படிக்குணதுமௌனமந்த்ராதிக்ய
 வித்தையைவியந்தருள்வையோ
 நாதவடிவாகியமஹாமந்த்ரரூபியே
 நாதாந்தவெட்டவெளியே.

கடிகூர்

அகிலாண்டநாயகி.

நற்சமயமானபயிர்தழையவருமேகமே
ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம்யாவுக்குமுணர்வரிய
மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே.

(அ)

அகிலாண்டநாயகி.

சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிப்பிராணவாயுவெனு
நிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயாணையென்
வசமடக்கிடினமுமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன்
யோகமென்றறிஞர்புகழவே
யேழையேனுலகினீடுவாழ்வனினி
யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசக்தர
பாக்யமானசுகயோகமும்
பாரகாவியகவித்வநான்மறை
பராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
விருதுகட்டியபொன்னன்மே

பெரியநாயகிவிருத்தம்.

கஅஎ

யண்டகோடிபுகழ்காவைவாழமகி
லாண்டநாயகியெனம்மையே.

(க)

பெரியநாயகிவிருத்தம்.

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்தபடி
கன்மப்புனற்குளுநுங்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
காயத்துளையெயிருத்திச்
சோற்றைச்சுமத்திரீபந்தித்துவைக்கத்
துருத்திக் குண்மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்னபேறுபெற்றேனருட்
டோயநீபாய்ச்சல்செய்து
நாற்றைப்பதித்தெனஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலப்பட்டியு
நமனானதீப்பூடுமணுகாமன்முன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேற்றைப்பகுந்தருளியெனையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரியகபிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகியம்மையே.

(க)

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை

சகமனைத்துமௌனியருடழைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா

யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே. (க)

என்னைநான்கொடுக்கவொருப்பட்டகால

மியாதிருந்தென்னவைபோயென்னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி

யானந்தப்பெருமுகிலேயரசேசொல்லாய். (உ)

சூரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை

யறியாதசிறியேனானதனைமுத்திக்
கனாசேரும்படிக்குனருட்புணையெக்கூட்டுங்

கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக்கருத்துட்கண்டேன். (ஈ)

கண்டேனிகென்னையுமென்றையுநீங்காக்

கருணையுநின்றன்னையுநான்கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத்தள்ளவேண்டாம்

விண்டதுநின்றருட்களிப்பின்வியப்பாலன்றோ. (சு)

ஒவ்வன்றசுத்தவெளியொன்றேநின்றிங்

குயிகாயெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி

சேர்த்தனையேற்குறைவாமோசெகவிலாசம். (ஊ)

செகத்தையெல்லாமனுவளவுஞ்சிதருவண்ணஞ்

சேர்த்தனுவில்வைப்பையனுத்திரனையெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமாண்டமாகச்செய்யும்

வல்லவாநீநினைந்தவாமேயெல்லாம். (கூ)

பெற்றவட்கே.

க அசு

சொல்லாலேவாய் துடிப்பதல்லா நெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சங்கல்லான் முக்கட்
கணியே நெக்குருகிடவுங்காண்பேன் கொல்லோ. (எ)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறுப்பேசுதயறிவாளோபேராணந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாரு
முருதவளோகன்னெஞ்சமுடையராவார். (க)

ஆலாவென்றமுதுதொழுங்கையராதி
யப்பேனயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. (உ)

நீயேயிங்செளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேவின்னுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். (ங)

பாராயோவென்னுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியென்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. (ச)

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்

வைத்தனைத்துக்கொண்டிகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு

தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ. (ரு)

சேராமற்சிறிநினைத்தைப்பிரித்தெந்நாளுந்

திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண

மாராகநானலைந்தேனரசேநீதா

னறிந்திருந்துமாயயிலேனமுந்தவைத்தாய். (சு)

வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை

வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு

சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ

சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம். (எ)

திகையாதோவென்னாநும்பேரானந்தத்

தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி

வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து

வாழ்ந்தேனானிரண்டிகான்மாடுபோலே. (அ)

மாடுமக்கள்சிறிதையார்செம்பொனாடை

வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்

வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்

மிக்ககதிவீடன்றோவிளங்கல்வேண்டும். (க)

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற

வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே

களங்கரகிதப்பொருளெயன்னைநீங்காக்

கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே. (கக)

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
 ஞாதுறுவேஞானமேஞேயமேநல்
 வேதமேவேதமுடிவானமோன
 வித்தேயிங்சென்னையினிவிட்டிடாதே.

(கக)

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனிலொருநால்வர்க்குங்
 கடவுணியுணர்த்துவதுங்கைக்காட்டென்றற்
 சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
 துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந் துணியேயன்றே. (க)

அன்றோவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
 யத்தனையும்வெவ்வேரூயரற்றநேரோ
 நின்றூயேநினைப்பெறுமாறெவ்வாறுங்கே
 நின்னருள்கொண்டறிவதல்லா நெறிவேறுண்டோ.

நெறிபார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறே
 நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
 குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேறே
 கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய். (ங)

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கிக்
 குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
 மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
 வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. (ச)

நன்றெனவுந் தீதெனவுமெனக்கங்குண்டோ
 நாளுகிரீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே
 யின்றெனக்குவெளியாளுலெல்லாம்வல்ல
 விதைவாரின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். (ரு)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
 வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
 பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
 பரமேசின்னானந்தப்பார்வையெங்கே. (சு)

எங்கேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
 னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
 மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
 வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன். (எ)

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்குன்
 பொருந்துநாளாத்தனையும்போக்கினென்ன
 ஞானநாயகனெனின்மொனஞான
 நாட்டமுந்துவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ, (அ)

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
 நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கண்
 வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றோ
 வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமநீதி. (க)

நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
 நித்தியராமவர்களுங்கேநெறிதப்பாத
 சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களுங்கே
 தற்பரநீபின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால். (க௦)

ஆனாலும்யானெனதிங்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யான்போவனல்லானமோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளோராதேன். (கக)

பொருளேகின்றபூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ.

உண்டோநீபடைத்தவயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதிபுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவரார்காட்டாய்தேவே. (கங)

தேவொல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழித்தித்திப்பாக
மூவர்கொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான். (கச)

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின்முளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. (கரு)

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனாற்சட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெளதல்லல்வினைமுடிவதென்றோ. (ககூ)

என்றுநீயன்றுளம்யாமென்பதென்னை

விதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே

பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெமைப்படைக்கும்

பொற்புடையாயெண்ணினதுபொருந்திடாதே. (௧௭)

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று

புகன்றபடிமெய்யென்றேபோதருபத்

திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றே

வெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம். (௧௮)

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்

காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்

கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக் [லாய்

குறைவறநின் னருள்கொடுத்தாற் குறைவோசொல்

சொல்லாயதகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற

சொருபானந்தச்சுடரோதொண்டனைனைக்

கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே

கரணமுடனூறுவுகலக்கமாட்டேன். (௨௦)

கலங்காதநெஞ்சுடையநூனதீரர்

கடவுளுனைக்காணவேகாயமாத்

புலங்காணர்நானொருவன்நூனம்பேசி

பொய்க்குமிகாத்தென்னபுதுமைகண்டாய். (௨௧)

கண்டிலையாயான்படும்பாடெல்லாமூன்று

கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசுந்துள்ளன்பார்

தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்

சுத்தபரிபூரணமாஞ்சொகிநாதா. (௨௨)

சோதியாயிருப்பிழம்பைச் சூறையாடுந்
 துவெளியேயெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்தெந்நாளு
 வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்ற [ம்
 வாழ்வேயிங்குணைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன். (உ௩)

மயக்குறுமென்மனமணுகாப்பாதைகாட்டி
 வல்வினையைப்பறித்தனையேவாழ்வேநானென்
 செயக்கடவேன் செயலெல்லாநினதேயென்று
 செங்கைசுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை. (உ௪)

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
 விளங்குபரம்பொருளின்வினையாட்டல்லான்
 மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
 வாரிதியினத்திரள்போல்வயங்கிற்றம்மா. (உ௫)

அம்மாலீத்திசயந்தானன்றோவன்றோ
 வகண்டநிலைபாக்கியென்னையறிவாம்வண்ணஞ்
 சும்மாவேயிருச்சவைத்தாயையாவாங்கே
 சுகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வானென்னே. (உ௬)

என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
 கெனக்கெனவோர்செயலிலையேயெழையென்பான்
 முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து
 மூளும்வினையெனவுமவரமுறையெனெந்தாய். (உ௭)

தாயானதண்ணருளைநிரம்பவைத்துத்
 தமிழேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
 போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
 பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். (உ௮)

புகலரியநின்வினையாட்டென்னேயெந்தாய்

புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகல்வினைக்குமலமாயைகன்மத்தூடே

யிடருறவுஞ்செய்தனைபேயிரக்கமீதோ. (உக)

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார

மில்லேனானல்லோர்களைட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ. (ஊ௦)

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே. (க)

கண்ணுரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணுமலருள்
விண்ணுடிருந்தவின்பவெற்பேபராபரமே. (உ)

சிந்தித்தவெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையேபராபரமே. (ஈ)

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே. (ச)

ஆரறிவாரென்னவனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே. (ரு)

உடையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
கடையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (சு)

எத்திக்குந்தானாகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே. (௭)

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே. (௮)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரோ
சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. (௯)

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்தவியப்பேபராபரமே. (௧௦)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
ருக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (௧௧)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே. (௧௨)

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவென
க், கானந்தந்தந்தவரசேபராபரமே. (௧௩)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (௧௪)

வானமெல்லாங்கொண்டமௌனமணிப் பொட்டகத்து
க், கானபணியானவணியேபராபரமே. (௧௫)

ஒடுமிருநிதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க
ணும்பொருளானநட்பேபராபரமே. (௧௬)

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ்செயலுநீயெனவா
முத்தமர்கட்கானவுறவேபராபரமே. (௧௭)

போதார்தப்புண்ணியர்கள் போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதார்தவீட்டில்விளக்கேபராபரமே. (கஅ)

முத்தார்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தார்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே. (கக)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (உ௦)

என்புருநெஞ்சுபிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன்பராபரமே. (உ௧)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. (உ௨)

மாறாவனுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேருதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. (உ௩)

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன்பராபரமே. (உ௪)

அப்பாவென்னெய்ப்பில்வைப்பேயாற்றுகிலேன்போ
ற்றியென்று, செப்புவதல்லால்வேறென்செய்வேன்ப
ராபரமே. (உ௫)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றுமின்பந்தந்திலேயேயையாபராபரமே. (உ௬)

சொல்லாலடங்காச்சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றாகமறுமோபராபரமே. (உ௭)

பாராயேவெண்ணைமுசும்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (உ௮)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளோயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (௨௧)

ஓகோவுணைப்பிரிந்தாருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுக்கோபகராய்பராபரமே. (௩௦)

கூர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்தன்னருளைப்
பார்த்தவனெண்ணைமுகம்பாராய்பராபரமே. (௩௧)

கடலமுதேதேனெயன்கண்ணைகவலைப்
படமுடியாதெண்ணைமுகம்பார்நீபராபரமே. (௩௨)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத்தவிப்பேன்பராபரமே. (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கன்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்பராபரமே. (௩௪)

எண்ணாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழை
நெஞ்சம், புண்ணாகச்செய்ததினிப்போதும்பராபரமே.

ஆழித்தூரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்னபாவம்பராபரமே. (௩௬)

சுற்றவறிவாலுனைநான்கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சேகொதிக்கும்பராபரமே. (௩௭)

ஐயோவுணைக்காண்பாணைசொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப்புக்லாய்பராபரமே. (௩௮)

துன்பக்கண்ணீரிற்றுனைந்தேற்குன்னானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே. (௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளேவைத்தழுக்காறுயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோநெறிதான்பராபரமே. (ச0)

பாசம்போய்நின்றவர்போற்பாராட்டியானாலு
மோசம்போனேனான்முறையோபராபரமே. (சக)

நன்றறியேன்றீதறியேனானென்றுநின்றவனா
னொன்றறியேனானையென்னேபராபரமே. (சஉ)

இன்றுபுதிதன்றேயெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோவுரையாப்பராபரமே. (சங)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத்தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுரீயறிந்ததன்றோபராபரமே. (சச)

இந்தநாட்சற்றுமிரங்கிலேயேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே. (சரு)

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (சசு)

எள்ளளவுநின்னைவிடவில்லாவெனையக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்பராபரமே. (சஎ)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்பராபரமே. (சஅ)

சொன்னத்தைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லறவென்
சொல்லிதுதிக், கென்னத்தைச்சொல்வே நெளியேன்
பராபரமே. (சக)

சொல்லும்பொருளும்ற்றுச்சம்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக்காசைபராபரமே. (ரு0)

நேசநிருவிகற்பரிட்டையலலாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோரீயறியாதன்றேபராபரமே. (௫௧)

துச்சனெனவேண்டாமித்தொல்லுலகில்லக்கண்டா
லச்சமிகவுடையேனையாபராபரமே. (௫௨)

கண்ணாவானுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணாவார்ந்தபைமதியேன்பராபரமே. (௫௩)

கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சைபராபரமே. (௫௪)

எத்தாற்பிழைப்பேனாவெந்தையேரின்னருட்கே
பித்தானென்மெத்தவுநான்பேதைபராபரமே. (௫௫)

வாயினுற்பேசாமெளனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனன்றளர்ந்தேன்பராபரமே. (௫௬)

அன்னையிலாச்சேய்போலலக்கணுற்றேன்கண்ணா
வென்னகத்திற்குய்போலிருக்கும்பராபரமே. (௫௭)

உற்றுநினைக்கிறுயரமுள்ளுள்ளேசெந்தியாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப் போதிப்பாற்சொற்கே
கைவிடவும்கண்டாமென்கண்ணேபராபரமே. [௫௯]

எண்ணமறிந்தேயினைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௦)

நாட்டாதேயென்னைபொன்றிநூட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாரீகண்டாய்பராபரமே. (௬௧)

உண்ணைநினைத்துன்னிதைவினுள்ளேயுலாவுமென்னை
யண்ணைவயிற்றின்னமடைக்கர்தேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்றெண்ணும்பழக்கமேமாறு
வரமெனக்குத்தத்தருளென்வாழ்வெபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்துநின்னைமறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னதருள்செய்யாய்பராபரமே. (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்பேர்லெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்யாய்பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையன்பான் வேறுகபடொன்ற
றியேன், சிட்டருடன்சேரனந்ததெண்டன்பராபரமே.

இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுத்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௬)

மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனின் றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்பராபரமே. (௬௭)

எப்பொருளுரீயெனவேயெண்ணினானேருன்றாத
வைப்பையழியாநிலையாவையாய்பராபரமே. (௬௮)

சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௬9)

முன்னொடுபின்பக்கமுடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்னொடுநாநிற்பதென்றோசாற்றாய்பராபரமே. (௭௦)

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்தமொளனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணரிட்டையருளாய்பராபரமே. (௭௧)

வித்தன்றியாதும்வினைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
நாங்காததூக்கமதுநூக்கும்பராபரமே. (௭௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்தசின்மயமானின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பரிலைவாய்க்கும்பராபரமே. (௭௫)

சொல்லாடாஹுமகாப்போற்சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தியாமோபராபரமே. (௭௬)

பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுனைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே. (௭௭)

கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோர்பூ
ரணமாந், தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றார்பரா
பரமே. (௭௮)

காட்டவருளிருக்கக்காணாகிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனன்றோபராபரமே. (௭௯)

எத்தன்மைக்குற்றமிபற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே. (௮௦)

எத்தனையோதேர்ந்தாஹுமென்னுலேயின்பமுண்டோ
சித்தருவேயின்பச்சிவமேபராபரமே. (௮௧)

மண்ணெடுவின்சாட்டிமறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணெடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௮௨)

பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே. (௮௩)

எங்கெங்ஃபார்த்தாலுமெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீயன்றோபராபரமே. (அ௪)

அனைத்துமாய்நின்றாயேயான்வேறோரின்னை
நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (அ௫)

நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்ற
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. (அ௬)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந்தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கேயியங்கும்பராபரமே. (அ௭)

கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. (அ௮)

பற்றுப்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான்பேரூம்பராபரமே. (அ௯)

யோகியர்க்கேஞானமொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே. (௧0)

அல்லும்பசுலும்றிவாகிரின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே. (௧௧)

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (௧௨)

அந்தக்கரணமடங்கத்தறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுந்நெந்தாய்பராபரமே. (௧௩)

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (1)

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதானுண்டோபராபரமே. (௧௫)

தன்னையறிந்தருளேதாரகமாரிப்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (௧௬)

கற்றகலையானிலைதான்கானுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியாமன்றோபராபரமே. (௧௭)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக்காண்பதுண்டோநின்னருளா
ம், விண்மூடினெல்லாம்வெளியாம்பராபரமே. (௧௮)

நேரோநினதருளென்னெஞ்சைக்கவரினோன்றும்
பாரோன்சுகழும்படைப்பேன்பராபரமே. (௧௯)

வான்காணவேண்டின்மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய்ந்தடம்பாராபரமே. (௨௦)

வாதனைவிட்டுன்னருளின்மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீசாற்றாய்பராபரமே. (௨௧)

பாரகமும்விண்ணகமும்பற்றுகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோசாற்றாய்பராபரமே. (௨௨)

விளக்குந்தகளியையும்வேறென்றோநின்னைத்
துளக்கமறச்சீவனென்றுசொல்வார்பராபரமே. (௨௩)

பாராதுநீயாப்பகர்ந்தாலகமென்வு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (௨௪)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோவிளம்பாய்பராபரமே. (௨௫)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியழியுஞ்சகத்
தைத், தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே. (௧௦௬)

மாயாசகமிலையேன்மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்துறிற்பேன்பராபரமே. (௧௦௭)

வானுதிநீயெனவேவைத்தமறையென்னையுந்
தானாகச்சொல்லாதோசாற்றாய்பராபரமே. (௧௦௮)

வெள்ளக்கருணைமதவேழமர்நின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே. (௧௦௯)

வண்டாய்த்துவண்டுமௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவிற்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே. (1)

மாயைமுதலாம்வினைநீமன்னுயிரீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீயுன்றோபராபரமே. (௧௧௧)

என்னறிவுமயானுமெனதென்பதுவுமாமிவைக
ணின்னவையேயன்றோநிசுழ்த்தாய்பராபரமே. (௧௧௨)

பாரதியாதண்டப் பரப்பறிபாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோவறிவேன்பராபரமே. (௧௧௩)

அண்டமனைத்திலுமாயப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்துகொள்வார்பராபரமே. (1)

ஒப்புயர்வொன்றின்றியொலிபுகாமோனவட்டத்
கப்பலுக்காரம்பொருணிகண்டாப்பராபரமே. (1)

என்போலெளியவருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவருமுண்டோபராபரமே. (௧௧௬)

பார்க்கினண்டபிண்டப்பரப்பணைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயல்லைபையையாபராபரமே. (கக௭)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதன்னையென்றுபராபரமே. (கக௮)

செப்புலதெல்லாஞ்செபநான்சிற்திப்பதெல்லாரின்
ஞெப்பிறியானமெனவோர்ந்தேன்பராபரமே. (கக௯)

ஆரிருந்தென்னுர்போயென்னுரமுதாரின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே. (க௨௦)

வஞ்சநமன்வாதுனைக்கும்வன்பிறவிவேதுனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. (க௨௧)

எந்தப்படியுன்னிதபமிருந்ததெதமக்
கந்தப்படிவருவதன்றோபராபரமே. (க௨௨)

எந்தெந்தநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிற்தைகுடிக்கொண்டவருட்டேவேபராபரமே. (க௨௩)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக்கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்துநிறைவேபராபரமே. (க௨௪)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார்பாவொன்னையான்கொடு
த்துப், பின்னையுன்றொப்பெற்றநலம்பேசேன்பராபரமே.

வாய்பேசாஆமையெனவைக்கவென்றோர்மௌனத்
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்பராபரமே. (க௨௫)

தன்னைத்தந்தென்னைத்தடுத்தாண்டநின்சுருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்பராபரமே. ( )

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கின்னபர்க்கென்னபயங்காண்பராபரமே. (க௨௮)

சுட்டியுணராமற்றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையானோவியப்பேன்பராபரமே. (க௨௯)

சூதொன்றுமின்றியென்னைச்சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோவிற்பம்பராபரமே. (க௩௦)

வாயெரன்றும்பேசாமெளனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோவிற்பம்பராபரமே. (க௩௧)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவுரையாய்பராபரமே. (க௩௨)

எண்டிசைகீழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௧)

பித்தனையேதும்மறியாப்பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதான்.றெண்டனிடுவேன்பராபரமே. (க௩௪)

தாயர்கார்ப்பத்தூடனமுந்தண்ணீருந்தந்தருளு
ரேயவுனையாரோநினையார்பராபரமே. (க௩௫)

விரிந்தமனமொடுங்கும்வேனையினாகப்
பரந்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே. (க௩௬)

சின்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவிற்பமாழை
யை, வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (க௩௭)

தந்தேனையோர்வசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனையென்றனைநீவாழிபராபரமே. (க௩௮)

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோரின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (௧௩௧)

என்றுங்கருணைபெற்றவிற்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்செல்லும்பராபரமே. ( )

ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே. (௧௪௧)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப்புட்கலமாப்பெற்றவர்க
ட, கெங்கெழுந்தென்ஞாயிறியம்பாய்பராபரமே. ( )

பாலொடுபேயர்பித்தர்பான்மைபெனநிற்பதுவே
சீலமிசூனியர்தஞ்செய்கைபராபரமே. (௧௪௩)

உண்டுதித்துப்பூண்டிங்குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்வினையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே. (௧௪௪)

கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
பெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே. (௧௪௫)

காயநிலையல்லவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றாதொடர்வார்பராபரமே. (௧௪௬)

அப்புமுப்பும்போன்றவயிக்யபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வாயுண்டோபராபரமே. ( )

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநான்பராபரமே. (௧௪௮)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவென்றுசெய்வேன்பராபரமே. ( )

விண்ணுக்கும்விண்ணுகிமேவுமுனக்கியான் பூசை
பண்ணிநிற்ருமாறுபகராய்பராபரமே. (கரு0)

நெஞ்சுகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. (கரு1)

கெட்டவழியாணவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருளைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே. (கரு2)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிந்றேகம்விழுமோபராபரமே. (கரு3)

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப்பாவித்துப் பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளங்கும்பராபரமே. (கரு4)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே. (கரு5)

மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே. (கரு6)

விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோபராபரமே. (கரு7)

தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வார்கிவ
ஞானந்தனையணையநல்லோர்பராபரமே. (கரு8)

சொன்னத்தைச்சொல்லித்துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே. (கரு9)

இன்றோவிருவினைவந்தேறியனானென்றோ
வன்றேவினைந்ததன்றோவாற்றேன்பராபரமே. (கரு10)

எண்ணமுந்தானின்னைவிட வில்லையென்றால்யான்மு
ன்மே, பண்ணவினையேதுப்கராய்பராபரமே. (ககக)

என்னையின்னதென்றறியாவேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னைவினைகூடன்முறையோபராபரமே. (ககஉ)

அறியாநான்செய்வினையையாரீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூறாய்பராபரமே. (ககங)

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (ககச)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (ககரு)

முக்குணத்தாலெல்லாமுனைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரொந்தாய்பராபரமே. (ககௌ)

ஆற்றப்படாதுதுன்பமையவென்னுலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென்செய்வேன்பராபரமே. (ககஎ)

பூராயமாய்மனதைப்போக்கவறியாமலையோ
யாராயலைந்தேனரசேபராபரமே. (ககஅ)

சினமிறக்கக்கற்றலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே. (ககக)

வானுக்குவந்தெதிர்த்தமல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே. (கக௦)

சூதாடுவார்போற்றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே. (ககக)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றபேய்க்குரங்
காய்க், கள்ளமனந்துள்ளுவதென்கண்டாய்பராபரமே.

வந்ததையும் பொனதையும் வைத்துவைத்துப்பார்த்தி
ருந்தாற், சிந்தையிசமகிதஞ்சேரும்பராபரமே. (க௭௩)

ஏறுமயிர்ப்பாலமுணர்விர்தவிடயங்கணெருப்
பாறெனவுந்ருவறிந்தேன்பராபரமே. (க௭௪)

பொறிவழியேயேழைபொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதியாமோபராபரமே. (க௭௫)

பாசசாலங்களெல்லாம்பற்றுவிடஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள்விளம்பாய்பராபரமே. (க௭௬)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிருஞ்செப்பாய்பராபரமே. (க௭௭)

பொய்யெல்லாமொன்றாப்பொருத்திவைத்தபொய்யு
டலை, மெய்யென்றான்மெய்யாய்விடுமோபராபரமே. ( )

மின்னனையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கெநறியோபராபரமே. (க௭௮)

நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபேர்ன்றவுடற்
கித்தனைதான்னுன்பமுண்டோவென்னேபராபரமே. ( )

தேகமிறுமென்றுசுடர்தேம்புவதென்னித்தினாயி
னாகமறிந்தாற்பயந்தானுண்டோபராபரமே. (க௭௯)

ஏதைச்சுமையாவெறிப்பாரொடுத்தவுடற்
சேதமுநின்யாதுபின்னேசெல்லும்பராபரமே. (௧௮௨)

தோற்பாவைநாலாட்சமையாகுஞ்சீவனென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (கஅ௩)

ஞாலத்தைமெய்யெனவேநம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகண்டேன்பராபரமே. ()

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின்விடுங்காண்பராபரமே, (கஅ௪)

நூலேணிவிண்ணேறநூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற்போதம்பராபரமே. (கஅ௫)

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம்பராபரமே. (கஅ௬)

வாசகஞானத்தால்வருமோசகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. (கஅ௭)

கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோலநின்னருளி
னூட்டமின்றிவாய்பேசுனன்றோபராபரமே. (கஅ௮)

வெளியாயருளில்விருமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே. (க௧௦)

காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார்நல்லோர்பராபரமே. (க௧௧)

கொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரோநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோவறியேன்பராபரமே. (க௧௨)

இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே. (க௧௩)

ஏதுவந்துமேதொழிந்துமென்னதியானென்றார்கள்
போதநிலைகண்டபுலத்தோர்பராபரமே. (ககச)

ஆயிரஞ்சொன்னுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே. (ககரு)

மாயமயக்கொழிந்தார்மற்றென்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையின்பார்பராபரமே. (ககசு)

நித்தியாயிற்செத்தபிண்ணேருமுடங்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்லதுற்றோர்பராபரமே. (ககௌ)

எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே. (ககஅ)

மந்தவறிவாகியின்பம்வாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென்செய்வேன்பராபரமே. ( )

தேடினேன்றிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன்சிந்தை
நைந்து, வாடினேனென்மயக்கமாற்றாய்பராபரமே. ( )

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொளல்வேண்டுமரசேபராபரமே. (உ௦க)

காலர்பயந்திரவிற்பக்காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலையளர்த்தனையேவாழிபராபரமே. (உ௦உ)

நிர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரோன் பராபரமே.

நீர்க்குமிழிபோலெண்ணிவைவெளியாய்க்கையைப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பார்வைப்பராபரமே. (உ௦ச)

ஆடியோய்பம்பரம்போலாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றென்னசெய்வேன்பராபரமே. (1)

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்வேறென்றூர்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனலமேபராபரமே. (௨௦௬)

ஆனந்தமானநின்னையன்றியொன்றையுன்றாத
மோனந்தமியேற்குமுத்திபராபரமே. (௨௦௭)

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னேன்பராபரமே. (1)

முத்தியிலுந்தேகமிசைமூவிதமாஞ்சித்திபெற்றே
ொத்தனைபேரென்றுரைப்பதெந்தாய்பராபரமே. (௨௦௯)

நீயன்றிநானூர்நினைவாரொன்னெஞ்சுகமார்
தாயன்றிச்சூலமுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (௨௧௦)

அங்கமேநின்வடிவமானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனென்றதென்னேபராபரமே. (௨௧௧)

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்டுகூழித்
தார்த்திமுத்தாற், கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணும்பரா
பரமே. (௨௧௨)

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோமென்றவர்க்குஞ்சம்மதஞ்
சொல், வக்கணையாலின்பம்வருமோபராபரமே. (1)

கல்லெறியப்பாசிகலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்துதோன்றும்பராபரமே. (1)

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமைநிந்தித்தபேயறிஞ்
ொன்னகதிபெறுவாரொந்தாய்பராபரமே. (௨௧௫)

என்னதியானென்னலற்றோரொங்கிருந்து பார்க்கினுநின்
சன்னிதியாரீபெரியசாமிபராபரமே. (உகசு)

சோற்றுத்துருத்திச்சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைத்தேன்கண்டாய்பராபரமே. (உகஎ)

உள்ளபடியொன்றையுரைக்கினவர்க்குள்ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க்களிப்பேன்பராபரமே. (உகஅ)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்றாமே.
ரொழித்ததொன்றையான்வேண்டிச் சொல்லேன்பராப

உள்ளமறியாதொருவரொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த்துடிப்பேன்பராபரமே. (உஉ௦)

எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (உஉ௧)

முன்னாண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவர்தவமீட்டிதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக்கிச்சைபராபரமே. (உஉ௨)

கன்மமென்பதெல்லாங்கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர்தன்மைபராபரமே. (உஉ௩)

கண்டியிலாதென்னறிவின் கண்ணாடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிரீவாழிபராபரமே. (உஉ௪)

நானானதன்மையென்றுநாடாமனாடவின்ப
வானாகிநின்றனைரீவாழிபராபரமே. (உஉ௫)

அகத்துடனுவனுவாயண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகிநின்றனைரீவாழிபராபரமே. (உஉ௬)

காரகமாங்கர்ப்பவஹைக்கண்ணாடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீவாழிபராபரமே. (உஉஎ)

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார்பூமியைப்போராடி
யிரதோருந்தம்மதென்பாரொன்னேபராபரமே. (உஉஅ)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண்மோனகுருவாழிய
ருள்,வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர்வாழிபராபரமே.

சொல்லும்பொருளுந்தொடராவருணிஹைந்
செல்லும்படிக்கருணீசெய்தாய்பராபரமே. (உ௩௦)

இற்றைவரைக்குள்ளாகவெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர்பேசாய்பராபரமே. (உ௩௧)

நாடுநகருநிசானாட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெந்தாய்பராபரமே. (உ௩௨)

தேடுந்திரவியமுஞ்சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமூங்
கூடவருந்துணையோகூறும்பராபரமே. (உ௩௩)

தேடாததேட்டினரோசெங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமனிலையில்வாழ்வார்பராபரமே. (உ௩௪)

நீராய்க்கசிந்துருகிரெட்டுயிர்த்தநின்றேனைப்
பராததென்னோபகராய்பராபரமே. (உ௩௫)

உள்ளபொருளாவியுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென்குறைதீர்பராபரமே. (உ௩௬)

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகில்லெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (உ௩௭)

தாராவருளையெல்லாந்தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே. (உகஅ)

ஆசையுன்மீதல்லாலருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப்பாங்காற்பராபரமே (உகக)

ஆதியந்தநீகுருவாயாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோபுகலாய்பராபரமே. (உக௦)

தானாகவந்துதடித்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்பவானேபராபரமே. (உக௧)

பற்றற்றிருக்குநெறிபற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைக்குமனஞ்சொன்னேன்பராபரமே. (உக௨)

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றூர்க்கன்றோசுகங்காண்பராபரமே. (உக௩)

சத்தாகிரினீரோர்சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென்வாழ்வேபராபரமே. (உக௪)

சித்தநிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல்வயங்கும்பராபரமே. (உக௫)

ஆதிகாலத்திலெனையாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினென்கேநான்போவேன்பராபரமே. ( )

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோர்நாளுதிக்கும்பொன்மல
ரோ, தேவையுனக்கின்னதென்றுசெப்பாய்பராபரமே.
கன்னறும்பாகாய்க்கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
மின்னமுதாயென்னுளிருந்தாய்பராபரமே. (உகஅ)

சிற்பரமேதற்பரமேதெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே. (உசக)

அறிவிப்பானீயென்றூலம்புலன்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரோகிகழ்த்தாய்பராபரமே. (உரு௦)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (உரு௧)

ஐவரொடுங்குடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (உரு௨)

அருளாகிரின்றசுகமாகாமலையோ
விருளாகிரிந்தகவியல்போபராபரமே. (உரு௩)

அன்பொல்லாமின்பமருந்திடவும்யானொருவன்
றுன்புறுதனன்றோநீசொல்லாய்பராபரமே. (உரு௪)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன்கித்தம்பராபரமே. (உரு௫)

நானொனைக்குளறுநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே. (உரு௬)

இக்காயம்பொய்யன்றோரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே. (உரு௭)

தானாதல்பூரணமேசாருமிடமுண்டியிரும்
வானாதிமுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே. (உரு௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (உரு௯)

நாட்பட்டலைந்தநதிக்கமெலாந்தீரவுனக்
காட்பட்டிந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (௨௬0)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம்பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாயாபராபரமே. (௨௬௧)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்னுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானீகாக்கல்வேண்டிமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுதலென்னேபராபரமே. (௨௬௩)

மாறாததுன்பமெல்லாம்வந்துரைத்தானின்செவியி
லேறாதவாறேதியம்பாப்பராபரமே. (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும்வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்குமாற்றேன்பராபரமே. (௨௬௫)

கன்னங்கரியநிறக்காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (௨௬௬)

சித்திரெறிகேட்டல்செகமயக்கஞ்சன்மமற
முத்திரெறிகேட்டன்முறைகாண்பராபரமே. (௨௬௭)

சிந்தைசுதையச்சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந்தெய்தும்பராபரமே. (௨௬௮)

கூர்த்தவறிவாலறியக்கூடாதெனக்குரவன்
தேர்த்தபடிதானேதிரிந்தேன்பராபரமே. (௨௬௯)

பத்தரருந்தும்பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. (௨௭0)

தீர்த்தினூற்றுறவுசேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல்பண்போபராபரமே. (௨௪௧)

இந்தவெளியினையுண்டேப்பமிடப்பேரறிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபரமே. ( )

உணர்த்துமுனைநாடாதுணர்ந்தவையேநாடி
யிணக்குறுமென்னேழமைதானென்னேபராபரமே. ( )

உண்டிபோலின்றமுலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டிரான்பெற்றபலன்கூறும்பராபரமே. (௨௪௨)

உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
களளமனம்போனவழிகாணேன்பராபரமே. (௨௪௩)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றோன்றிற்பராபரமே. (௨௪௪)

எண்ணில்பலகோடியுயிொத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலந்தவருட்கண்ணேபராபரமே. (௨௪௫)

எனக்கினியாருன்போலுமில்லையென்றல்யானு
முனக்கினியானாகாவுளவேன்பராபரமே. (௨௪௬)

அண்டபிண்டங்காணேனகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவெண்ணீகலந்தகாலம்பராபரமே. (௨௪௭)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௪௮)

அன்றந்தநால்வருக்குமற்புதமாரீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபரமே. ( )

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியனென்றும்முனையே, செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (1)

சட்டுங்கனமுமந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோவிளம்பாய்பராபரமே. (உஅ௩)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோரின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅ௪)

கற்றாலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (உஅ௫)

கண்டவடிவெல்லாங்கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாரின்னருளேயன்றோபராபரமே. (உஅ௬)

தன்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றானுன்பாவி
நின்செயலாய்நில்லாநினைவேன்பராபரமே. (உஅ௭)

கொலைகளவுகட்காமங்கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்காரின்னருடான்வாய்க்கும்பராபரமே. (1)

தன்னையறியாதுசகந்தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே. (உஅ௮)

ஒன்றிரண்டென்றுன்னுவுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னையையிறையேபராபரமே. (உ௨௦)

கருதுமடியார்களுளங்காணவெளியாகுந்
துரியிறைவானசுகமேபராபரமே. (உ௨௧)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கனைத்
துங், கைகுவித்துநிற்பதெந்தக்காலம்பராபரமே, (1)

அத்துவிதமானவயிக்யவனுபவமே

சுத்தநிலையந்நிலையார்சொல்வார்பராபரமே. (௨௧௩)

வைத்தசுவரலம்பின்மண்போமோமாயையினோர்க்

கெத்தனைபோதித்துமென்னுமெந்தாய்பராபரமே. ( )

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்

காட்டத்தகாதோவென்கண்ணேபராபரமே. (௨௧௪)

சொல்லிற்பதர்களைந்துசொன்முடிவுகாணாதார்

நெல்லிற்பதர்போலநிற்பார்பராபரமே. (௨௧௫)

அழுக்காற்றானெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க

ளிழுக்காற்றாலின்பலமெய்தார்பராபரமே. (௨௧௬)

தேகாதிபொய்யெனவேதேர்ந்தவுபசார்தருக்கு

மோகாதியுண்டோமொழியாய்பராபரமே. (௨௧௭)

சாதனைபெல்லாமவிழத்தற்போதங்காட்டாதோர்

போதனைநீநல்குவதெப்போதோபராபரமே. (௨௧௮)

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளம்படைத்தவெனக்

கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே. (௩௦௦)

சிற்திக்குந்தோறுமென்னுட்சிற்சுகமாயூற்றுறிப்

புந்திக்குணின்றவருட்பொற்பேபராபரமே. (௩௦௧)

என்றுமடைந்தோர்கட்கிரங்கார்குறிப்பனைத்தங்

கன்றையுதைகாலிகதைகாண்பராபரமே. (௩௦௨)

குற்றங்குறையக்குணமேலிடவருளை

யுற்றவயோவிக் குறவாம்பராபரமே. (௩௦௩)

ஒருராயால்வாய்க்குமுண்மைக் கோரனந்த நூல்கோடி
ப், பேருராயாற்பேசிலென்னபேரம்பராபரமே. (௧)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே. (௩௦௩)

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும்பேராணவத்தை
யடித்துத்தூர்த்தவல்லாரர்காண்பராபரமே. (௩௦௪)

நேசத்தானின்னைநினைக்குநினைவுடையார்
ஆசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே. (௩௦௫)

கள்ளாதுகட்டுணவுங்காரியமோநானொருசொல்
கொள்ளாததோஷமன்றோகூறாய்பராபரமே. (௩௦௬)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே. (௩௦௭)

நீட்சிசூறுகலில்லாநித்யசுகாரம்பசக
சாக்ஷியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே. (௩௦௮)

வானாதிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ
நானாகிறிற்பதெந்தநாளோபராபரமே. (௩௦௯)

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாலென்னவுன்னும்
நாட்டத்தினூரெவந்தநட்பேபராபரமே. (௩௧௦)

நித்திரையாய்த்தானேநினைவயர்ந்தானித்தநித்தம்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள்செய்கைபராபரமே. (௧)

இன்பரிட்டையெய்தாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனம்
துன்புறுதல்வன்பிறவித்துக்கம்பராபரமே. (௩௧௧)

பொய்யகலமெய்யானபோதநிலைகண்டோர்க்கோ
நாயமிலையையமிலையாபராபரமே. (௩௧௫)

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தவைக்கத்தகாதோபராபரமே. (௩௧௬)

விண்கருணைபூத்ததென்னமேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்றவருடாய்நீபராபரமே. (௩௧௭)

தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்ற
னின்மயமாயெல்லாநிகழும்பராபரமே. (௩௧௮)

ஏங்கியிடைபுரெஞ்சுவேழையநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற்பாரம்பராபரமே. ( )

ஆண்டநின்னைநீங்காவிடைமையாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம்புகலாய்பராபரமே. (௩௨௦)

எங்கணுநீயென்றாலிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே. (௩௨௧)

கற்குமதுவுண்டுகளித்ததல்லானின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே. (௩௨௨)

அண்டபகிரண்டமறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே. (௩௨௩)

கலக்கமுற்றெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
தூலக்குபவனியலைபோசொல்லாய்பராபரமே. (௩௨௪)

சிந்தையுமென்போலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலாவாழ்வேன்பராபரமே. (௩௨௫)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (௩௨௬)

தானந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளையாபராபரமே. (௩௨௭)

அல்லெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொருபரமே.
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென் சொல்வேன்பரா
சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுண்ணைத்
தந்தவுனக்கெண்ணையுநான்றந்தேன்பராபரமே. (௩௨௮)

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௨௯)

மால்வைத்தசிந்தைமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௦)

மண்ணுனமாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணுரவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௧)

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே (௩௩௨)

உள்ளதுணராவுணர்விலிமாபாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாய்பராபரமே. ( )

எல்லாரினதுசெயலென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
அல்லாலெனக்குளதோவையாபராபரமே. (௩௩௩)

பந்தமயக்கிருக்கப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே. (௩௩௪)

தாட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோயா
தினுக்கு, மாட்சியுனதருளையன்றோபராபரமே. ( )

எட்டுத்திசையுமொன்றாயின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம்வேறோபராபரமே. (௩௩௮)

பிறியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே. (௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே. (௩௪௦)

கற்பனையாப்பாடுகின்றேன் கண்ணீருங்கம்பலையும்
சொற்பனத்துங்காணெனன்சொல்வேன்பராபரமே.

வன்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாறூழ்பேர்
அன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே. ( )

ஏதுந்தெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற்பொறுதோபராபரமே. (௩௪௩)

ஓராமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே. (௩௪௪)

மோனந்தருளுனமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. (௩௪௫)

வாடுமுகங்கண்டென்னைவாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணைநிறைவேபராபரமே. (௩௪௬)

புந்தியினுனின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போரின் நியான்ம்பராபரமே. (௩௪௭)

உனக்குவஹமயாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே. (௩௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்தளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே. (௩௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்டவாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானார்க்கின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௩௫௦)

பாவமென்றாலேதும்பயமின்றிச்செய்யவந்தச்
சேவனுக்கார்போதந்தெரித்தார்பராபரமே. (௩௫௧)

இன்பபிருவிகற்பமின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே. ( )

கற்குநிலைகற்றாற்கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவேநீதம்பராபரமே. (௩௫௩)

காச்சச்சுடர்விடும்பொற்கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சுற்றவோபிறவார்பராபரமே. (௩௫௪)

பற்றொழிந்துகிந்தைப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே (௩௫௫)

உருவெளிதான்வாதவூருத்தமார்க்கல்லாலினமுன்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோகூறாய்பராபரமே. ( )

தேகமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே. (௩௫௭)

உலகநெறிபோற்சடலமோய்வுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே. (௩௫௮)

பரமாப்பரவெளியாப்பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந்
சூரமேதுமில்லைநன்றூத்தேர்ந்தேன்பராபரமே. (௩௫௧)

தேடுவேனின்னருளைத்தேந்முன்னேயெய்தினட
மாடுவேனானந்தமாவேன்பராபரமே. (௩௫௦)

உள்ளங்குழையவுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௩௫௧)

பட்டப்பகற்போலப்பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்கும்பராபரமே. (௩௫௨)

பார்க்கினனுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிந்தைமாளினெ
ண்ணை, யார்க்குச்சரியிடலமையாபராபரமே. (௩௫௩)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபத்திக்கோவன்பர்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறுகிநின்றாய்பராபரமே. (௩௫௪)

முத்தாந்தவித்தேமுனைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே. (௩௫௫)

உன்னாவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னாவிக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே. (௩௫௬)

தத்துவமெல்லாமகன்றதன்மையர்க்குச்சின்மயமா
ரித்தமுத்தசுத்தகிறைவேபராபரமே. (௩௫௭)

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணைவேண்டும்பராபரமே. (௩௫௮)

எண்ணிப்புரப்பதருளின்கடனாமென்கடனா
யின்னிற்பணியரவேறிற்கைபராபரமே. (௩௫௯)

தானேயாநன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனாதிதவாழ்வேபராபரமே. (ரு௭௦)

மண்ணாதிபூதமெல்லாம்வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கண்ணுரக்கண்டுகனித்தேன்பராபரமே. (ரு௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே. (ரு௭௨)

திதெனவுநன்றெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே. (ரு௭௩)

கண்டவறிவகண்டாகாரமெனமெய்யறிவித்
கொண்டவர்க்கேழுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே. (ரு௭௪)

ஈராகவல்வினைநானென்முமலின்பசுகம்
பேரூம்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. (ரு௭௫)

பெற்றாரனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றருளைப்பிரியர்கண்டாய்பராபரமே. (ரு௭௬)

நீயேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவருடந்தாய்பராபரமே. (ரு௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீதானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே. (ரு௭௮)

பூதமுதனாதவனாபொய்யென்றமெய்யொல்லாந்
காதலித்தவிற்பக்கடலேபராபரமே. (ரு௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்ட வார்த்தையல்லால்வெவ்
வேரூய்ப், போக்குடையவார்த்தை பொருந்தேன்பரா
பரமே. (ரு௮௦)

வன்மையின்றியெல்லா மதித்துணர்வாய்க்காகெடுவே
ன், றன்மையொன்றுந்தோயாத்தடையோபராபரமே.

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுருவாழிபராபரமே. (௩௮௨)

கல்லாதேனாலுங்கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேரினனைத்தொடர்ந்தேன்பராபரமே. ( )

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த் தோன்றிச்சுகங்கொடுத்
த, நல்லுரைக்கேகொத்தடிமைநான்காண்பராபரமே. ( )

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவினைந்ததேனேபராபரமே. (௩௮௩)

ரித்திரையும்பாழ்த்தரினைவுமற்றுரிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே. (௩௮௪)

மண்ணுமறிகடலுமற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௩௮௫)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோவறியேன்பராபரமே. (௩௮௬)

பொய்யுணர்வாயிந்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
யுய்யும்வகையுமுளதோபராபரமே. (௩௮௭)

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதியளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதூலங்குமோபைங்கிளியே. (௧)

அகமேவுமண்ண லுக்கென்னல்லெல்லாஞ் சொல்லிச்
சுகமான நீபோய்ச்சுகன்கொடுவாபைங்கிளியே. (௨)

ஆவிக்குளாவியெனுமற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோசொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. (௩)

ஆருமறியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேருமபடியிறைக்குச்செப்பிவாபைங்கிளியே. (௪)

ஆறானகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுததென்னோகுதலைமொழிப்பைங்கிளியே. (௫)

இன்பருளவாடையழுக்கேறுமெமக்கண்ணல்சுத்த
வம்பரமாமாடையளிப்பானோபைங்கிளியே. (௬)

உன்னுமல்லான்றிரண்டென்றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னுன்வரவும்வகைசொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. (௭)

ஊருமிலார்பேருமிலாருற்றார்பெற்றருடனே
யாருமிலாொன்னையறிவாரோபைங்கிளியே. (௮)

ஊரைப்பாராமலெனக்குள்ளகத்துநாயகனார்
சீரைப்பார்த்தாற்கருணைசெய்வாரோபைங்கிளியே. (௯)

என்றுவிடியுமிறைவாவோவென்றன்று
நின்றநிலையெல்லாநிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே. (௧௦)

எந்தமடலாடுமெழுதாவிறைவடிவைச்
சிறந்தமடலாவெழுதிச்சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே. (௧)

கண்ணுண்மணிபோலின்பங்காட்டியெனைப்பிரிந்த
இண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோபைங்கிளியே. (௨)

ஏடார்மலர்ஞூடேனெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்குவாய்க்குமோபைங்கிளியே. (௧௩)

கல்லேன்மலனோன்கணிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையுராடுவரோபைங்கிளியே. ( )

கண்டதனைக்கண்டுகலக்கந்தவினவோ
விண்டபெருமானையுரான்மேவுவனோபைங்கிளியே. ( )

காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாகழித்துமெலிவோனோபைங்கிளியே. (௧௪)

கார்தமிரும்பைக்கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெமையிழுத்துமேவுவனோபைங்கிளியே. (௧௫)

காதலால்வாடினதுங்கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோபைங்கிளியே. (௧௬)

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மைகளாப்பலவழிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. ( )

கிட்டேராய்நெஞ்சிற்கிளவார்தழுவவென்ற
னெட்டேரராவரவரநேசமென்னோபைங்கிளியே. (௨௦)

கூறுங்குண்முமில்லாக்கொள்கையினொன்கவலை
யாறும்படிக்குமனைவாரோபைங்கிளியே. (௨௧)

சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோபைங்கிளியே. (௨௨)

சிந்தைமருளைத்தெளிவித்தெனையாள்
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே. (௨௩)

சொல்லிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோபைங்கிளியே. (௨௪)

தற்போதத்தாலேதலைகீழ்தாகவைய
னற்போதவின்புவரநாட்செலுமோபைங்கிளியே. (௨௫)

தன்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ [யே.
ரொன்னையணையாதவண்ண மெங்கொளித்தார்பைங்கிளி

தாங்கரியமையலெல்லாந் தந்தெனைவிட்டின்னருளா
ம், பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிதைக்குப்பண்போசொல்பை
ங்கிளியே. (௨௭)

தாவியதோர்மார்க்கடமாந்தன்மைவிட்டேயண்ணலிடத்
தோவியம்போனிற்கிணையுள்குவேரோ பைங்கிளியே.

தீராக்கருவழக்கைத்தீர்வையிட்டங்கென்னையினிப்
பாரோரூதாண்டாணப்பற்றுவுனோபைங்கிளியே. (௨௯)

தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கிறிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோபலன்காண்டேன்பைங்கிளியே.

தொல்லைக்கவலைதொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவனோபைங்கிளியே. ( )

நன்னெஞ்சத்தன்பொல்லாநாதரைச்சேர்ந்தின்பனை
ந்தார், வன்னெஞ்சத்தாலேநான்வாழ்விழந்தேன்பைங்
கிளியே. (௩௨)

நானேகருதின்வரநாடார்சும்மாவிருந்தாற்
ரூனையணைவரவர்தன்மையென்னோபைங்கிளியே. ( )

நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற்றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. (௩௪)

நெஞ்சுகத்தில்வாழ்வார்நினைக்கின்வேறென்றணையார்
வஞ்சுகத்தாரல்லரவர்மார்க்கமென்னோபைங்கிளியே. ( )

பன்முத்திநாச்சமபம்பாழ்படக்கல்லரலடிவாழ்
சின்முத்திநாயரசைச்சேர்வேனோபைங்கிளியே. (௩௫)

பச்சைகண்டநாட்டிப்பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணற்கியம்பிவாபைங்கிளியே. ( )

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற்காற்றேனோபைங்கிளியே. ( )

பாராசையற்றிறையைப்பற்றறநான்பற்றிரின்ற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. (௩௬)

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. ( )

பைம்பயிநாநாடுமுன்போற்பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிநாநாடித்திகைத்தேனோபைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்கூடுகொண்டிபுலம்புவனோவெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப்பொருட்படுத்தியண்ண
லென்பான், மெய்ப்பணியுந்தந்தொருகான்மேவுவனோ
பைங்கிளியே. (௪௩)

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்கு மற்றுளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர்காதலாற்பைங்கிளியே. ( )

மட்டுப்படாதமயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை [யே.
வெட்டவெளிவீட்டி லண்ணன்மேவுவனோ பைங்கிளி

மாலைவளர்த்தென்னைவளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம்
பாலைவனத்திலவிட்டபாவமென்னோபைங்கிளியே. ( )

மெய்யினோய்மாற்றவுழ்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறந்த
மையனோய்தீர்க்கமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. ( )

மேவுபஞ்சுவண்ணமுற்றாய்வீண்சிறையாலல்லுற்றாய்
பாவிபஞ்சுவண்ணம்பகர்ந்துவாபைங்கிளியே. (சஅ)

வாய்திறவாவண்ணமெனைவைத்தாண்டார்க்கென்று
யரை, நீதிறவாச்சொல்லினிசமாங்காண்பைங்கிளியே.

வாட்டப்படாதமவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. ( )

வாராவரவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசைபெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. ( )

விண்ணவர்தம்பாலமுதம் வேப்பங்காயாகவென்பா
ற், பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல் பார்த்தாயோபைங்
கிளியே. (ருஉ)

விண்ணுள்வளிபடங்கிவேற்றத்தென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேனோபைங்கிளியே. (ருங)

விண்ணார்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற [யே.
மண்ணுனவீட்டிலென்னை வைத்ததென்றோ பைங்கிளி
உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தென் கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே.

ஆகத்தைநீக்குமுன்னேயாவித்துணைவகாநான்
ருகத்தின்வண்ணந்தழுவவனோபைங்கிளியே. (ருக)

தானேசுபாவந்தலைப்படநின்றான்ருன்ருான்
வானுனவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (ருள)

கள்ளத்தலைவரவர்கைகாட்டிப்பேசாம்
லுள்ளத்தில்வந்தவுபாயமென்றோபைங்கிளியோ. (ருஅ)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிரிலவெறிப்பமன்றிடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான்காணுநாளெந்நாளோ. (க)

பொன்னுருமன்றுண்மணிப்பூவைவிழிவண்டிசுற்று
மென்றாழுதினலமிச்சிப்பதெந்நாளோ. (உ)

நீக்கிமலக்கட்டறுத்துநேரோவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாலேத்தொழுதிநாளெந்நாளோ. (ங)

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. (ச)

வெஞ்சேலெனும்விழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினகா
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபயமென்பதெந்நாளோ. (ரு)

ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (சு)

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந் துலகை
யிச்சையுடனீன்றானையாங்காண்பதெந்நாளோ. (எ)

ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. (அ)

கங்கைநிலவுசடைக்காட்டாணைத்தந்தையெனும்
புங்குவெண்கோட்டாணைபதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ

அஞ்சுமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ.

தந்தையிருதாமிணித்துத்தம்பிரான்றாள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கேயின்புறுவதெந்நாளோ. (கக)

குருமரபின்வணக்கம்.

துய்யகரமலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையணைக்கல்லாலரசையாமணைவதெந்நாளோ. (க)

சிந்தையினுக்கெட்டாதசிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியுக்கீழ்க்குடியாய்நாமணைவதெந்நாளோ. (உ)

ஏந்தைசனற்குமரனாதிபெயமையாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினனாவாழ்த்துநாளெந்நாளோ. (ங)

பொய்கண்டார்காணுப்புனிதமெனுமத் துவித
மெய்கண்டநாதனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௨)

பாதிவிருத்தத்தாலிப்பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான்பணிவதெந்நாளோ. (௩)

சிற்றம்பலமன்னுஞ்சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ. (௪)

குறைவிலருண்ஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்று நாமிருப்பதெந்நாளோ.

நாளவங்கள்போகாமன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௫)

என்னறியையுள்ளடக்கிபென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான்சாருநாளெந்நாளோ. (௬)

ஆறுளொன்றைநாடினதற் காறுமுண்டாமென்றெமக்கு
க், கூறுமவுனியருள்கூடுநாளெந்நாளோ. (௭)

நில்லாமனின்றருளேநேரோபாரொன்றவொரு
சொல்லான்மவுனியருடோற்றுநாளெந்நாளோ. (௮)

வைதிகமாஞ்சைவமவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னல்லலிடியுநாளெந்நாளோ. (௯)

வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந் தட்டழிவதெந்நாளோ.

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தத்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்றிருளுன
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ. (க)

ஏரின்கிவபோசமிங்கிவர்க்கேயென்னவுழ [ளோ.
வாரங்கொள் செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்ப தெந்நா

பித்திறையென்றறிந்துபேதைபாற் றூதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சமர்த்தர்மெப்புகழ்வதெந்நாளோ. (ங)

போதலூர்நாடறியப்புத்தர்தமைவாதிவ்வென்ற
வாதலுரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (ச)

ஒட்டுடன்பற்றின்றியுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வதெந்நாளோ. (ரு)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரகிவமெப்பெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (ஈ)

சக்கரவர்த்திதவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (எ)

கந்தரனுபூதிபெற்றுக்கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணடியிருக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கன்பத்தரருள்பாலிப்பதெந்நாளோ. (ஐ)

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமுகீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப் போதுமென்பதெந்நாளோ.

நீர்க்குமிழிபூணமைத்துநின்றாலுநிலாமைப்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றறுவதெந்நாளோ. (உ)

காக்கைநரிசெந்நாய்கழுநொருநாள்கடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாழுடலைச்சீயென்பதெந்நாளோ. (ங)

செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னுமிழுக்கொழிவதெந்நாளோ. (ச)

தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர் தாமாய்வாழிந்நாட்டைப்
பித்தநானென்னும்பிதற்றொழிவதெந்நாளோ. (ரு)

ஊனொன்றிநாதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னொன்றபாவிதலைநானுநாளெந்நாளோ. (ஈ)

வேலையிலர்வேதன்விதித்தவிந்தர்சாலவுடன்
மாலைவியாபாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

ஆழ்ந்துநினைக்கினரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

மும்மலச்சேருனமுழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்துளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. (க)

நாற்றமிகக்காட்டுநவவாயில்பெற்றபசஞ்
சோற்றுத்துருத்திசுமையென்பதெந்நாளோ. (கௌ)

உருவிருப்பவுள்ளேதானூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ.

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார்புலையொழிவதெந்நாளோ. (க)

திண்ணியநெஞ்சப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டிகைவிலையாக்
கொண்டிவிடுமாறாற்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ.

காமனைவாவென்றிருண்டகண்வலையைவீசமின்னார்
நாமமறந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (ச)

கண்களில்வெண்பூனைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

வீங்கித்தளர்ந்துவிழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
துங்குமுதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (கூ)

கச்சிருக்குங்கொங்கைகரும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (அ)

உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. (ஈ)

தட்டுவைத்தசேலையொய்சுகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார்கட்டழிவதெந்நாளோ. (க0)

ஆழாழியென்னவளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. (கக)

தூயபனித்திங்கள்சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (கஉ)

ஏழைக்குறும்புசெயுமேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்துபயிராவதெந்நாளோ, (கங)

விண்டுமொழிசூழறிவேட்கைமதுமொண்திருந்
தொண்டியர்கள்கட்கடையிற்சுற்றொழிவதெந்நாளோ.

மெய்யிற்சிவம்பிறக்கமேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொய்யிலின்பின்றென்றுபொருந்தாநாளெந்நாளோ.()

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாத்நருளெய்துநாளெந்நாளோ. (க)

சத்தமுதலாம்புலனிற்சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்தீர்துபிழைக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியாலருள்வருவதெந்நாளோ. (ங)

வாக்காசியானகன்மமாயைதம்பால்லீன்காலம்
போக்காமலுண்மைபொருந்நாளெந்நாளோ, (ச)

மனமானவானரக்கைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிசுளடியெய்துநாளெந்நாளோ. (ரு)

வேட்டைப்புலப்புலையர்மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக்ககாகாண்பதெந்நாளோ. (௬)

உந்துபிறப்பிறப்பையுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமனமிறப்பதெந்நாளோ. (௭)

புத்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ. (௮)

ஆங்காரமென்னுமதயானைவாயிற்கும்பா
யேங்காமலெந்தையருளெய்துநாளெந்நாளோ. (௯)

சித்தமெனும்பெளவத்தினைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளினிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

வித்தியாதத்துவங்களைமும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துய்க்குநாளெந்நாளோ. (௧௧)

சுத்தவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ. (௧௨)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமன்னெனறியிற்சேருநாளெந்நாளோ. (௧௩)

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியாயாய்வாழாவண்ணம்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக்கூறழிவதெந்நாளோ. (௧௪)

ஆனபுறக்கருவியாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப்புன்முனைப்பதெந்நாளோ. (௧௫)

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாரூவநிலில்
வந்தவிருள்வேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (௧௬)

புன்மலத்தைச்சேர்ந் துமலபோதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந் துமலநீங்குநாளெந்நாளோ. (கௌ)

கண்டிகண்டுந்தேறுக்கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப்பறிக்குநாளெந்நாளோ. (கஅ)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ. (கக)

குறித்தவிதமாதியாற்கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்பண்ணமருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ. (க)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்கானமுச்சேரும்
வெந்தபொறியாகவருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (உக)

தேகமுதனான்காத்திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிதமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (உஉ)

சத்தமுதலாத்தைழத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ. (உங)

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (உச)

நித்திரையாய்வந்துவினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்தருவைவெல்லுஞ்சமர்த்தறிவதெந்நாளோ. (உரு)

சன்னல்பின்னலானசகலமெனுகுப்பையிடை
முன்னவன்ருனக்கனலைமூட்டிநாளெந்நாளோ. (உசு)

மாயாவிதாரமலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (உஎ)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவழுவெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (க)

செம்மையறிவாலறிந்துதேகாதிக்குள்ளிசைந்த
பெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ. (உ)

தத்துவமாம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (ங)

பஞ்சப்பொறியையுயிரொன்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (ச)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தோந்தறிவதெந்நாளோ. (ஈ)

முக்குணத்தைச்சீவனென்னுமூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (ஊ)

காலையுயிரொன்னுங்கலாதிசொச்சொற்கேளாமற்
சீலமூடெனம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (எ)

வான்கெடுத்துத்தேமிமதிக்கேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனன்கறிவதெந்நாளோ. (அ)

அருளியல்பு.

ஈனந்தருநாடிதுமக்குவேண்டாமென்
ருனந்தநாட்டிலவதரிப்பதெந்நாளோ. (க)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ. (உ)

ஆதியந்தங்காட்டா மலம்பரம்போலேநிறைந்த
தீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

எட்டுத்திசைச்சீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணுற்றின்மெய்தோய்வதெந்நாளோ.

சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெந்நாளோ. (௫)

வெந்துவெடிக்கின்றதிற்தைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெந்நாளோ. (௬)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௭)

கன்றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவிசுவெளிசேருநாளெந்நாளோ. (௮)

கட்டுநமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (௯)

சாலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
னோலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. (௧௦)

விண்ணவன்றனென்னும்விரிநிலாமண்டபத்தில்
தண்ணீரருந்தித்தளர்வொழிவதெந்நாளோ. (௧௧)

வெய்யபுவிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

- வாதைப்பிறவிவளைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெந்நாளோ. (கசு)
- ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளையிம்மையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தைநான்பெறுவதெந்நாளோ. (க)
- எல்லாமிறந்தவிடத்தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ. (கசு)
- சடத்துஞயிர்போலெமக்குத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணிநாம்விடுவதெந்நாளோ. (கஎ)
- எக்கணுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளாம்
மிக்ககரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. (கஅ)

பொருளியல்பு.

- கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காண்பார்போன்மெ
ய்ஞ்ஞான், மெய்விளக்கின்பின்னேபோய்மெய்காண்ப
தெந்நாளோ. (க)
- கேடில்பசுபாசமெல்லாங்கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந்நாளோ. (உ)
- ஆண்வத்தைநீக்கியறிவூடேயைவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக்காணுநாளெந்நாளோ. (ங)
- நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ. (சு)
- அண்டருக்குமெய்ப்பில்வைப்பாமாரமுதையென்ன
கத்திற், கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்ருநாளெந்நாளோ.

காட்டுந்திருவருளேகண்ணுகக்கண்ணிபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

நா னுனதன்மைநழுவிடேயெவ்வுயிர்க்குந்
தா னுனவுண்மைதனைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௭)

சிற்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (௮)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்ப்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (௯)

அருவருவமெல்லாமகன்றதுவாய்நான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ. (௧௦)

ஆரணமுங்காணுவகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௧௧)

சத்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

எங்கெங்கும்பார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௧௩)

அடிமுடிக்காட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெளிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெந்நாளோ. (௧௪)

ஒன்றையுங்காட்டாவுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௫)

எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளெபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௧௬)

எவ்வாறிருந்தும் ஹுணர்ந்தார்யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. ( )

பெண்ணுணலியெனவும்பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணுடேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. ( )

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ. (கக)

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணுமனிற்குநாளெந்நாளோ. (க)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்தெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (உ)

சிற்றின்பமுண்டீழ்சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமெமைமூடுநாளெந்நாளோ. (ங)

எல்லையில்பேரின்பமயமெப்படியென்றோர்தமக்குச்
சொல்லறியாபூமர்கள்போற் சொல்லுநாளெந்நாளோ.

அண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங்கூடுநாளெந்நாளோ. (ரு)

ஆதியந்தமில்லாதவாதியனாகியெனுஞ்
சோதியின்பத்துடேதுளையுநாளெந்நாளோ. (சு)

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவிற்பமேவுநாளெந்நாளோ. (எ)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும்
பொற்பநிந்தானந்தம்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (அ)

உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந் துளைந்துவிடாய்தீர்வதெந்நாளோ. (க)

கன்னலுடன் முக்கனியுங்கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதவாய்மடுப்பதெந்நாளோ. (க௦)

மண்ணாடுமுன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணாடெழுந்தசுகமேவுநாளெந்நாளோ. (க௧)

காநற்சலம்போன்றகட்டுழைப்பொய்தீர்
வானமுதவாவிமருவுநாளெந்நாளோ. (க௨)

திங்கரும்பென்றூலினியாதின்றூலின்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம்படைக்குநாளெந்நாளோ. (க௩)

புண்ணியபாவங்கள்பொருந்தாமெய்யன்பொல்லா
நண்ணியபேரின்பசுகநாமணைவதெந்நாளோ. (க௪)

அன்புநிலைமை.

தக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டுவிசுப்பதெந்நாளோ. (க)

வானமுதில்கண்டமயூரபகூடிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

சந்திரனைநாடுஞ்சகோரபகூடிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (ங)

குத்திரமெய்ப்புற்றகத் துக்குண்டலிப்பாம்பு வொன்று
ப்டிஞ், சித்தனையென்கண்ணாற்றெறரி சிப்பதென்றோளா.

அந்தரத்தேநின்றமுமானந்தக் கூத் தனுக்கென்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச்சேவிப்பதென்றோளா. (ரு)

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக்கைவிடு தல்காரிய மோ
வள்ளலையென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (ரு)

விண்ணாடர்காணுவிமலாபராஞ்சோதி
யண்ணுவாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (ரு)

ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்ப்பின்பணியா
மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (ரு)

பண்டுங்கானேனான்பழம்பொருளே யின்றுமுனைக்
கண்டுங்கானேனெனவுங்கைகுவிப்பதென்றோளோ. (ரு)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்திரவீன்ப
மெங்கேபெங்கேபென்றிரங்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித்துருகுநாளெந்நாளோ. (ரு)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனே னிற்காண
வலர்ந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

புண்ணீர்மையாளர்புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ. (ரு)

போற்றேனென்றுலுமென்னைப்புந்திசெய்யும்வேத
னைக்கிங், காற்றேனாற்றேனென்றரற்றுநாளெந்நாளோ.

பொய்முடங்கும்பூமிசிலபோட்டலறப்பூங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சன்னக்கட்டறுவதெந்நாளோ. (கரு)

கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக்காரர்கள்கைகோவாம
னற்குணத்தார்கைகோத்துநான்றிரிவதெந்நாளோ. ( )

துட்டனைமாமாயைச்சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோர்வென்றுவியக்குநாளெந்நாளோ. (கன)

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார்தெளிவறிவதெந்நாளோ. (க)

மூச்சற்றுச்சிந்தைமூயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்,பேச்சு
ற்றோர்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிடுநாளெந்நாளோ. ( )

கோட்டாலையானகுணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள்சேருநாளெந்நாளோ. (ங)

கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக்கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ.

கற்கண்டாலோடுகின்றகாக்கைபோற் பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர்தோய்வறிவதெந்நாளோ. ( )

மெய்த்தகுலங்கல்விபுணவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச்செயலறிவதெந்நாளோ. (ஈ)

குற்றச்சமயக்குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்குற்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. ( )

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழிநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (அ)

வீறியவேதாந்தமுதன்மிக்ககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக்கன்புவைப்பதெந்நாளோ.

கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிந்து,கொ
ண்டநெஞ்சர்நேயநெஞ்சிற்கொண்டிருப்பதெந்நாளோ.

பாக்கியங்களெல்லாம்பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கத்தேநோக்குநாளெந்நாளோ. (கக)

எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (க)

அறிஞருரை.

இருநிலனாய்த்தீயாகியென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டணைந்துபேச்சுறுவதெந்நாளோ. (.)

அற்றவர்கட்கற்றசிவனாமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின்மூழ்குநாளெந்நாளோ. (௨)

தானென்னைமுன்படைத்தானென்றதகவுரையை
நானென்னுவுண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ. (.)

என்னுடையதோழனுமாயென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமைநாஞ் செய்வதெந்நாளோ.

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ. (௫)

அறிவோடறியாமையற்றறிவினாடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெந்நாளோ. (௨)

சொல்லான்மனத்தாற்றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ. (௩)

செங்கதிரின்முன்மதியந்தேசடங்கிரின்நிடல்போ
லங்கணனூர்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ. (௪)

வானூட்டங்கும்வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூட்டங்குக்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (௫)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சூகனூர்பூரணத்தி
லப்பிணிதையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ. (௬)

தூயவறிவானசுகருபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத்திகழுநாளெந்நாளோ. (௭)

தீதணையாக்கார்ப்பூரதிபமெனநானகண்ட
சோதியுடனென்றித்தூரிசறுவதெந்நாளோ. (௮)

ஆராருங்காணாதவற்புதனூர்பொற்படிக்கீழ்
நீராந்நிழல்போனிலாவுநாளெந்நாளோ. (௯)

எட்டத்தொலையாதவெந்தைபிரான்சந்நிதியில்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப்பண்புறுவதெந்நாளோ. (௧௦)

கருப்புவட்டைவாய்மதித்துக்கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவைமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

துச்சப்புலனூற்சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்படிசுமொவ்வுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

இம்மாலிலத்திலிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௧௩)

தானவனாந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவண்டமெங்
கு, ஞானமதயானைநடத்துநாளெந்நாளோ. (௧௪)

ஒன்றிரண்டுமில்ல துவாயொன்றிரண்டுமுள்ள துவாய்
நின்றசமத்துநிலைநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

பாசமகலாமற்பதியிற்கலவாமன்
மாசில்சமத்துமுத்திவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (௧௬)

சிற்றறிவுமெள்ளச்சிதைந்தெம்மான் பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

நந்திரத்தைமந்திரத்தைச்சாரினைவயாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவாவெய்துநாளெந்நாளோ. (௧௮)

போக்குவரவற்றவெளிபோனிதைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடிநினைப்பறுவதெந்நாளோ. (௧௯)

சாண்பானுங்காட்டுவதுங்காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய்மேவுநாளெந்நாளோ. (௨௦)

வாடாதேநானாவாய்மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெந்நாளோ. (௨௧)

ஆடலையேகாட்டியெமதாடலொழித்தாண்டான்பொற்
முடலைமேற்சூடித்தழைக்குநாளெந்நாளோ. (௨௨)

மேலொடுகீழில்லாதவித்தகனூர்தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்துபண்புறுவதெந்நாளோ. (௨௩)

அறியாதறிந்தெமையாளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங்குறிக்குநாளெந்நாளோ. (௨

ஓராமன்மந்திரமுமுன்னுமனம்பரணைப்
பாராமற்பார்த்துப்பழகுநாளெந்நாளோ. (௨

ஊன்பற்றுமென்னோடுறவுபற்றும்பூரணன்பால்
வான்பற்றுங்கண்டோன்மருவுநாளெந்நாளோ. (௨

ஆண்டான்மவுனியளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டாமற்றுண்டித்துலங்குநாளெந்நாளோ. (௨

ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ. (௨

நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற்கடுநரகென்றெந்நாளா
நன்மைதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ. (

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமுப்பதத்து
ளானமுத்திரல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ. (

பன்மார்க்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டுதுலங்குநாளெந்நாளோ. (

அத்துவிதமென்றவனனியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (

கேட்டன்முதனன்காலேகேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (

என்னதியானென்பதறவெவ்விடமுமென்னசான்
சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டைசாதிப்பதெந்நாளோ. (௬)

நாம்பிரமமென்றனடுவேயொன்றுண்டாமா
தேம்பியெல்லாமொன்றாய்த்திகழுநாளெந்நாளோ. (௭)

முச்சகமேயாதிமுழுதமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தானென்பதெந்நாளோ. (௮)

எவ்வடிவும்பூரணமாமெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக்குள்ளேயடங்குநாளெந்நாளோ. (௯)

சிந்தித்ததெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

தாங்கியபார்விண்ணுதிதானேனாளுக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வுற்றிநாளெந்நாளோ. (௧௧)

ஆசனமூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (௧௨)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சமுத்தியொன்றாகிநிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௩)

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (௧௪)

தேசிகர்கோனானதிறன்மவுனிந்தமக்கு
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ. (௧௫)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
யருண்மபமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௬)

காண்பேடுவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான்பொருந்திடவுங்காண்பேடு. (க)

கேவலத்தினுன்கிடந்துகீழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாலொன்றிக்கலந்திடவுங்காண்பேடு. (உ)

துரியங்கடந்தவொன்றேதூவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுணைநான்பெற்றிடவுங்காண்பேடு. (ஃ)

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சேமாறாதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின்றேகிணையுங்காண்பேடு. (ச)

மாயாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னையானுபூதிநிலைபெறவுங்காண்பேடு. (ந)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும்பொய்யுடலும்பொய்யெ
னவே, மெய்யநிலைமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்
பேடு. (கூ)

வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்படலங்
காலற்றுலீழவுமுக்கண்ணுடையாய்காண்பேடு. (எ)

உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாய்நின்றசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறநீகூட்டிடவுங்காண்பேடு. (அ)

காட்டுகின்றமுக்கட்கரும்பேகனியேயென்
னாட்டமெல்லாந்தீரவுனதாடலையுங்காண்பேடு. (க)

தூங்காமற்றுங்கிச்சுகப்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேடு. (கௌ)

வாதலூராளிதனைவான்கருணையால்விழுங்கும்
போதலூரேறேநின்பொன்னடியுங்காண்பேடு. (கக)

சாட்டையிலாப்பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசத்தஞானவெளிகாண்பேனோ. (கஉ)

மன்றும்வாழ்வேமரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்ருட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேனோ. (கங)
பொய்யென்றறிந்துமெமைப்போகவொட்டாதையவிந்
த, வையங்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ. (கச)

தாபினுநல்லதயாளுவேநின்னையுன்னித்
தியின்மெழுகொத்துருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேனோ. ( )

என்செயினுமென்பெறினுமென்னிஹவாவேழையன்
யா, னின்செயலென்றுன்னுநினைவுவரக்காண்பேனோ. ( )

எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (கஎ)

வஞ்சகத்துக்காலயமாம்வல்வினையேனுகெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீநேர்பெறவுங்காண்பேனோ. (கஅ)

தொல்லைப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணைவழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (கக)

வாளாருங்கண்ணார்மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
ருளாகவெந்தையருள்செயவுங்காண்பேனோ. (உ௦)

பஞ்சாப்ப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின்னருள்செயவுங்காண்பேனோ. ( )

ஆடுகறங்காகியலமந்துழன்றுமனம்
வாமிமெனையையாநீவாவெனவுங்காண்பேனோ. (உஉ)

உசுஉ காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிட்டர்க்கெளியசிவனேயோதிவினையேன்
மட்டற்றவாசைமயக்கறவுங்காண்பேனோ. (உ௩)

உண்ணின் றுணர்த்துமுலப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென்றசார்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ.()

ஒழிங்கருத்தொழிங்கவுள் ளுணர்வுதோன்றநினைக்
கூழிம்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (உ௪)

வாக்கான்மனத்தான்மதிப்பரியாய்நின்னருளை
நோக்காமனோக்கிரிற்சூதுண்ணறிவுகாண்பேனோ. ()

இவ்வுடம்புநீங்குமுனையெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளேயவதரிக்கக்காண்பேனோ. (உ௫)

நித்தமாயொன்றாய்நிரஞ்சனமாய்நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளியாய்த்தோன்றிடவுங் காண்பேனோ.

கண்ணிறைந்தமோனக்கருத்தேயென்கண்ணெயென்
னுண்ணிறைந்தமாயெயொழிந்திடவுங்காண்பேனோ.()

அத்தாவிமலாவருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குனருள்செய்திடவுங்காண்பேனோ. ()

வீணேபிறந்திறந்துவேசற்றேனாசையறக்
காணேனிறைநின்கருண்பெறக்காண்பேனோ. (௩௬)

சட்டையொத்தவிய்வுடலைத்தள்ளுமுன்னேநான்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையாநிருவிகற்பங்காண்பேனோ.()

எல்லாந்தெரியுமிறைவாவென்னல்லெல்லாஞ்
சொல்லாமுனிதான் றெருகுத்திரங்கக்காண்பேனோ. ()

அண்டபகிரண்டமனைத்தமொருபடித்தாக்
கண்டவர்க்கண்டதிருக்காட்சியையும் காண்பேனே.

ஊனிருந்தகாயமுடனிருப்பவெந்தைநின்பால்
வானிருந்ததென்னவுநான்வந்திருக்கக்காண்பேனே. ( )

தினையத்தனையுந்தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பரம்பொருணீநேர்பெறவுங்காண்பேனே. ( )

துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ்சுறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திங்கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனே. ( )

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங்காந்தருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம்வழங்கினாலாகாதோ. (க)

என்னையறியவென்க்கறிவாய்நின்றருணின்
றன்னையறிந்தின்பலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ. (உ)

பொய்ம்மயமேபானபுரைதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ. ( )

மட்டிலாச்சிற்சுகமாம்வாழ்வேநின்னின்பமயம்
சிட்டர்போல்யானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ. ( )

அத்தாரின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ. (ரு)

மெல்லியலார்மோகவிழங்கிறைப்பேனையாரின்
னெல்லையிலானந்தநலமிச்சித்தாலாகாதோ. (சு)

சட்டழகாயெண்ணுமனஞ்சூறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக்கலக்கவைத்தாலாகாதோ. (எ)

சோதியேநந்தாச்சகவடிவேதாவெனியே
ஆதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ. (அ)

நேசஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றாலாகாதோ. (க)

என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுணின்னுடனயானிற்கவைத்தாலாகாதோ. ( )

ஆதிப்பிரானேயென்னல்லிருளகலச்
சோதிப்பரசாமயந்தோன்றுவித்தாலாகாதோ. (கக)

ஆசைச்சுழற்கடலிலாழாமலையாநின்
நேசப்புனைத்தாணிறுத்தினாலாகாதோ. (கஉ)

பாசநிகளங்களெல்லாம்பஞ்சாகச்செஞ்செவே
யீசுவெனைவாவென்றிரங்கினாலாகாதோ. (கங)

ஓபாவுள்ளன்பாயுருகுவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச்சேரவைத்தாலாகாதோ. ( )

ஆதியாம்வாழ்வாயகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத்தொழும்பென்னாலாகாதோ. (கரு)

விண்ணாரக்கண்டவிழிபோற்பராஞ்சோதி
கண்ணாரநின்னிறைவைக்காணவைத்தாலாகாதோ. ( )

சேராமற்சேர்ந்துநின்னுசின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரொனநீபகூழ்வைத்தாலாகாதோ. (கஎ)

சண்ணாடிபோலவெல்லாங்காட்டுந்திருவருளை
உண்ணாடியையாவுருகவைத்தாலாகாதோ. (௧௮)

மூலவிருள்கால்வாங்கமுதறிவுதோன் றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தைகூடுவித்தாலாகாதோ. (௧௯)

சாற்றரியவிற்பவெள்ளந்தாக்குமதினீமுனைக்கி
லூற்றமுறுமென்னவதினீமென்சொன்னாலாகாதோ. (௨௦)

கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றூட்கீழேயடிமெரின்றாலாகாதோ. (௨௧)

இல்லையோ வென்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (௧)

பணியற்றுநின்றபதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்பவாரியெனக்கில்லையோ. (௨)

எம்மாலறிவதறவெம்பெருமான்பாதுமின்றிச்
சும்மாயிருக்கவொருஞுத்திரந்தானில்லையோ. (௩)

நாப்க்குங்கடையானேனாதானின்னிற்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர்மந்திரந்தானில்லையோ. (௪)

ஊனாகநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (௫)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுணைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (௬)

வேண்டாவோ வென்கண்ணி.

கண்டவழிவெல்லாரின் காட்சியென்றேகைகுவித்து
ப், பண்மின்றுநின்றவென்னைப் புர்த்திரங்க வேண்
டாவோ. (க)

வாதனையோடாமெனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ. (உ)

தன்னையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவைநீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. ( )

அள்ளக்குறையாவ கண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. ( )

அண்டனையண்டரமுதேயென்றாருமினோ
தொண்டனேற்கின்பந்தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. ( )

பாராதேநின்றுடகையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (சு)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறந்தமேன்மைபடைத் தெவ்வயிர்க்குமவ்வு
யிராய்க், கண்ணிறந்தசோதியைநாம் காணவாநல்ல
றிவே. (க)

சித்தானநாமென்சடத்தைநாமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே. (உ)

அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதனூர்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன்பெறவாநல்லறிவே. (ங)

கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையும்
தோன்றவருள்வெளியிற்றோன்றவாரல்லறிவே. (ச)

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோவென்செயலோவேதுமிலை
தன்னரசுநாடாகித்ததுவங்கூத்தாடியதே. (க)

பண்டொருகாணின்பாற்பழக்கமுண்டோவெந்தைநினை
க், கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருதியதே. (உ)

வேறு.

கண்டனவேகாணுமன்றிக்காணுவோகாணுவென்
கொண்டறிவேனெந்தைநினைக்கூடுங்குறிப்பினையே. (ஃ)

கல்லாலடியில்வளர்கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான்சொல்லாயே. (ச)

தப்பிதமொன்றின்றியதுதாளுநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென்சென்னியதுதொட்டனையே. (ஃ)

வேறு.

மாசானநெஞ்சனிவன்வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து
பேசாமெளனம்பெருமான்படைத்ததுவே. (சு)

கற்பதெல்லாங்கற்றேழுக்கண்ணுடையாய்நின்பணி
யாய், நிற்பதுகற்றன்றோநிருவிகற்பமாவதுவே. (ஃ)

முன்னளவில்கன்மமுயன்றானிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருந்ததுவே. (அ)

வேறு.

நெஞ்சகம்வேறுகிநினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய்வாய்க்குமாறெவ்வாறே. (௧)

வேறு.

பள்ளங்கடோறும்பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தாலுடையாயென்செய்வேனே.. (௧௦)

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்குமுடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்கவெந்தைபெருமானே. (௧௧)

வல்லாளாமோனாநின்வான்கருணையென் னிடத்தே
யில்லாதேபோனானெவ்வண்ணமுய்வேனே. (௧௨)

வேறு.

வாக்குமனமுமவுனமுறவெந்தைநின்னை
நோக்குமவுனமிந்தநூலறிவினுண்டாமோ. (௧௩)

ஒன்றாய்ப்பலவாயுலகமெங்குந்தானையாய்
நின்றையயாவெனைநீநீங்கற்கெளிதாமோ. (௧௪)

ஆவித்துணையேயருமருந்தேயென்றனைநீ
கூவியழைத்தின்பங்கொடுத்தாற்குறைவாமோ. (௧௫)

எத்தனையோநின்விளையாட்டெந்தாய்க்கெளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னுலையுந்தாமாமோ. (௧௬)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனையோரின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர்கூற்றற்கெளிதாமோ. (௧௭)

வேறு.

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றிற்பதெப்படியோ. (௧)

ஒப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டா
மற், பொய்ப்புவியைமெய்போற் புதுக்கிவைத்ததென்
னையோ. (௧௧)

காலால்வழிதடவுங்காலத்தேகண்முனைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாய்நில்லாபோ. (௨௦)

தன்னரசுநாடாஞ்சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னையிறையாகநாட்டினையோ. (௨௧)
வேறு.

திங்களமுதாரின்றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனையபொய்நூல்புலம்புவனோ. (௨௨)

உன்னவுன்னவென்னையெடுத்தாள்விழுங்குநின்னிறை
வை, யின்னமின்னங்காணாமலெந்தாய்சுழல்வேனோ. (௨௩)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற்
முராமலையாரீதள்ளிவிடவந்ததென்னோ. (௨௪)

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த

நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி

என்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி

இருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாத்

இதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே

ஒருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தான்

ஒழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும்.

(௨௫)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயே துக்காகக்
 கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
 குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்ணி
 குணங்குறியற்றின்பரிட்டைகூடவன்றோ. (ந)

பாடுகின்றபனு வல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க, டேடுகின்றசெல்வமே
 நாடுகின்றஞானமன்றி, லாடுகின்றவழகனே. (க)
 அத்தனென்றநின்றையே, பத்திசெய்துபனுவலால்
 பித்தனின்றபேசவே, வைத்ததென்னவாரமே. (உ)
 சிந்தையன்புசேரவே, நைந்துநின்றநாடினென்
 வந்துவந்துளிற்பமே, தந்திரங்குதாணுவே. (ங)
 அண்டரண்டம்யாவூர், கொண்டுநின்றகோலமே
 தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர், கண்டநெஞ்சுகரையுமே.
 அன்னையோலவருண்மிசுத்து, மன்னுஞானவரதனே
 என்னையெனக்களித்த, நின்னையானுநினைவனே. (ரு)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி - எனக் கானந்தமாயறிவாய்நின்றி
 லங்குஞ், சோதிமௌனியாய்த்தோன்றி - அவன் சொ
 ல்லாதவார்த்தையைச்சொன்னாண்டிதோழி — சங்கர
 சங்கர சம்பு. (க)

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் - என்னைச்
சூதாய்த்தனிக்கவேசும்மாவிருத்தி, முன்னிலை யேதுமி
ல்லாதே-சுக முற்றச்செய்தேயெனைப்பற்றிக்கொண்டா
ண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (உ)

பற்றியபற்றறவுள்ளே-தன்னைப் பற்றச்சொன்னான்
பற்றிப்பார்த்தவிடத்தே, பெற்றதையேதென்றுசொல்
வேன்-சற்றும் பேசாதகாரியம்பேசினுன்தோழி—சங்
கர சங்கர சம்பு. (ங)

பேசாவிடும்பைகள் பேசிச்-சுத்தப் பேயங்கமாகிப்பி
தற்றித்திரிந்தேன், ஆசாபிசாசைத்தூர்த்தி-ஐய னடியி
ணைக்கீழேயடக்கிக்கொண்டாண்டி — சங்கர சங்கர
சம்பு. (ச)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவ னாகியமேனியிலன்
பைவளார்த்தேன், மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தன்னு
ட்-சற்றும் வாய்பேசாவண்ணமரபுஞ்செய்தாண்டி—
சங்கர சங்கர சம்பு. (ரு)

மரபைக்கெடுத்தனன்கெட்டேன்-இத்தை வாய்விட்
டுச்சொல்லிடினவாழ்வெனக்கில்லை, கரவுபுருஷனுமல்
லன்-என்னைக் காக்குந்தலைமைக்கடவுள்காண்மின்னே
—சங்கர சங்கர சம்பு. (சு)

கடலின்மடைவிண்டதென்ன - இரு கண்களுமானந்
தக்கண்ணீர்சொரிய, உடலும்புளகிதமாக-என துள்ள
முருகவுபாயஞ்செய்தாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (எ)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - னுணர்வதுவாயுன்னுள
ங்கண்டதெல்லாம், தள்ளெனச்சொல்லியெண்ணையன்-
எண்ணைத் தானுக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி—
சங்கர சங்கர சம்பு. (அ)

பாராதபூதநீயல்லை - உன்னிப் பாரிந்திரிபங்கரணநீ
யல்லை, வாராயுணர்வுநீயென்றான் - ஐய னன்பாயுரை
த்தசொல்லானந்தந்தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (க)

ஆன்பருக்கன்பானமெய்யன் - ஐய னுனந்தமோன
னருட்குருநாதன், தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான் -
எண்ணைத் தானறிந்தேன்மனந்தானிறந்தேனே—சங்கர
சங்கர சம்பு. (க௦)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த - எனக் கெவ்வணம்வந்
ததென்றெண்ணியான்பார்க்கில், மறப்புநினைப்புமாய்நி
ன்ற - வஞ்ச மாயாமனத்தால்வளர்ந்ததுதோழி—சங்
கர சங்கர சம்பு. (க௧)

மனதேகல்லாலெனக்கன்றோ - தெய்வ மௌனகுரு
வாகிவந்துகைகாட்டி, எனதாம்பணியறமாற்றி - அவ
னின்னருள்வெள்ளத்திருத்திவைத்தாண்டி—சங்கர ச
ங்கர சம்பு. (க௨)

அருளாலெவையும்பாரொன்றான்-அத்தை யறியாதே
சுட்டியென்னநிவாலேபார்த்தேன், இருளானபொருள்
கண்டதல்லால்-கண்ட வெண்ணையுங்கண்டிலென்னே
டிதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (க௩)

எண்ணையுந்தண்ணையும்வேறு-உள்ளத் தெண்ணைதவண்
ணமிரண்டறநிற்கச், சொன்னதுமோவொருசொல்லே-
அந்தச் சொல்லால்விளைந்த சுகத்தையென்சொல்வேன்
—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௪)

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி-அந்த வெட்டவெளிநண்ணி
*த்துட்டவிருளாம், களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன்-
ஐயன் களையன்றிவேறென்றுங்கண்டிலன்தோழி—ச
ங்கர சங்கர சம்பு. (௧௫)

கண்டார்நகைப்புயிர்வாழ்க்கை - இரு கண்காணநீங்
கவுங்கண்டோந்துயிரான், கொண்டார்போற்போனாறு
ம்போகும்-இதற் குணமேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி—
சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௬)

நலமேதுமறியாதவென்னைச்-சுத்த நாதாந்தமோன
மாநாட்டந்தந்தேசஞ், சலமேதுமில்லாமலெல்லாம்-வ
ல்லான் றுளாலென்றலைமீதுதாக்கினுன்தோழி—சங்க
ர சங்கர சம்பு. (௧௭)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அணு தன்னிற்சிறியவெ
னைத்தன்னருளாம், போக்குவரவற்றிருக்குஞ்-சுத்த பூ
ரணமாக்கினுன்புதுமைகாண்மின்னே—சங்கர சங்கர
சம்பு. (௧௮)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந் - தொழி லத்தனைவைத்
துமெள்ளத்தனையேனுந், தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன் -
உள்ள சாஷ்டியைச்சிந்திக்கத்தக்கதுதோழி—சங்கர ச
ங்கர சம்பு. (௧௯)

சிந்தையிறந்ததுமாங்கே - அந்தச் சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமாங்கே, எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட யான் ஞானிரண்டற்றிருந்ததுமாங்கே—சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆங்கென்றுமீங்கென்றுமுண்டோ - சச்சி தானந்த சோதியகண்டவடிவாய், ஒங்கிரிறைந்ததுகண்டாற்பின்ன ரொன்றென்றிரண்டென்றுரைத்திடலாமோ—சங்கர சங்கர சம்பு. (௨௧)

என்றுமழியுமிக்காயம் - இத்தை யேதுக்குமெய்யென்றிருந்திருலகீர், ஒன்றுமறியாதநீரோ - யம னோலைவந்தாற்சொல்லவுத்தரமுண்டோ—சங்கர சங்கர சம்பு.

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர்-மல மூறித்ததும்புடலைமெய்யென்று, கொண்டோபிழைப்பதிங்கையோ-அருட் கோலத்தை மெய்யென்று கொள்ள வேண்டாமோ—சங்கர சங்கர சம்பு. (௨௨)

வேண்டாம்விருப்பும்வெறுப்பும் - அந்த வில்லங்கத்தாலேவினையுஞ்சன்னம், ஆண்டானுரைத்தபடியே - சரறு மசையாதிருந்துகொள்ளறிவாகிரெஞ்சே — சங்கர சங்கர சம்பு. (௨௩)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை யாரொன்றறியாதவங்கதேசத்தில், வறிதேகராமத்திவற்சிக்கு - உள்வான்பொருடோற்கவோவந்தேனாந்தோழி — சங்கர சங்கர சம்பு. (௨௪)

வந்தவரவைமறந்து - மிக்க மாதர்பொன்பூமிமயக்க
த்திலாமும், இந்தமயக்கையறுக்க - எனக் கெந்தமெய்
ஞ்ஞானவெழில்வாள் கொடுத்தான்—சங்கர சங்கர ச
ம்பு. (௨௬)

வாளாருங்கண்ணியர்மோகம் - யம வாதைக்கணலை
வளர்க்குமெய்யென்றே, வேளானவனுமெய்விட்டான்—
என்னின் மிக்கோர் துறக்கைவிதியன்றோதோழி—சங்க
ர சங்கர சம்பு. (௨௭)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாம் - சுத்த வெயின்மஞ்ச
ளென்னவேவேதாகமங்கள், மதிக்குமதனைமதியார் - அ
வர் மார்க்கந்துன்மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமோமானே—ச
ங்கர சங்கர சம்பு. (௨௮)

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம் - மனத் தூயர்க்குப்பற்று
துசொன்னேன்சனகன்; தன்மார்க்கநீதிதிட்டாந்தம் -
அவன் றுனந்தமானசதானந்தனன்றோ—சங்கர சங்க
ர சம்பு. (௨௯)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக் கானந்த
மவேண்டினறிவாகிச்சற்றே, நின்றூற்றெரியுமெனவே-
மறை நீதியெம்மாதிரிகழ்த்தினுன்தோழி—சங்கர சங்
கர சம்பு சிவ சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு. (௩௦)

அகவல்.

திருவருண்ணானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே

நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே
 குன்றூப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
 ஆதியுமந்தமுமானந்தம'பமாஞ்
 சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
 சீர்மலிதெய்வத்திருவருளதனற்
 பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி
 அண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
 ஏழுபிறவியிற்றுழாதோங்கும்
 அனந்தயோனியினின்பெறமல்க
 அணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
 கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
 கன்மப்பகுதிதொன்மைக்கீடா
 இமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
 ஏழையுயிர்த்திரள்வாழ்வமைத்தனை
 எவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை
 இன்பமெனவேதுன்பமிலையெனப்
 பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
 ஆதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
 டேகமின்றியேதேகநானென
 அறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
 காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டியே
 மேலுநரகமுமேதஞ்சுவர்க்கமும்
 மாலறவகுத்தனையேலும்வண்ணம்
 அமையாக்காதலிற்சமய்கோடி
 அறம்பொருளாதிதிறம்படுநிலையிற்

குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவரும்
 தத்திலையேமுத்திமுடிவென
 வாததர்க்கமும்போதநூல்களும்
 நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின்றிவயங்க
 அங்கங்குநின்றனையெங்குமாகிச்
 சமயாதீதத்தன்மையாகி
 இமையோர்முதலியயாவருமுனிவருந்
 தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென
 ஏசுந்நிருக்கமாசுற்றநூன
 நலமுங்காட்டினநூனமிலேந்து
 நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே.

வண்ணம்.

அருவென் பனவுமன்றி உருவென் பனவுமன்றி
 அகமும் புறமுமன்றி முறைபிறழாது
 குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
 மறையொன் றெனவிளம்ப விமலம தாகி
 அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
 சபலஞ் சபலமென்று ளறிவினர் காண
 நூனவெளியிடைமேவுமுயிராய், (ஐ)

அனலொன் றிடவெரிந்து புகைமண் டிடுவதன்று
 புனலொன் றிடவமிழந்து மடிவில தூதை
 சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
 சமர்கொண் டழிவதன்றொ ரியல்பின தாகும்

அவளென் பதுவுமன்றி அவளென் பதுவுமன்றி
அதுவென் பதுவுமன்றி எழில்கொடு லாவும்
ஆருநிலைய நிபாதபடியே,

(வ)

இருளென் பதுவுமன்றி ஒளியென் பதுவுமன்றி
எவையுந் தனுளடங்க ஒருமுத லாகும்
உளதென் பதுவுமன்றி இலதென் பதுவுமன்றி
உலகந் தொழுவிருந்த வயன்முத லோர்கள்
எவருங் கவலைகொண்டு சமயங்களில் விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி அருள்செயு மாறு
கூறரியசகமாயையறவே,

(வனு)

எனதென் பதையிகழ்ந்த அறிவின் நிரளினின்று
மறிவொன் றெனவிளங்கு முபயம தாக
அறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
அசரஞ் சரமிரண்டி னொருபடி யாகி
எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசந் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடி வாகும்
யாதுபரமதைநாடியநிரீ,

(ஓ)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து கெடுகினை வாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமின்றி அவரித மூறல்
பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமின்சொல்
பகரும் படிதுணிந்து குழலழ காக
மாலைவகைபலசூடியுடனே,

(ஐனு)

பதுமர் தனையிசைத்த முலையென் ததையுகந்து
 வரிவண் டெனவுழன்று கலிலென வாடுஞ்
 சிறுகிண் கிண்சிலம்பு புனைதண்டை கண்முழங்கும்
 ஒலிரன் நெனமகிழ்ந்து செவிகொள நாசி
 பசுமஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுகந்து
 பவமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையி னூமி
 காலின்மிசைமுடி சூடிமயலாய், (ஜ)

மருஞந் தெருளும்வந்து கதியென் பதைமறந்து
 மதனன் சலதிபொங்க விரணம தான
 அளிபுண் டனைவளைந்து விரல்கொண் டிறவளைந்து
 சுரதஞ் சுகமிதென்று பரவச மாகி
 மருவுந் தொழின்மிகுந்து தினமுந் தினமும்விஞ்சி
 வளரும் பிறைகுறைந்த படிமதி சோர
 வானரமதெனமேனிதியாயாய், (ஜஜ)

வயதும் படவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
 வரவுஞ் செயலழிந்து ளிருமலு மாகி
 அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ் சுடர்களின்று
 முகமுந் களைகளின்று சரியென நாடி
 மனையின் புறவிருந்த வினமுந் குலைகுலைந்து
 கலகஞ் செயவிருண்ட யமன்வரும் வேளை
 ஏதுதுணைபழிகாரமனமே. (க)

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்

மு ன் றி ன் று.

அருள்வாக்கிய அகவல்.

இஃது தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணக்கராகிய

அருளையோன்பவர்

மேற்படி சுவாமிகளைத் துதிசெய்தது.

திருவளர்கருணைச்சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியாவொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமாய்நாடகநடித்துந்
பவந்தனைநீக்கிப்பரிந்தருள்பராபரங்
கண்ணுங்கருத்துங்கதிரொளிபேரல
நண்ணிடவெனக்குநல்கியநன்மை
யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்தகுணப்பெருங்குன்ற
மண்ணையும்புனலையும்வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்தவித்திலாவித்துப்
பந்தமனைத்தையும்பாழ்படநூறியென்
சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோதி
விள்ளொணுநானம்விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டிண்ணக்குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமமைலர்த்தாணினைப்பவர்க்குக்
காட்டாவின்பங்காட்டியகதிரிலை
வாக்கான்மனத்தான்மதித்திடவரிதென
நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க
மாதியாய்நிவாயகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விநிந்துதுலங்கியதோற்றம்

பரவெளிதன்னிற்பதிந்தவென்னுளத்தின்
 விரவிவிரவிமேற்கொளும்வெள்ளஞ்
 சுட்டுக்கடங்காச்சோதியடியார்
 மட்டுக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை
 எல்லைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
 தில்லைப்பொதுவிற்றிருநடத்தெய்வம்
 வாதலுரொந்தையைவரிசையாய்விழுங்கும்
 போதலுர்மேவுகர்ப்பூரவிளக்குச்
 சுகரையகண்டத்தாவெளியெல்லார்
 திகழவேகாட்டுஞ்சின்மயசாக்ஷி
 செழுந்தமிழ்ப்பகைச்சிவலிங்கமாகி
 விழுங்கியஞானவித்தகவேழ
 மெழிதருபட்டினத்திறைவனாயென்று
 மழிவிலாலிலிங்கமாகியவனாகி
 சாந்தபூமிதண்ணருள்வெள்ள
 மார்ந்தநீழலசையாக்ககனம்
 பரவுவார்நெஞ்சிற்பரவியமாட்சி
 யிரவுபகலற்றவேகாந்தக்காட்சி
 யாட்சிபோலிருக்குமகிலந்தனக்குச்
 சாக்ஷியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத
 லாணும்பெண்ணுமலியுமல்லாததோர்
 தாணுவாய்நின்றசத்தாந்தனிச்சுட
 ளொள்ளுமெண்ணெயுமெப்படியப்படி
 யுள்ளும்புறம்புமுலாவியவொருபொரு
 ளளவிலாமதந்தொறுமவரவர்பொருளென

வுளநிறைந்திருக்குமொருபொற்பணிதி
 துள்ளுமனப்பேய்துடிக்கத்தறிக்கக்
 கொள்ளுமோனவாள் கொடுத்திடுமரசு
 பெரியபேறுபேசாப்பெருமை
 யரியவுரிமையளவிலாவளவு
 துரியநிறைவுதோன்றுவதீதம்
 விரியுநல்லன்புவிளைத்திடும்தினைவு
 தீராப்பிணியாஞ்செனமறுக்க
 வாராவரவாய்வந்தசஞ்சிவி
 யாலைக்கரும்புபாகமுதக்கட்டிநீள்
 சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனி
 பாங்குதுமாங்கனிபாறேன்சருக்கரை
 யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றாய்க்கூட்டி
 யருந்தியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்
 பொருந்தியவிற்பம்பொழிசிற்சுகோதய
 மெங்கணுநிறைந்தவியல்பினையெனக்குச்
 செங்கையால்விளங்கத்தெரித்தமெய்த்தேசிகள்
 தன்னையறிவித்துத்தற்பரமாகி
 யென்னுளத்திருந்தருளேகநாயக
 னடிமுடியில்லாவரும்பொருடனக்கு
 முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
 மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
 பொய்யெனவறியெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
 னருளும்பொருளுமபேதமாயிருந்து
 மிருதிறனென்னுமியலுமுண்டென்றோ

னருளுனக்குண்டேலருளும்வெளிப்படும்
 பொருண்மயந்தானேபொருந்துமென்றுரைத்தோன்
 சத்தசத்திரண்டுதன்மையுந்தானே
 யொத்தலாற்சதசத்துணக்கெனவுரைதோ
 னுணவமரூவிடினருளுற்தென்னக்
 காணருநேர்மையாற்காணவேயுரைத்தோன்
 சென்மமுள்ளளவுந்தீராதிழுக்கும்
 கன்மம்விடாதெனக்காட்டியவள்ள
 லுளதிலதெனவுமுறுதலான்மாயை
 வளமிலதெனவும்வகுத்தினிதுரைத்தோ
 னில்லறத்திருந்துமிதயமடக்கிய
 வல்லவன்றானேமகாயோகியென்றேன்
 துறவறத்திருந்துஞ்சூழ்மனக்குரங்கொன்
 றறவகையறியானஞ்ஞானியென்றே
 னிறவாமனந்தானிறக்கவுணர்த்திப்
 பிறவாவரந்தரும்பேரறிவாள
 னத்தனதருளாலனைத்தையுமியக்குஞ்
 சத்தமாமாயையின்றேற்றமென்றுரைத்தோ
 னிருண்மலமகலவிசைந்ததிலழுத்தும்
 பொருளருட்டிரோதைப்பொற்பெனப்புகன்றேன்
 வீறுசிவமுதல்விளம்பியபடியே
 யாறுமனாதியென்றறிஞருக்குரைப்போன்
 கொல்லாவிரதங்குவலயத்தோர்க
 ளெல்லாம்பெறுமினென்றியம்பியதயாநிதி
 தருமமுந்தானமுந்தவமும்புரிபவர்க்

குரிமையாயவரோடுறவுகலப்பவன்
 மன்னுயிர்போலத்தரணியின்மருவிய
 மன்னுயிரனைத்தையும்வளர்த்திடும்வேந்தன்
 களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
 தெளிவுவந்துறவருள்செய்திடுந்திறத்தோன்
 தான்பெறும்பேறுசகமெலாம்பெறவே
 வான்பெருங்கருணைவழங்கியமாரி
 தஞ்சமென்றடைந்ததாபதர்தம்மை
 யஞ்சலென்றாநமநிஞர்சிகாமணி
 சீவகோடிகளுஞ்சித்தர்கோடிகளும்
 யாவரும்புகழயாவையுமுணர்ந்தோன்
 யானெனதென்னாவினைவனெம்பெருமான்
 றுனவனாகியதலைவனெங்கோமா
 னருணகிரியார்க்காறுமுகன்சொலும்
 பொருணலமல்லதுபொருளெனமதியான்
 பூதமுதலாப்பொலிந்திடுநாத
 பேதமுங்கடந்தபெருந்தகைமூர்த்தி
 மூலாதாரமுதலாயுள்ள
 மேலாதாரமும்வெறுவெளிகண்டவன்
 மண்டலமூன்றிலுமன்னியவுருவினுங்
 கண்டவையத்திலுங்கடவுளாய்நின்றோன்
 பகர்சமயந்தொறும்பரமேயிருந்து
 சுகநடம்புரியுந்தொழிலெனச்சொன்னோன்
 பேதவபேதபேதாபேத
 போதமிதுவெனப்புகன்றிடுமபுண்ணிய

னநானெனவேயாற்றிடுமனுபவஞ்
 சதூர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ
 னல்லும்பகலுமறிவானோர்க்குச்
 சொல்லும்பொருளுஞ்சுமையெனச்சொன்னோன்
 சுதனேசுருவாஞ்சுவாமிநாயகற்கெனி
 னதிகமெய்ஞ்ஞானமல்லவோவென்றோ
 னேசயோகத்துறுநிருபொல்லாந்தொழு
 மிராஜயோகத்தினாயிராஜயோகத்தான்
 பொறுமைதெளிவுபுனிதவாசார
 மறுவிலாவண்மைவாரமியற்கை
 தண்ணமர்சாந்தந்தயங்கியகீர்த்தி
 யெண்ணெண்கலைபயிலிணையிலாக்கல்வி
 நல்லவிருக்கநடுநிலைசத்திய
 மில்லையென்னுமலெவர்க்குந்தருங்கொடை
 நற்குணனெல்லாநண்ணியபெருந்தகை
 சிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
 கரமேலெடுத்துக்கருத்துறவணங்கிப்
 பரமேயுனக்குப்பரமெனப்பகர்ந்தோ
 னுலடிமேவுமரசினையடுத்தே
 சீலமெய்ஞ்ஞானந்தெளிந்தனென்னவுஞ்
 சித்தமெளனிடசித்தமாக
 வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனெனவ
 மூலன்மரபின்முனைத்தமெளனிதன்
 பாலன்யானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்
 வடமொழியியற்கையின்மகிமையையுணர்ந்து

திடமுறமுப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து
 கண்டமுதென்னக்கனிரசமென்னத்
 தண்டமிழ்மாரிதண்ணைப்பொழிந்து
 சித்தியுமுத்தியுஞ்சிறந்தருள்கொழிக்கு
 நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவைப்
 பாடியுநாடியும்பணிந்தெழுந்தன்பா
 லாடியுமரற்றியுமகங்குழைவெய்கியு
 முடலங்குழையவுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
 படபடென்றுள்ளம்பதைத்துப்பதைத்துப்
 பாங்குறுநெட்டுயிர்ப்பாகிப்பரதவித்
 தேங்கியேங்கியிரங்கியிரங்கி
 யோய்ந்தபம்பரம்போலொடிங்கியேசிநிது
 மேய்ந்தவிழிகளிமைப்பதுமின்றிச்
 சோர்ந்துசோர்ந்துதுவண்டுதுவண்டுமெய்
 யார்ந்தவன்போடவசமுற்றடிக்கடி
 யுண்ணடுக்குறவேயுருகியேசற்றுத்
 தண்ணமர்மொழியுந்தழுதழுத்திடவே
 யுள்ளும்புறம்புமொருமித்துருகி
 வெள்ளநீர்போல்விழிநீர்பெருக்கிக்
 கன்றுபசுவைக்கருதிக்கதறிச்
 சென்றுசென்றோடித்திகைப்பதுபோல
 வென்புநெக்குடையவிருகரங்குவித்துப்
 புன்புலால்யாக்கைபொருந்தாதினியென
 வுணர்ந்துணர்ந்தன்பாயுவகைமேற்கொண்டினிக்
 கணம்பிரியேனெனக்கருதியேகுறித்துத்

திருவுருவெல்லாந்திருநீறிலங்க
 விருகரநளினமியன்முடிசூவித்தப்
 பூரணசந்திரன்போலொளிகாட்டுங்
 காரணவதனங்கவின்சூறுவெயர்வுற
 விளநிலாவெனவேயிலங்கியசிறுநகை
 தளதளவென்னத்தயங்கியெழில்பெற
 வித்தன்மையெல்லாமிசைந்துமிவனருள்
 சித்தெனச்சிவகதிதேர்ந்தவருரைப்பப்
 பாத்திரமாடப்பரிவுடனாடிச்
 சாத்திரங்காட்டித்தயவுசெய்தருளும்
 வல்லவனெனவேமன்னுயிர்க்காக
 வெல்லையிலன் பனிவனெனவிளங்கி
 யீனவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றே
 ஞான தூன்மெய்யெனநவின் நினைதிரங்கிக்
 கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
 மேவருஞ்சுத்தமெய்யினைநல்க
 வருளேயுருவுகொண்டவனியில்வந்த
 பொருளேயிவனெனப்பொலிந்திடும்புனிதன்
 சைவஞ்சிவனுடன்சம்பந்தமென்பது
 மெய்வளர்ஞானம்விளக்குமென்றிசைத்தோன்
 கதிர்விழியொளியுறக்கலத்தல்சித்தாந்த
 விதிமுறையாமெனவிளம்பியமேலோன்
 முடிவினிலாகமமுறைமையினுண்மையை
 யடியரைக்குறித்துரைத்தருளியவண்ணல்
 சிதம்பரநேர்மைதிருமாவுரைத்திறை

பதம்பரவெனப்பகர்பரமமெய்ஞ்ஞானி
 முத்திபஞ்சாக்கரமுறைமையிலயிக்கியஞ்
 சத்தியமிதுவெனச்சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
 னஞ்செழுத்துள்ளேயனைத்தையுங்காட்டியென
 னெஞ்சமுத்தியகுருநீதிமாதவ
 னெல்லாரிறைந்தவிறைவன்செயலெனச்
 கல்லாவெனக்குங்கருணைசெய்கடவுள்
 குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்
 றிருவுருளுறதெனத்தெரிந்நிடவுரைத்தோன்
 குருவுருவருளெனக்கொண்டபின் குறையாப்
 பொருண்மயமாமெனப்புகன்றிடுபோத
 னெந்தமூர்த்திகளையுமெழிற்குருவடிவெனச்
 சிந்தையிற்றியக்கறத்தோர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்
 சதாசிவமென்றபேர்தான் படைத்தனாதா
 னெதாவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்தானைத்தோன்
 கல்லாணைகன்னல்கவர்ந்நிடச்செய்தவ
 னெல்லாம்வல்லசித்தெம்மிறையென்றோ
 னெவ்வுயிர்தோறுமிறைமேவியதிறஞ்
 செவ்வியபிரம்படிசெப்பிடுமென்றோ
 னெவ்வணமெவரவரிசைத்தனரவரவர்க்
 கவ்வணமாவனெம்மர்னெனவறைந்தோ
 னெருபாணனுக்கெயொருசிவனுட்படிந்
 வரும்படியார்திறம்வழுத்தொணுதென்றோன்
 சிவனடியாரைச்சிவனைனக்காண்பவ
 னெவனவன்சிவனெயென்றெடுத்தானைத்தோன்

விருப்பு வெறுப்பினை வேரடிப்பறித்துக்
 கருப்பு காதென்னைக்காத்தருள் செய்தோ
 னிருசொல்லுறையாடியானின்பமெய்த
 வெருசொல்லுறைத்தவுயர்குணபூதா
 னத்துவாமார்க்கமாரையுமகற்றி
 தத்துவாதிதத்தன்மையைத்தந்தோன்
 திருமகண்மருவியதி கழ்வளமறைசையில்
 வருமுணர்வாளன் மருளிலாமனத்தா
 னெண்ணியவெண்ணெமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குத்
 தண்ணருள் செய்தவன் ருயுமானவ
 னொருமொழிபகர்ந்தவுதவியாலவன்ற
 னிருபதமுப்போதிதைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடலகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகண்ட	ககந	அண்டமுடி	௫௫
அகத்தா	உகக	அண்டமுமா	கநச
அகமேவு	உநஉ	அண்டரண்ட	உ௫௦
அகரவு	கச	அண்டரண்ட	உ௭௦
அங்கமே	உக௫	அண்டருக்கு	உசஅ
அங்கிங்	க	அண்டனே	உகக
அங்குமிங்	உகக	அண்ணீல	ககந
அங்கை	கச	அதுவென்ற	கந
அஞ்சலஞ்	உ௦௭	அதுவென்று	ககக
அஞ்சமுக	உநஅ	அத்தனென்	உ௭௦
அஞ்செழு	உ௫க	அத்தனே	ககஉ
அடக்கிப்புல	உ௭க	அத்தனைச்	கசக
அடிகளடி	உசச	அத்தாரி	உகந
அடிமுடிகா	உசக	அத்தாவி	உகஉ
அடிமுடியு	க௦ச	அத்தவா	உ௫ந
அடியெனு	கஉஉ	அத்துவிதமா	உஉந
அடுத்தவி	உகக	அத்துவிதவ	உ
அடையார்	க௫௭	அத்துவிதம்	கநச
அண்டபகி	௫	அத்துவிதவ	கச௭
அண்டபகி	உஉ௫	அத்துவித	உ௫அ
அண்டபகி	உகந	அந்தகனு	உசச
அண்டபிண்	உஉக	அந்தகாரத்	௭
அண்டம	உ௦க	அந்தக்கர	உசக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அந்தக்கர	205	அவனன்றி	௫௭
அந்தக்கர	2௧௧	அவனே	௧௭0
அந்தமுட	2௩௧	அவ்வுயிர்	2௫௧
அந்தணர்	௧௮	அழுக்காற்	22௩
அந்தரத்	2௫2	அழுக்கார்ந்த	௧௫௪
அந்தோவீத	௮௧	அளியுங்கனி	௧௫௮
அப்பனென்	222	அள்ளக்குறை	2௬௬
அப்பாவென்	௧௧௮	அறிந்தவறி	௧௭2
அப்புழுப்பு	20௯	அறியாதறி	2௫௮
அப்பொருளு	௧௬2	அறியாதவெ	௧௫௩
அம்மாளீ	௧௧௫	அறியாநா	2௩௧
அரசேரின்	௧௮௮	அறியாமைசா	௧௬௩
அருமறையின்	௧2	அறியாமையீ	2௩0
அரும்பொ	௫௩	அறியாமைமே	௧௬0
அருவுருவ	2௪௧	அறியாயோ	௩௬௫
அருவென்பன	2௭௭	அறியாவறி	2௫௫
அருளாகி	2௧௧	அறியுந்தர	௧௩0
அருளாலெ	2௭2	அறிவாகி	௯2
அருளெலா	௧௧௮	அறிவாரு	2௭௪
அருளேயோ	௧௭௫	அறிவிப்பா	2௧௧
அருள்பழு	௮௮	அறிவிலறி	௧௬௫
அருள்வடி	௧௩௧	அறிவிற்	௧2௩
அல்லலாந்	௯௮	அறிவையறி	2௫௫
அல்லலெல்	22௬	அறிவோட	2௫௬
அல்லும்பக	௧௬௬	அற்பமன	௧௬௧
அல்லும்பக	2௬௫	அற்றவர்	2௫௪
அல்லும்பக	20௪	அனந்தபத	௮௬
அல்லும்பக	௧௫௬	அணைத்து	20௪

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அன்பருக்	௨௪௨	ஆசனமூர்த்த	௨௫௧
அன்பொல்	௨௧௧	ஆசைக்கோ	௧
அன்பர்ப்பணி	௨௧௦	ஆசைச்சுழ	௨௬௪
அன்பாற்	௨௦௫	ஆசையுன்	௨௧௮
அன்பின்	௪௧	ஆசைநிகள்	௨௨
அன்பைப்	௧௧௪	ஆசையெனு	௧௩௨
அன்றந்த	௨௨௧	ஆடலையே	௨௫௪
அன்றுநால்	௧௨௧	ஆடாமலோய்	௪௩
அன்றுமுத	௧௫	ஆடியோய்	௨௧௫
அன்றெனச்	௧௧௮	ஆடுகறங்கா	௨௬௧
அன்றென்று	௨௪௫	ஆடுங்கறங்கு	௧௫௪
அன்றோவா	௧௧௧	ஆடுவதும்	௨௦௧
அன்னைய	௫௪	ஆணவத்தை	௨௪௮
அன்னையோ	௨௪௦	ஆணவத்தோ	௨௫௮
அன்னையப்	௧௧௦	ஆணிலே	௩௧
அன்னையிலா	௨௦௧	ஆண்டநின்	௨௨௫
		ஆண்டான்	௨௫௮
ஆ		ஆதிகால	௨௧௮
ஆகத்தை	௨௩௪	ஆதிக்க	௨௩
ஆகார	௮௬	ஆதிப்பி	௨௬௪
ஆகியசற்	௧௦	ஆதியந்தநீ	௨௧௮
ஆக்கியளி	௨௪௩	ஆதியந்தந்	௨௪௪
ஆக்குவை	௧௪௧	ஆதியந்தந்	௧௩
ஆக்கை	௧௫	ஆதியந்தந்	௨௩௮
ஆங்காரம	௨௦௩	ஆதியந்தமி	௨௫௫
ஆங்காரமா	௨௪	ஆதியந்தமி	௨௫௦
ஆங்காரமெ	௨௪௪	ஆதியந்தமெ	௮௪
ஆங்கென்று	௨௪௪	ஆதியனாதி	௨௪௦

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆதியாய்நடு	கஉஅ	ஆழாழியென்	உச
ஆதியாம்வா	உசச	ஆழித்தாரும்	கக
ஆத்திரம்வந்	கருக	ஆழ்ந்தா	உக
ஆயிரஞ்சொ	உசச	ஆழ்ந்துநினை	உச
ஆயுங்கலை	கருக	ஆளுனகண்	உந
ஆயுமறி	கச	ஆறுசமய	உந
ஆரணங்	ககக	ஆறுளொன்	உந
ஆரணமாக	கருஉ	ஆறெடுத்திலங்	கரு
ஆரணமார்சு	கஉ௦	ஆற்றப்பபா	உக
ஆரணமு	உசக	ஆனந்தங்கதி	கக
ஆரறிவா	ககக	ஆனந்தமான	உக
ஆராமகண்	கஎஎ	ஆனந்தமோ	கஎ
ஆராயும்	ச	ஆனபுற	உச
ஆராரொன	எரு	ஆனமான	கக
ஆராரு	உருக	ஆனலும்	கக
ஆராவமி	கநஉ	இ	
ஆராவமுத	உசக		
ஆராவமுதெ	கருஉ	இகபரமு	க
ஆராவமுதே	ககக	இகமுமுது	கக
ஆரிருந்தென்	உ௦எ	இக்காயம்	உச
ஆருடனே	உருச	இங்கற்றபடி	நக
ஆருமறி	உநஉ	இடத்தைக்	கந
ஆலம்படை	கருச	இடமொரு	கஉ
ஆவாவென்ற	கஅக	இடம்பெறு	கரு
ஆவிக்குளாவி	உநஉ	இடம்பொரு	க௦ந
ஆவித்துணை	உசஅ	இடைந்திடை	கஉ
ஆவியேயுனை	க௦க	இந்தநா	உ௦
ஆழாழிகரை	அ	இந்தநிரு	கக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இந்தவெளி	உஉக	இன்பமய	கஎசு
இந்திர	கஉ	இன்பருள	உ௩உ
இப்பிறவி	எஉ	இன்றுபுதி	உ.௦௦
இம்மாதில	உருஎ	இன்றுன	க௦க
இமையள	கூகூ	இன்றென	கூஅ
இயல்பென்று	அக	இன்றோ	உக௦
இரக்கமொடு	கககூ	இன்னமுது	சக
இரப்பா	க௩உ	இன்னம்பிற	கூக
இரவுபக	உ௦உ		ஈ
இருக்காதி	உகூக	ஈரூக	உ௩௦
இருநிலமா	கஉகூ	ஈனந்தருநா	உசகூ
இருநிலனாய்	உருச	ஈனந்தருமு	ககூஅ
இருப்பா	கஎசு	ஈனமில்லா	உசஅ
இரும்பை	கக௦	உ	
இருவலோ	ககக	உடம்பறியு	உசகூ
இல்லாத	உக௩	உடலைப்பழி	ககூரு
இல்லையில்லை	கஉ	உடல்குழைய	௩சு
இல்லையு	க௦அ	உடல்பொய்யு	கருக
இல்லையென்	கூஅ	உணர்த்துமு	உஉக
இவ்வுடம்பு	உகூஉ	உண்டவர்க்	ககூஅ
இறப்பும்பிறப்	உஎஉ	உண்டுதித்து	உ௦க
இற்றைவரை	உகஎ	உண்டுபோ	உஉக
இனியகருணை	ககூஎ	உண்டோந	உஎசு
இனியகருப்பு	கஎஉ	உண்டோநீ	கக௩
இனியேதெம	கூஎ	உண்ணின்று	உகூஉ
இன்பக்கட	கஉச	உந்திச்சுழி	உசஉ
இன்பநிட்டை	உஉச	உந்துபிற	உசசு
இன்பநிரு	உஉஎ	உய்யும்படிக்கு	க௩க

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
உருவிருப்ப	உசக	உற்றறியும்	கக.
உருவெளி	உஉஅ	உற்றுணர்	கசு
உடையிறந்து	ககரு	உற்றுநினை	உ 0
உடையிறந்து	ககரு	உற்றுற்று	உ 0
உடையிறந்து	ககக	உனக்குநா	கஉ
உடையுணர்வி	ககரு	உனக்குவமை	உஉ
உலகநெறி	உஉஅ	உன்மணிக்கு	கக
உலகமாயை	சுநந	உன்னவுன்ன	உசு
உளவறிந்தெ	கசுக	உன்னும	உந
உள்ளக்கொதி	உஉக	உன்னுவெளி	உஉ
உள்ளங்குழை	உஉக	உன்னிலு	உரு
உள்ளதுணரா	உஉசு	உன்னிலையு	சுந
உள்ளதுமி	உஎஉ	உன்னுமன	உக
உள்ளத்தி	கஎஎ	உன்னேநினை	உ 0 உ
உள்ளத்தி	உநஎ	உன்னையுட	கஎ
உள்ளத்தி	உருக	உள	
உள்ளத்தை	கருரு	ஊரனந்த	உ
உள்ளபடியா	உஉக	ஊருமிலார்	உநஉ
உள்ளபடியெ	சு 0 ச	ஊரைப்பா	உநஉ
உள்ளபடி	உகக	ஊனாக	உசுரு
உள்ளபொரு	உகஎ	ஊனிருந்த	உசுந
உள்ளமறியா	உகசு	ஊனெனன்றி	உசுஉ
உள்ளமறிவா	ககக	ஊன்பற்று	உருஅ
உள்ளமே	கஉக		
உள்ளும்புற	உசு 0	எ	
உறவுடலை	கசுஎ	எக்கணுமா	உசுஅ
உற்றதுனை	க 0 க	எக்கலையு	உகரு
உற்றவேளை	ககக	எக்காலமு	சுஅ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
எங்கணூர்	௨௨௫	எத்தனையோ	௨௬௮
எங்குஞ்சிவ	௧௭௦	எத்தனைவித	௪௭
எங்குமென்னை	௧௧௮	எத்தன்மை	௨௦௩
எங்கும்வியா	௧௫௮	எத்தாற்பி	௨௦௧
எங்கெங்கு	௨௪௧	எத்திக்குந்	௧௧௭
எங்கெங்கே	௨௦௪	எந்தச்சமய	௨௪௧
எங்கேயெங்	௧௧௨	எந்தநாளை	௧௧௫
எங்ஙனே	௧௧௧	எந்தநாள்	௫௫
எச்சிலென்று	௨௦௪	எந்தப்படி	௨௦௭
எடுத்ததேக	௧௧௭	எந்தம்	௨௩௨
எடுத்ததேகம்	௧௭௬	எந்தவு	௨௧௨
எட்டத்தொ	௨௫௬	எந்தெந்த	௨௦௭
எட்டுத்திசை	௨௨௭	எந்தைசன	௨௩௮
எட்டுத்திசை	௨௪௭	எந்நாளுமு	௫௬
எண்டிசை	௨௦௮	எந்தநாளுன	௧௦௨
எண்ணமறி	௨௦௧	எந்நெஞ்சமே	௨௧௪
எண்ணமு	௨௧௧	எப்பொருளு	௨௦௨
எண்ணிய	௩௭	எம்பராப	௧௪௩
எண்ணிய	௨௪௦	எம்மாலறி	௨௬௫
எண்ணுதெ	௧௫௦	எம்மைவினை	௨௪௫
எண்ணுதெவ	௧௧௧	எல்லாஞ்சிவ	௧௫௬
எண்ணியவெ	௧௮௦	எல்லாநினது	௨௨௬
எண்ணில்பல	௨௨௧	எல்லாந்தெ	௨௬௨
எண்ணிறை	௨௬௬	எல்லாழறிந்	௭௭
எத்தனையோ	௨௦௦	எல்லாழிறந்த	௨௪௮
எத்தனைப்பிற	௧௪௦	எல்லாழுதவு	௧௫௪
எத்தனையோ	௨௦௩	எல்லாழு	௩௦
எத்தனையோ	௨௨௧	எல்லாமே	௧௭௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
எல்லாருமின்பு	உகசு	என்றுமிரு	உ௦அ
எல்லையி	உரு௦	என்றுமுன்னே	க௦௭
எவ்வடிவும்	உருஅ	என்றுவிடி	உ௩உ
எவ்வாறின்	உரு௦	என்றுனேரீ	ககசு
எவ்விடத்து	க௭ரு	என்னதுயா	உருக
எவ்வுயிருந்	உருச	என்னதி	உகசு
எவ்வுயிருமெ	உ௦உ	என்னரேச	உசு௭
எவ்வுயிர்த்திர	அ௩	என்னறிவுக்	உசுச
எள்ளத்தனையு	உசுக	என்னறிவு	உ௦சு
எள்ளளவுநின்	உ௦௦	என்னறிவை	உ௩க
எள்ளுக்குளெ	உசுக	என்னுடைய	உருச
எறிதிரைக்கட	அ௩	என்னுடையு	கசு௦
எனக்கினியா	உஉக	என்னேநான்	ககரு
எனக்குணீ	உருரு	என்னேக்கெடு	உகக
எனக்குமுனக்	க௭க	என்னேத்தா	கசுக
எனக்குளே	க௦அ	என்னேநான்	கஅஅ
எனக்கெனச்	கசுக	என்னேப்புர	உஉக
எனக்கென்	க௩உ	என்னையறிய	உசு௩
எனக்கோர்	கருக	என்னையின்ன	உகக
எனதென்பது	க௩க	என்னையுந்தன்	உ௭௩
என்செயலின்	கஉஉ	என்னையுன்ற	உ௦௭
என்செயினு	உசுக	என்னையுன்னை	கசுக
என்புருகி	ககஅ	ஏ	
என்பெலா	ருக	ஏகமானவுரு	அசு
என்போலெ	உ௦சு	ஏங்கியிடை	உஉரு
என்றுங்கரு	உ௦க	ஏசற்ற	க௭௩
என்றுமடை	உஉ௩	ஏடார்மலர்	உ௩௩
என்றுமழி	உ௭ச	ஏதமற்ற	கசுக

திருப்பாடலகராதி.

கூ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஏதமின்றி	கசுக	ஐவொன்றபுல	அக
ஏதுக்குச்சம்	கசு0	ஐவொடு	உகக
ஏதுக்குஞ்சம்	கௌ	ஒ	
ஏதுக்குடற்சு	கசுரு	ஒட்டிடன்	உச0
ஏதுக்குமுன்	உகரு	ஒப்பிலா	உசுக
ஏதுந்திரு	கசுக	ஒப்புயர்	உ0சு
ஏதுந்தெரியா	உசுரு	ஒருமைமன	சுக
ஏதுந்தெரியா	உ௨௭	ஒருமொழி	க0௩
ஏதுவந்து	உகச	ஒருவொன்னு	க0க
ஏதேதுசெய்	உருஉ	ஒருவனவன்	சுரு
ஏதேதுசொ	உ௨௭	ஒளியே	சருசு
ஏதைச்சமை	உகஉ	ஒன்றதாய்	கசஉ
ஏய்ந்தநல்லரு	கசுரு	ஒன்றனையு	உசுக
ஏரின்கிவபோ	உச0	ஒன்றுகிப்	அ௭
ஏழைக்குரு	உச௩	ஒன்றாய்	உசுஅ
ஏறுமயிர்	உகஉ	ஒன்றியொன்	க00
ஏறுவாம்பரி	க௨௭	ஒன்றிரண்டா	கசுக
ஐ		ஒன்றிரண்டு	உரு௭
ஐந்துபூத	அ0	ஒன்றிரண்	உ௨௨
ஐந்துவ	க௭	ஒன்றுந்தெரி	கருச
ஐந்துவ	உ௨	ஒன்றுமறநில்	கசுஉ
ஐம்பூத்தா	உச௩	ஒன்றுமறியா	உ௨௩
ஐயமற்றவதி	ககக	ஒன்றேபல	உ0௭
ஐயனேயுனை	கக௩	ஒன்றைநினை	உ0ச
ஐயவாதனை	க௩அ	ஒ	
ஐயாவருணகி	கசு௩	ஒகோவுனை	சுக
ஐயோவுனை	ககக	ஒடுங்கருத்	உசுஉ
ஐவகையெனு	கசு	ஒடுமிரு	கக௭

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஓதரிய	ககா	கண்டனவல்ல	கக
ஓயாதோ	ககக	கண்டவறி	௨௩0
ஓயாவுள்	௨௬௪	கண்டவிட	௩௪
ஓராமலெல்	௨௨௭	கண்டறியேன்	க௭௮
ஓராமலே	ககக	கண்டனவே	௨௬௭
ஓராமன்	௨௩௮	கண்டாருள	க௪க
ஓருரை	௨௨௪	கண்டார்கண்	க௨௩
ஓவென்ற	க௮௮	கண்டார்கை	௨௭௩
ஓள		கண்டலை	கக௪
ஓளவிய	க௩	கண்டுகண்டு	௨௪௩
க		கண்டுமொழி	௨௪௨
கங்குல்பத	௨0௧	கண்டியிலா	௨௧௬
கங்கைநில	௨௩௮	கண்டேனின	க௩௩
கச்சிருக்கும்	௨௪௨	கண்டேனி	க௮௮
கடத்தைமண்	௧௩௮	கண்ணகன்ற	க௧௩
கடலமுதே	ககக	கண்ணாடி	௨௬௩
கடலின்மடை	௨௩௨	கண்ணாசு	கக௬
கடலின்ம	௨௭௧	கண்ணாநீர்	௩௧
கடலெத்தனை	க௩௩	கண்ணாவாரோ	௨0௧
கட்டுங்கனமு	௨௨௨	கண்ணிறைந்	௨௬௨
கட்டுநமன்	௨௪௭	கண்ணிற்கா	கக௧
கண்மீது	க௪௨	கண்ணினுண்	க௪௪
கண்களில்	௨௪௨	கண்ணுணின்	கக௧
கண்டகண்ணு	க௧௭	கண்ணுண்	௨௩௨
கண்டத்தனை	௨௩௩	கண்ணே	க௧௭
கண்டதுபொ	௨௪0	கண்ணொளியே	க௬௩
கண்டவடி	௨௨௨	கண்முடி	௨0௩
கண்டவடி	௨௬௬	கந்தாணுதி	௨௪0

பாட்டு.	பச்சம்.	பாட்டு.	பச்சம்.
கந்துகம	எசு	கள்ளினிவ	உருஉ
கருணைமொழி	கக	கள்ளாதுகட்	உஉச
கருதரிய	கச	கற்கண்டா	உருந
கருதுமடி	உஉஉ	கற்கண்டோ	சசு௦
கருத்தினுட்	கஉக	கற்குணத்தை	உருந
கருப்புவட்	உருசு	கற்குநிலை	உஉஅ
கருமருவு	கஅ	கற்குமது	உஉரு
கருமுசங்கா	உநஎ	கற்பதெல்லா	உசுஎ
கரைந்துகரை	கசுசு	கற்புறுசிற	கசுக
கரையிலின்ப	கநஉ	கற்பனை	உஉஎ
கலக்கமுற	உஉரு	கற்றசுலை	உ௦ரு
கலங்காத	ககச	கற்றதுங்கே	உஎ௦
கலந்தமுத்தி	ககரு	கற்றவறி	ககக
கல்லாதெஞ்	உசுந	கற்றுமென்ப	ககஉ
கல்லாதேபர்	சுக	கற்றும்பலபல	சருக
கல்லாதவறிவு	உரு	கற்றலுங்கே	உஉஉ
கல்லாதேனா	உந௦	கன்மநெறி	உருஅ
கல்லாலடி	உசுஎ	கன்மமென்ப	உசுசு
கல்லாலெறிந்	சருஉ	கன்மமே	ககச
கல்லாலினீழ	ககச	கன்றினுக்கு	ககக
கல்லெறிய	உசரு	கன்றுமன	உசுஎ
கல்லேறு	கசுஉ	கன்னங்கரிய	உஉ௦
கல்லேனு	ரு௦	கன்னலமு	ச௦
கல்லேன்	உநந	கன்னலுடன்	உருக
கல்லையுற்ற	ககச	கன்னறரும்	உசஅ
களவுவஞ்சனை	கசச	கன்னன்முக	கசஉ
கள்ளத்தலைவ	உநஎ	கா	
கள்ளம்பொரு	சருசு	காகமானது	சு௦

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
காசமுறவு	கௌரு	காராரு	சுரு
காகமொடுகழு	எக	காரிட்ட	கௌ
காக்குநின்ன	ககசு	காலமூன்று	ககசு
காக்கைகநரி	உசுக	காலமேகா	ககசு
காச்ச்ச்ச	உஉஅ	காலமொடு	ககசு
காடுங்கரையு	கௌரு	காலமொரு	உகந
காட்சியெல்	உஉௌ	காலர்பய	உகசு
காட்டத்திலங்	உஉசு	காலன்றனை	ககசு
காட்டவரு	உ௦ந	காலரல்வழி	உசுக
காட்டுகின்ற	உசு௦	காலையுயி	உசுக
காட்டுந்திரு	உசுக	கால்பிடித்	உக௦
காட்டியவந்த	கருௌ	காற்றைப்	கஅௌ
காணரிய	கக	கானகமில்ங்கு	உசு
காணாத	உநந	கானற்சலம்	உருக
காணுங்கண்	க௦சு	கானற்சோற	உசுௌ
காண்டல்	க௦	கி	
காண்பானு	உருௌ	கிட்டிக்கொ	உநந
காதலால்	உநந	கிட்டிராய்	உநந
காதற்று	ககசு	கு	
காதிஸோலை	கநசு	குடக்கொடு	சுரு
காந்தமதை	கநசு	குத்திரமெய்	உருஉ
காந்தமிரு	உநந	குருலிங்க	ககந
காமனைவா	உசுஉ	குருலிங்க	உருக
காயநிலை	உ௦க	குருவாகி	கௌந
காயாதமர	சுக	குருவுருவாகி	கஉஉ
காயிலை	சசு	குலமிலான்	கநஅ
காய்ச்ச்ச	உஉஅ	குறிகளோடு	எக
காரகமா	உகௌ	குறித்தவித	உசுரு

திருப்பாடலகராதி.

கந

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
குறியங்குண	க௭௨	கை	
குறைவிலரு	௨௩௧	கைத்தலம்	௭௮
குறைவிலா	௧௨௭	கையினுற்	௧௧௭
குற்றங்குறை	௨௨௩	கையுங்கு	௨௭௩
குற்றச்சமய	௨௩௩	கையுமெய்யு	௧௦௭
குன்றாதம	௧௦௧	கைவிளக்கி	௨௪௮
குன்றிடாத	௧௧௭	கொ	
கூ		கொடியவெ	௧௧௭
கூடியநின்	௧௭௮	கொடுக்கின்	௧௩௩
கூடுதலுடன்	௧௧	கொடுத்தே	௧௭௭
கூர்த்தவறி	௧௧௧	கொந்தவி	௭௧
கூர்த்தவறிவா	௨௨௦	கொலைகளவு	௨௨௨
கூறாநின்ற	௧௨௪	கொல்லாமை	௪௨
கூறாய	௧௧௧	கொல்லா	௨௦௧
கூறுங்குணமு	௨௩௩	கொல்லா	௨௧௩
கெ		கொழுந்தா	௧௪௧
கெசதூரக	௩௮	கொழுந்தில்	௨௦௪
கெடுத்தே	௨௩௩	கொழுந்து	௧௨௪
கெட்டவழி	௨௧௦	கொள்ளித்தே	௨௧௨
கெட்டியென்	௨௦௩	கொள்ளைவெ	௨௧௩
கே		கோ	
கேடில்பசு	௨௪௮	கோட்டாலை	௨௩௩
கேட்டதை	௨௧௩	கோலமின்றி	௧௦௭
கேட்டலுடன்	௧௭௦	ச	
கேட்டன்	௨௩௮	சகத்தின்	௧௧௭
கேவல	௧௩௩	சகமனைத்தும்	௧௭௦
கேவலத்தி	௨௭௦	சகமெலாந்	௧௪௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சக்ரவர்த்தி	உசு௦	சித்தநினைவு	கக௭
சஞ்சலமற்	உந௦	சித்தந்தெளி	உ௦க
சஞ்சிதமே	உசு௬	சித்தந்தெளி	உ௬௦
சடத்துஞயிர்	உசுஅ	சித்தமெனும்	உசுச
சட்டை	உசுஉ	சித்தமவுன	உஉக
சத்தமுதலா	உசு௬	சித்தமவுனி	க௬௩
சத்தமுதலா	உசு௩	சித்தான	உசுசு
சத்தாகுநின்	உகஅ	சித்துஞ்சட	க௭௩
சத்தொடுசித்	உசுக	சித்திநெறி	உஉ௦
சந்ததமு	சு	சிந்தனை	உ௦அ
சந்ததமு	உகக	சிந்திக்குந்	உஉ௩
சந்ததமும்	௩உ	சிந்திக்குந்	உசு௦
சந்திரனை	உ௬க	சிந்தித்த	உ௬க
சருஞ்சல	உசு	சிந்தித்தவெ	ககசு
சன்மார்க்க	அக	சிந்தைத்	க௩க
சன்னல்பின்	உசு௬	சிந்தைசி	உஉ௦
சா		சிந்தைபிற	உ௭சு
சாக்கிரமா	க௩௭	சிந்தைமயக்	உஉசு
சாட்டையி	க௩௩	சிந்தைமறந்	உசுக
சாட்டையிலா	உசுக	சிந்தைம	உ௩௩
சாதனை	உஉ௩	சிந்தைய	உ௦௩
சாதிசூலம்	கக	சிந்தையன்	உ௭௦
சாலக்கபாட	உசு௭	சிந்தையி	உ௩அ
சாலோக	உ௬௦	சிந்தையுமெ	உஉ௬
சாற்றரிய	உசு௬	சிவமாசி	க௬௦
சி		சிவன்செய	க௨௭
சிட்டர்க்கெ	உசுஉ	சிற்பரமே	உகக
சித்தநிருவி	உகஅ	சிற்றம்பல	உ௩க

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சுற்றரும்	கருக	செ	
சுற்றறிவு	உருள	செகத்தை	கஅஅ
சுற்றின்ப	உரு௦	செங்கதிரின்	உருசு
சுனமிறக்க	உகக	செங்கிருமி	உசக
சுன்னஞ்சி	உகரு	செப்பரிய	உருசு
சுன்னஞ்சி	உருரு	செப்பரிய	அஅ
		செப்பு	உ௦௭
சு		செம்பொன்	க௦௭
சுராருந்தெய்	ககசு	செம்மையறி	உசசு
சு		செய்யுஞ்செ	க௦௭
சுகமாகு	கசுக	செய்யுந்தவ	கசஅ
சுக்கிலமு	உச௦	சென்றவிட	உஉச
சுட்டழகா	உசுச	சென்று	உருரு
சுட்டியுண	உ௦அ	சே	
சுத்தமு	சரு	சேராமற்	கக௦
சுத்தவறி	ககஅ	சேராமற்சே	உசசு
சுத்தவிற்தை	உசச	சை	
சும்மாவிருக்	கசஅ		
சும்மாவிருக்	கருரு	சைவசமய	க௭ரு
சும்மாவிருப்	உ௦உ	சொ	
சுருதியே	கருசு	சொல்லற்கரி	கஉரு
சுழுத்தி	கரு௭	சொல்லாடா	உ௦ரு
சு		சொல்லாய	ககசு
சூட்டியென	கஉரு	சொல்லாலட	ககஅ
சூதாடுவார்	உகக	சொல்லாலும்	கரு௭
சூதானமென்	உச௭	சொல்லாலே	கஅக
சூதொன்று	உ௦அ	சொல்லாற்	கருரு
சூரியர்கள்	உச௭	சொல்லான்	உருசு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சொல்லான்	கருஉ	தக்கரவி	உருக
சொல்லான	ருக	தட்டுவை	உசுஉ
சொல்லிறந்	உருசு	தத்துவ	ககூசு
சொல்லிறப்	உருக	தத்துவமா	உசுக
சொல்லிற்ப	உஉரு	தத்துவமெ	உஉக
சொல்லுக்கட	ககூரு	தத்துவர்	உசுக
சொல்லுஞ்	உஉசு	தந்திர	உருள
சொல்லும்	உஐ	தந்தேனே	உஐ
சொல்லும்	உகௌ	தந்தையி	உருஅ
சொல்லையுன்	கஐ	தந்தைதாய்	கருசு
சொன்னசொ	உௌக	தந்தைதாய்	ௌரு
சொன்னத்	உஐ	தந்தைதாய்	கசுஉ
சொன்னத்தை	உகஐ	தந்தைதாய்	கஅஅ
சொன்னவர்	ககூக	தப்பித	உசுௌ
சோ		தம்முயிர்	உஐக
சோதியாதெ	ககரு	தர்க்கமி	உருசு
சோதியா	ககரு	தற்பா	உருக
சோதியே	உகூசு	தற்பரமா	கசுஅ
சோதியே	கஐக	தற்போத	உருசு
சோற்றுத்	உககூ	தனியிரு	ககூரு
சூ		தனிவளர்	கஉௌ
சூலத்தை	உகரு	தன்செய	உஉஉ
சூனநெறி	கௌரு	தன்மய	கருக
சூனநெறி	உருஅ	தன்மயமா	உஉரு
சூனமே	கஉஅ	தன்மய	கருக
த		தன்னதென்	கஐக
தக்ககேள்	ககஐ	தன்னரசு	உகூக
தக்கநின்	கசுரு	தன்னிலே	கசுௌ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தன்னெஞ்	௧௩௩	தானமுந்	௧௨௭
தன்னைத்	௨௦௭	தானவனாந்	௨௫௭
தன்னையறி	௧௪௬	தானாக	௨௧௭
தன்னையறி	௨௩௪	தானாதல்	௨௧௧
தன்னையறி	௧௭௧	தானானதன்	௧௩
தன்னை	௨௨௨	தானானதன்	௧௬௧
தன்னையறி	௨௦௫	தானென்னை	௨௫௪
தன்னையறி	௨௦௪	தானேசுபா	௨௩௭
தன்னையறி	௨௬௬	தானேயகண்	௧௨௪
தன்னையொ	௧௩௦	தானேயா	௨௩௦
தா		தானேயு	௨௦௫
தாமதிறிந்	௧௧௮	திகையாதோ	௧௬௦
தாக்குநல்	௨௭௩	திக்கொடுதி	௩௫
தாங்கரிய	௨௩௪	திக்கொடு	௧௧௭
தாங்கிய	௨௫௧	திங்களமு	௨௬௧
தாயர்கர்	௨௦௮	திடமுற	௧௭௭
தாயான	௧௧௫	திண்ணிய	௨௪௨
தாயிருந்	௨௨௮	திருந்து	௧௪௩
தாயினு	௨௬௧	திருவருட்	௧௧௪
தாயினு	௧௮௦	திருவருண்	௨௭௫
தாயுந்த	௧௩௬	திரையற்ற	௨௫௫
தாராதவரு	௧௧	திரையில்லா	௧௦௧
தாராவரு	௨௧௮	தினமேசெல	௧௫௫
தாவிய	௨௩௪	தினையத்தனை	௨௬௩
தானந்த	௨௨௬	தினையா	௨௫௬
தானந்தவஞ்	௧௫௧		
தானந்தவ	௧௭௧		
தானந்தவ	௨௧௦		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தீதெலா	க௯௧	தெரிவாக	சு
தீதெனவு	உ௩௦	தெருளாகி	சு௩௩
தீரத்தினு	உ௨௧	தெளிவோ	கசுசு
தீராக்கரு	உ௩௪	தே	
தீராதவென்	கசுஅ	தேகச்செய	கசுஅ
து		தேகமியா	உ௨அ
துங்கமழு	கசு௮	தேகமிறு	உ௧௨
துச்சப்புல	உ௩௬	தேகமுத	உசு௩
துச்சனென	உ௦௧	தேகாதி	உ௨௩
துட்டனை	உ௩௩	தேக்கியின்	க௧௦
துய்யன்	கசு௨	தேசிகர்	உ௩௧
துய்யசுர	உ௩அ	தேடாததே	உ௧௮
துரியன்	உசு௦	தேடினென்	உ௧சு
துள்ளுமறி	௩௩	தேடுந்திர	உ௧௮
துன்பக்கட	கசு௩	தேடுவார்	உசுஅ
துன்பக்கண்	க௧௧	தேடுவேனின்	உ௨௧
துன்பமெ	உசு௩	தேவரொல்	கசு௩
துன்மார்க்	உ௮௩	தேவர்தொ	கசு
து		தேன்முகம்	க௮
துங்காம	உசு௦	தொ	
துங்கிவிழி	உ௩௪	தொல்லைக்	உ௩௪
துய்யபனித்	உசு௩	தொல்லைப்	உசு௧
துய்யவறி	உ௩௬	தொல்லை	கசுசு
துய்யதான	க௧௩	தோ	
துளேறு	கஅசு	தோற்பா	உ௧௩
தெ		ந	
தெட்டிலே	கஅ௧	நடக்கினு	க௩௦
தெய்வம்	க௧௧	நடத்தியிவ்	க௨௮

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நலமேது	உ௭௩	நானென்னு	௧௦
நன்றறி	௨௦௦	நானேசருதி	௨௩௪
நன்றென	௧௧௨	நான்முன்னு	௧௭௩
நன்னெஞ்ச	௨௩௪	நி	
நா		நித்தமா	௨௬௨
நாட்டமூன்	௧௪௦	நித்தியமாய்	௧௦
நாட்டா	௨௦௧	நித்தியமொ	௨௧௨
நாட்டப்பட்ட	௧௧௨	நித்திரையா	௨௨௪
நாட்டப்	௨௨௦	நித்திரையா	௨௪௩
நாடுநகரு	௨௧௭	நித்திரையிற்	௨௧௪
நாதகீத	௧௧௪	நித்திரையு	௨௩௧
நாதமே	௧௧௧	நியமலக்ஷண	௮௨
நாதனை	௧௮௦	நிர்க்குணநி	௨௮
நாம்பிரம	௨௩௧	நில்லாதவா	௧௦௩
நாய்க்குங்	௨௬௩	நில்லாது	௬௧
நாவழுத்துஞ்	௨௧௮	நில்லாப்	௧௬௮
நாளாவங்க	௨௩௧	நில்லாமனின்	௨௩௧
நாளாவங்க	௧௭௦	நிறைகுடந்	௧௬௭
நாளும்பொ	௨௪௩	நிற்குநன்	௧௦௬
நாற்றச்சடல	௧௩௧	நினையுநி	௧௩௦
நாற்றமிகக்	௨௪௧	நினையுநினை	௧௩௩
நாளுனதன்	௨௧௬	நினைப்பற	௨௩௩
நாளுனதன்	௨௪௧	நினைப்பு	௨௩௦
நாணினிங்	௧௦௦	நினைவொன்	௧௦௨
நாணெனனக்	௨௧௧	நின்போதத்	௨௦௪
நானென	௧௮	நின்றநிலை	௨௬௧
நானெனவு	௧௩௧	நின்னிறை	௨௨௦
நானென்றொ	௧௩௦	நின்னைச்சர	௨௨௦

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்
நின்னையுணர்	உகரு	நெறிபார்	ககக
நீ		நே	
நீக்கப்பிரி	உசஅ	நேசஞ்சிறி	உகாச
நீக்கிமலக்	உருள	நேசத்தா	உஉச
நீங்காதுயி	கரு0	நேசநிரு	உ0க
நீட்சிசுறு	உஉச	நேசிக்ஞ்ஞ	ககாச
நீதியாய்	ககாச	நேராய	ககாக
நீதியெங்கே	ககஉ	நேளோதா	ககச
நீயற்றவந்	ககாஅ	நேளோநின	உ0ரு
நீயன்றி	உகரு	நேற்றுளா	கருரு
நீயெனநா	கருக	நோ	
நீயேநா	உரு0	நோக்கற்கரி	ககாஉ
நீயேயிங்	ககக	நோயும்வெங்	ககாச
நீராய்க்	உகாச	ப	
நீர்க்குமிழி	உகச	பச்சென்ற	உசஉ
நீர்க்குமிழி	உருரு	பச்சைகண்	உருரு
நீர்க்குமிழி	உசக	பச்சைநிற	உருஅ
நீர்ப்புற்	உகச	பஞ்சப்	உசகா
நீர்பூத்த	உருள	பஞ்சரித்து	உ0ரு
நூ		பஞ்சாய்	உகாக
நூலனி	உகரு	பஞ்சசுத்தி	உக0
நெ		படிப்பற்று	உசஅ
நெஞ்சகத்தில்	உருரு	பட்டப்	உஉக
நெஞ்சகம்	உக0	பட்டப்	ரு0
நெஞ்சகம்	உகாஅ	பணியற்று	உகாரு
நெஞ்சத்தி	ககாஅ	பண்டுங்கா	உருஉ
நெஞ்சுகந்து	க0அ	பண்டொரு	உகாச
நெறிகடாம்	கசக	பண்ணி	உருரு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பண்ணே	௩௨	பன்முத்தினா	௨௩௫
பதமூன்று	௧௪௬	பா	
பதியுண்டு	௧௮௦	பாகத்தி	௬௫
பத்திரீ	௧௮௦	பாகமோ	௧௮௪
பத்திரெறி	௨௧	பாக்கியங்க	௨௫௪
பத்தாரு	௨௨௦	பாசசாலங்	௨௧௨
பத்தர்	௨௩௧	பாசநிக	௨௬௪
பந்தமங்க	௨௨௬	பாசபந்த	௨௩௫
பந்தமறு	௧௨	பாசமசலா	௨௫௭
பந்தமெலா	௨௨௬	பாசம்போய்	௨௪௭
பரமாப்	௨௨௧	பாடாது	௦௦
பரமுனக்	௨௦௨	பாடிப்படி	௨௦௦
பரம்பா	௧௨௧	பாடியாடி	௧௪௪
பரவரிய்	௧௪௭	பாடுகின்ற	௨௭௦
பவம்புரிந்	௧௪௫	பாட்டளி	௩௬
பழுதுண்டு	௧௫௪	பாட்டுக்கோ	௨௨௧
பள்ளள்க	௨௬௮	பாதிவிருத்த	௨௩௧
பற்றிப்பற்	௨௭௧	பாயப்புலி	௧௪௮
பற்றினதை	௨௬௮	பாரகமும்	௨௦௫
பற்றும்	௨௦௪	பாராநிடா	௨௦௬
பற்றுவன	௫௨	பாரணைத்து	௧௬௧
பற்றுவுரு	௨௮	பாராசை	௨௩௫
பற்றலாம்	௧௧௧	பாரார்தி	௧௦௪
பற்றெழிந்து	௨௨௮	பாராதிரீ	௨௦௫
பற்றற்றிரு	௨௧௮	பாராதபூ	௨௭௨
பன்மார்க்க	௨௫௮	பாராதபூத	௧௫௧
பன்மாலைத்	௧௧	பாராதிக	௬௪
பன்முகச்	௮௫	பாராதியண்	௫௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பாராத்வி	கூந	புண்ணீர்மை	௨௫௨
பாராதே	௨௬௬	புத்தமிர்த	௭௮
பாராயோ	௧௮௧	புத்திநெறி	௧௭௮
பாராயோ	௧௯௮	புத்தியெனு	௨௪௪
பாரொடு	௩௬	புந்நியினு	௨௨௭
பார்க்கி	௨௨௯	புரந்தோர்	௨௪௭
பார்க்கினண்	௨௦௭	புலர்ந்தேன்	௨௫௨
பார்த்தவிட	௪௬௭	புலனைந்து	௧௬௭
பார்த்தன	௧௯௩	புலியினத்	௪௬௩
பாலரொடு	௨௦௯	புன்புலான்	௧௦௮
பாவமென்ற	௨௨௮	புன்மலத்	௨௪௫
பாவிபடுங்	௨௨௦		
பரவியே	௧௨௮	பூங்காவன	௧௭௦
பாழாகி	௧௭௩	பூட்டற்றுத்	௨௨௩
		பூட்டிவைத்	௨௩௧
பி			
பிடித்ததை	௨௨௪	பூதமுதலாக	௧௮௨
பித்தரிறை	௨௪௦	பூதமுதன	௨௩௦
பித்தனையே	௨௦௮	பூதமொடு	௧௮௫
பிள்ளைமதி	௧௬௭	பூதலயமா	௬
பிறிதொன்	௨௫௫	பூரணி	௧௮௩
பிறியாத	௭௫	பூராயமா	௨௧௧
பிறியாது	௨௨௭		
பின்னுமு	௧௪௩	பெண்ணு	௨௫௦
பின்னுமுட	௧௬௫	பெரியவன்ட	௧௪௨
		பெருமைக்	௧௧௨
பு		பெருவெளி	௧௧
புலரிய	௧௯௬	பெற்றவட்	௧௮௯
புகழுங்கல்	௧௧௧	பெற்றவர்	௧௨௧
புண்ணிய	௨௫௧		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பெற்றானு	உரு0	பொய்யி	சுஎ
பெற்றோம்பிற	ககசு	பொய்யுலக	உகரு
பே		பொய்யுல	உசு0
பேசாத	உஉஉ	பொய்யு	உருக
பேசாவனு	கஉசு	பொய்யெல்	உகஉ
பேசாவிடும்	உஎக	பெரய்பெ	உசுக
பேச்சாகா	உ0ரு	பொய்யைப்	உ0ரு
பேச்சுமூச்	உரு0	பொருந்து	ககசு
பேதித்தசம	ருசு	பொருளாகக்	கஉ
பேதைப்	உருரு	பொருளே	ககரு
பேறனைத்து	அசு	பொருளைப்பு	கருரு
பை		பொல்லாத	கருஎ
பைங்குழி	உசரு	பொல்லாத	உசசு
பைம்பயி	உருரு	பொறியிற்	கருரு
பொ		பொறிவழி	உகஉ
பொங்கிய	உ0க	பொற்பி	சு0
பொங்கேத	உருஉ	பொற்பு	கருஎ
பொங்கண்	உருக	பொன்னு	உருஎ
பொய்குவித்	உஉஉ	பொன்னை	க0ரு
பொய்க்கா	உசசு	போ	
பொய்க்குடு	உருரு	போக்குவர	உருஎ
பொய்க்கு	ருஅ	போதமா	உ0
பொய்ப்ப	உருரு	போதமென்	கருசு
பொய்முட	உருஉ	போதஜூர்	உசு0
பொய்மமய	உசுரு	போதாந்த	ககஅ
பொய்யகல	உஉரு	போற்றே	உருஉ
பொய்யனிவ	உ0க	போனக	உசு
பொய்யாருல	கருக	போனநாட்	ககஉ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ம		மற்றுன	ககரு
மடிமை	உகச	மனதேகல்	உஎஉ
மட்டிலா	உகூந	மனத்தாலும்	ககூஉ
மட்டுப்பட்டா	உநகூ	மனமான	உசூந
மண்டலத்தி	கசகூ	மன்றிடும்	உகூக
மண்ணி	உந௦	மா	
மண்ணி	உக	மாசற்ற	உகூ௦
மண்ணை	உஉகூ	மாசான	உகூஎ
மண்ணீர்மை	உஉகூ	மாடுமக்கள்	ககூ௦
மண்ணுமறி	உநக	மாதத்தி	கருஎ
மண்ணும்	உ௦க	மாயமாயக்	உகச
மண்ணுறங்	உநகூ	மாயாஜகத்	ககூக
மண்ணூடு	உருக	மாயாசக	உ௦கூ
மண்ணூடு	உ௦ந	மாயாவிகார	உசூரு
மதியுங்	ககஅ	மாயாவிகார	உகூ௦
மத்தமத	கூஎ	மாயமுத	உ௦கூ
மத்தர்	அச	மாரீக்கண்	உ௦அ
மந்தவறி	உகச	மாலேவளர்	உநகூ
மந்திரத்	உஉரு	மால்காட்	உ௦உ
மயக்கு	கநக	மால்வைத்த	உஉகூ
மயக்குறு	ககரு	மாருத	உ௦௦
மரபைக்	உஎக	மாருவனு	ககூஅ
மரவுரி	கூஉ	மாறுபடு	சூந
மருமலர்ச்	எக	மி	
மலைமலைபா	கக	மிடியிட்ட	கஅஉ
மறக்கின்ற	கருஎ	மின்போ	எஎ
மறமலி	கஉக	மின்னனைய	உகஉ
மறைமுழங்	கஅ	மின்னனைய	உச

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மின்னைப்	கநக	மெ	
மின்னைய	கசந	மெய்த்தகுல	௨௫ந
மு		மெய்யான	கக௦
முகமெ	களக	மெய்யிற்சிவ	௨சந
முக்குணத்	௨கக	மெய்யினோய்	௨நக
முக்குணத்	௨சக	மெய்யைப்	௭௦
முச்சகமே	௨௫க	மெய்விடா	நக
முத்தனைய	கந	மெய்வீசு	௨ச௨
முத்தாந்த	ககஅ	மெல்லிய	௨கந
முத்தாந்த	௨௨க	மே	
முத்திக்கு	௨நக	மேலொடுகி	௨௫௭
முத்தியி	௨க௫	மேவுபஞ்ச	௨நக
முத்தேப	களக	மேற்கொண்	க௫ந
மும்மலச்	௨சக	மை	
முருந்திள	களக	மைகாட்டு	௨௨க
முற்றுமோ	ககந	மையுலாம்விழி	ககந
முன்னள	௨க௭	மைவண்ண	௨௦௨
முன்னாருண்	௨சக	மோ	
முன்னிலைச்	க௫௨	மோனகுரு	கள௨
முன்னிலை	கநச	மோனந்தரு	௨௨௭
முன்னினை	௨கஅ	யா	
முன்னொடு	௨௦௨	யாதுமன	க௦
மூ		யானெனல்	க௨க
மூச்சற்று	௨௫ந	யான்றானென	கள௦
மூர்த்திதலந்	௨க௦	யோ	
மூர்த்தியெ	௨கள	யோகியற்கே	௨௦ச
மூலவிருள்	௨க௫		
மூன்றுகண்	௭௭ச		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வ		வா	
வஞ்சகத்து	உசுக	வாக்காதி	உசுந
வஞ்சநமன்	உ௦௭	வாக்காய்	கக௭
வஞ்சமோ	க௭சு	வாக்கான்	உசுஉ
வஞ்சனைய	கஉசு	வாக்குமன	உந.௦
வஞ்சனையு	உ௦௦	வாக்குமன	உந.க
வடிவனை	குக	வாக்குமன	உசுஅ
வடிவிலா	கஉந	வாசகஞான	உகந
வடிவெலா	ககக	வாசாகயி	ந
வட்டமிட்	கஅசு	வாடாதே	உரு௭
வண்டாய்த்	உ௦சு	வாடுமுகங்	உஉ௭
வந்ததை	உகஉ	வாட்டப்	உந.சு
வந்தவர	க௭சு	வாதலு	உசு௦
வந்தவரவை	உ௭ரு	வாதனைப்	கந.அ
வந்தவாறி	கந௭	வாதனை	உசுசு
வந்தித்து	உ௦உ	வாதனைவி	உ௦ரு
வந்தெனு	குக	வாதுக்கு	உகக
வம்பனென்	கஉரு	வாதைப்பி	உசுஅ
வரும்போ	க௦ரு	வாயாதோ	க௭சு
வரும்போ	கந.௦	வாயாற்கி	உஉஅ
வருவான்	உ௦சு	வாயிலோரை	கஉஅ
வல்லமை	உகக	வாயினுற்பே	உ௦சு
வல்லாளா	உசுஅ	வாயுண்டு	கருஉ
வழியிதெ	கசுஅ	வாயொன்	உ௦அ
வளம்பெறு	கஉ௦	வாய்க்குங்	ககந
வன்பொ	உஉ௭	வாய்திறவா	உந.சு
வன்மையி	உந.௦	வாய்பேசா	உ௦௭
		வாராதெலா	அ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வாராய்நெஞ்	௧௫௭	வான்கெடு	௨௪௬
வாராவர	௧௭௪	வான் பொரு	௧௪௦
வாராவர	௨௩௬	வி	
வாரி க்கொ	௧௧௧	விஞ்சுபுலப்	௨௨௦
வாரியேழு	௧௦௧	விண்கருணை	௨௨௫
வாலற்ற	௨௬௦	விண்டு	௨௪௩
வாவாவென்	௧௬௮	விண்ணருவி	௧௬௬
வாவிக்கமல	௧௭௭	விண்ணவரிந்	௮௮
வாழாதுவா	௧௭௭	விண்ணவர்	௨௩௬
வாழிசோ	௧௩௩	விண்ணவன்	௨௪௭
வாழ்த்துரி	௧௦௧	விண்ணோட்	௨௫௨
வாழ்வனைத்	௧௪௬	விண்ணாதி	௧௩௩
வாழ்வனை	௪௦௦	விண்ணாக்	௨௬௪
வாழ்வென	௧௨௬	விண்ணார்	௨௩௭
வாழ்வென	௧௧௨	விண்ணாறு	௧௭௭
வாளாருங்	௨௬௧	விண்ணிறைந்	௧௩௩
வாளாருங்	௨௭௫	விண்ணுக்கும்	௨௧௦
வானநாயக	௧௪௪	விண்ணுள்வளி	௨௩௬
வானந்த	௧௧௭	விதிக்கும்	௨௭௫
வானமுகில்	௨௫௧	விதியையும்	௧௧௭
வானமெல்லாங்	௧௧௭	வித்தன்றி	௨௦௩
வானாதித்தது	௨௨௪	வித்தியாதத்	௨௪௪
வானாதிநீ	௨௦௬	விமலமுத	௮௭
வானாதிபூத	௪௬	விரிந்தமன	௨௦௮
வானாட்டங்	௨௫௬	விரும்புஞ்	௨௧௦
வானேமுத	௧௨௫	விளக்குந்	௨௦௫
வானைப்	௧௦௧	விளங்கவெண்	௧௭
வான்காண	௨௦௫	விளங்கவென	௧௧௦

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு:	பக்கம்.
விளயஞ்சி	௨௭௩	வேண்டிய	௧௪௮
வீ		வேண்டுஞ்	௪௦௮
வீங்கித்	௨௪௨	வேண்டும்	௧௧௭
வீண்பிறந்	௨௬௨	வேண்டிவப	௧௭
வீறியவே	௨௫௪	வேட்டைப்	௨௪௪
வெ		வேதமுத	௧௬௨
வெஞ்சேலெ	௨௩௮	வேதமுட	௫௮
வெட்டவெளி	௨௦௨	வேதமெத்த	௧௪௧
வெந்நூ	௨௪௭	வேதாந்த	௨௬௫
வெந்நீர்	௫௧	வேதாவை	௭௦
வெம்பந்த	௨௪௦	வேலையிலா	௨௪௧
வெய்யபிற-	௨௪௭	வேறுபடு	௧௧௫
வெய்யபுவி	௨௪௭		
வெள்ளக்கரு	௨௦௬	வை	
வெள்ளங்	௧௬௪	வைதிகமாஞ்	௨௩௧
வெளிபா	௨௧௩	வைத்தசுவ	௨௨௩
வெளியான	௧௪௧	வைத்த	௧௦௭
வெளியினின்ற	௧௧௪	வைத்தபொரு	௧௧௦
வே		வைத்திடு	௧௧௦
வேண்டாம்	௨௭௪	வைபகமா	௧௫௮

கடவுள் துணை.

தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்

பிழைத்திருத்தம்.

பிழை.	திருத்தம்.	வரி.	பக்கம்.
வேயினுங்	வேயினங்	உக	க
யல்லவாகிப்	யல்லதரகிப்	ரு	கச
முயிருனுக்	முயிரினுக்	கரு	காந
விழுக்குஞ்	விழுங்குஞ்	உஉ	கஉ
நன்செய	றன்செய	கக	கஉஉ
னுணர்	னுணர்	உஉ	கருக
சுத்தவேழை	சுத்தவேழை	அ	கருக
கிரங்கப்	கிரங்கிப்	கஅ	ககக
பெனபே	பெனவே	க	சகக
யல்லா	யல்லா	க	உ௦க
நட்டம்	நாட்டம்	கஉ	உ௦ரு
கையான்	கையான்	கக	சஅ
ஏந்தை	எந்தை	உ௦	உநஅ